

DATUM GLASILA:
JUNIJ 2021

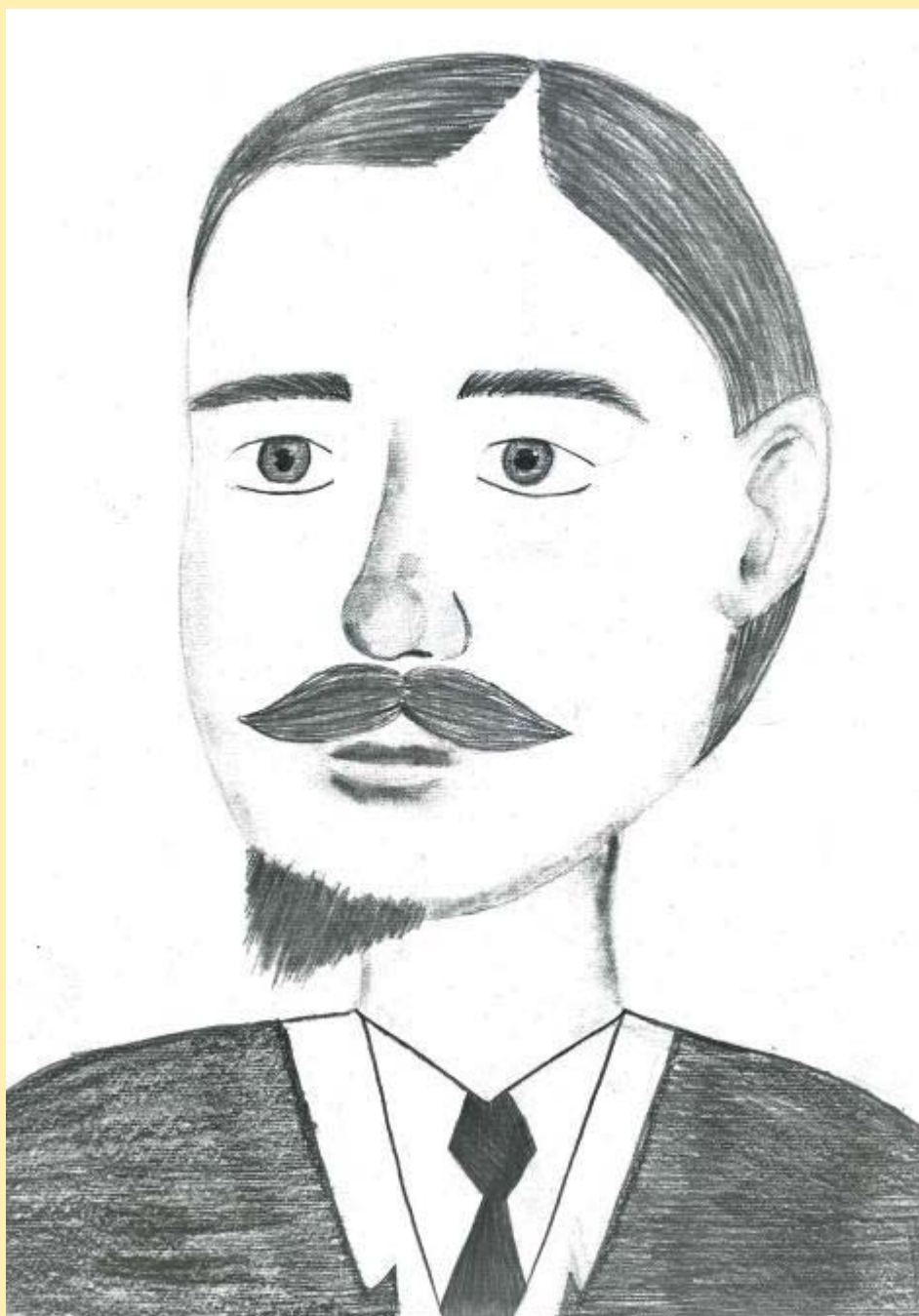
DETELJICA

PISATELJICA IVANKA
MESTNIK NA OBISKU
NA PŠ ZAGRADEC NA
STRANI 59

INTERVJU Z BOŠTJA-
NOM GORENCEM - PIŽA-
MO NA STRANI 142

V tej številki:

Novičke iz šolskih klopi	6
Ivanka Mestnik na obisku na PŠ Zagradec	59
Ob 140. obletnici smrti Josipa Jurčiča	70
Literarni kotliček	87
Mladi pesniki se predstavljajo	101
Literarno-likovno ustvarjanje na temo »Jaz čez dvajset let«	104
Mladi slikarji se predstavljajo	122
Pisan.svet	124

Glasilo učencev OŠ Stična, PŠ Zagradec

KOLOFON

Uredniški odbor: učenci izbirnega predmeta šolsko novinarstvo PŠ Zagradec, Katja Godec, prof. raz. pouka, Helena Barle, prof., Irena Bregar, prof., Mateja Jere Grmek, prof., Jaka Keše, prof., Suzana Klopčič, prof., Marjan Kralj, prof., Branka Lah, univ. dipl. ped. in soc. kult., Lucija Medimurec, prof., Sabina Miklavčič, prof., Bojana Miklič, prof. raz. pouka, Andrej Oberstar, prof., Vanja Peček Janoš, prof., Igor Rajner, prof., Nataša Rebec Lukšič, prof., Mojca Pustovrh, dipl. vzg. pred. otrok, Darja Strah, prof., Ana Šimac, prof., Dragica Šteh, prof., Bogdan Vrhovec, prof., Neja Zaplotnik, prof., Vesna Zimic Gluvić, prof.

Glavni urednik:

Nataša Rebec Lukšič, prof.

Oblikovanje: Nataša Rebec Lukšič, prof.**Ilustracija naslovnice:** Manca Perko, 7. aZ

Ilustratorica:
Ajda Barna Grabrijan

Fotografije:

Arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

Mentorji literarnih del: Helena Barle, prof., Katja Godec, prof., Nataša Rebec Lukšič, prof., Mateja Jere Grmek, prof., Vanja Peček Janoš, prof., Darja Strah, prof., Dragica Šteh, prof., Neja Zaplotnik, prof., Vesna Zimic Gluvić, prof.

Mentorice likovnih del: Helena Barle, prof., Katja Godec, prof., Helena Barle, prof., Vanja Peček Janoš, prof., Mateja Jere Grmek, prof., Mojca Pustovrh, dipl. vzg. pred. otrok., Nataša Rebec Lukšič, prof., Darja Strah, prof., Dragica Šteh, prof., Anka Švigelj Koželj, prof.

Lektorica: Vesna Zimic Gluvić, prof.

Odgovorna oseba: Marjan Potokar, ravnatelj OŠ Stična

Učenke in učenci!

Vsako šolsko leto mine in tako bo tudi z letošnjim, ne glede na težave in ovire, s katerimi ste se srečevali. Ostanejo pa spomini, ki vas bodo povezovali še dolgo potem, ko bo čas osnovnošolskega izobraževanja za vami.

Avtorji slik: učenci 5. aZ (Mentorica: Vanja Peček Janoš, prof.)

Zagotovo se boste spominjali, da ste del šolskega leta preživel doma in se z učiteljicami in učitelji povezovali preko spleta in tako, na daljavo, pridobivali nova znanja in informacije.

Kakšen zasuk se je zgodil! Še pred tem smo vas odvrčali od računalnika, v primerih šolanja na daljavo pa je bila želja ravno obratna. Upam, da boste znali presoditi, da ga v primerih šolanja na daljavo uporabljate zgolj za pouk. Za druženje in zabavo pa vam morajo narava, domače dvorišče, sprehodi, športna aktivnost ali pa pomoč bližnjim pomeniti mnogo več. Želim si, da to našo željo razumete in tudi upoštevate.

Moram omeniti še nekaj. Letošnje šolsko leto je zadnje šolsko leto, ko ste učenke in učenci Osnovne šole Stična. V novem šolskem letu boste učenci iz šolskih okolišev Ambrusa, Krke in Zagradca postali učenci nove šole. Šole Zagradec. Z ostalimi učenci se tako pogosto, kot ste se do sedaj, ne boste več družili. Zagotovo pa bo tudi teh priložnosti še nekaj in v teh primerih želim, da še naprej ohranjate dobre prijateljske odnose, saj so ti osnova za kasnejša raznovrstna sodelovanja.

Prav tako želim, da ohranjate vrednote, predvsem tiste, zapisane v naši skupni »Rastoči knjigi«, ki bodo vaše izobraževanje in vzgojo zagotovo spremljale tudi v bodoče.

Želim, da gledate na življenje in dogajanje okoli nas pozitivno. Veselite se življenja in časa, ki prinaša spremembe. Naj se sliši še tako protislovno, spremembe so vendarle tisto, kar prinaša napredek, in vi, ki ste s svojo mladostjo tudi že sprememba, poskrbite, da bodo kraji in njihovi krajani ob lepi reki Krki tudi v bodoče ponosni na svojo mladino.

Vaša Deteljica ima priložnost te spremembe zapisati.

Marjan Potokar, ravnatelj OŠ Stična

Spoštovani učenci in učenke!

Še eno koronsko šolsko leto se izteka. Učitelji in učenci smo veliko časa preživeli doma za računalniki, se bolj ali manj trudili ostati v šolski kondiciji. Vsekakor zelo drugače kot pouk v šolskih klopeh. V šoli se lahko kljub maskam na obrazih začutimo, si z očmi marsikaj povemo.

Nekaj spominov tega leta boste prebirali tudi v letošnji Deteljici. Pred, vmes (v času šolanja na daljavo 😊) in potem se je veliko dogajalo. Učenci ste nabirali znanje, izkušnje, se športno udeleževali, sodelovali na natečajih, bili ste zelo uspešni na šolskih in državnih tekmovanjih. Vsem učencem čestitam za dosežen uspeh, dokazali ste, da ste vedoželjni raziskovalci. Tudi učitelji smo pridobivali nova digitalna znanja, le-ta so nam med šolanjem na daljavo omogočala stik z učenci, starši in drugimi sodelavci.

Pred nami so poletne počitnice. Učenci, vzemite si čas za branje. Preberite kakšno dobro knjigo, naš šolski časopis, podoživite šolsko dogajanje. Vzemite si tudi čas za počitek. Ne pozabite na pomoč doma pri raznih opravilih. Vzemite si čas za svoje domače, za naravo, izklopite digitalne naprave, spočijte si glave od vseh nepotrebnih informacij.

Ustvarite si lepe spomine in jih v jeseni prinesite v samostojno šolo ob reki Krki, Osnovno šolo Zagradec.

Fotografija: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

Darja Strah, vodja PŠ Zagradec

Spoštovani učenci in učenke!

Pred vami je nova številka Deteljice, šolskega glasila OŠ Stična, PŠ Zagradec. Čeprav nam je v tem šolskem letu Covid-19 pošteno zmešal štrene in smo se dobre štiri mesece in pol šolali na daljavo, se je v našem uredništvu nabralo veliko pisnega in slikovnega gradiva, o čemer zgovorno priča prav obsežna številka šolskega glasila, ki ste ga ravnokar začeli prebirati.

Učenci ste bili zaradi pandemije zloglasnega koronavirusa v tem šolskem letu žal za marsikaj prikrajšani. Razlaga učne snovi je namesto v živo potekala preko Teamsov, vaša soba se je čez noč prelevila v učilnico, namesto sošolcev in prijateljev so vam družbo delali računalnik, tablica ali pametni telefon.

Učiteljice, učitelji, zaposleni v svetovalni službi, učitelji DSP in knjižničarji so se ves čas trudili, da so vam kljub virtualni oddaljenosti posredovali čim več znanja in vas bodrili, če so zaznali, da ste se znašli v stiski.

Da. Šolsko leto, ki se počasi izteka, je bilo zares turbulentno in polno novih izzivov. Maske, razkuževanje rok, druženje v mehurčkih in številne druge omejitve so v vseh nas zarezale globoke brazde grenkobe, a zavedati se moramo, da smo v tem času navkljub vsem preprekam, pred katerimi smo se znašli, doživeli tudi marsikaj lepega. Po vsakem dežju posije sonce in tudi pandemija koronavirusa bo počasi izzvenela. Tudi sama komaj čakam na dan, ko bomo odvrgli maske, se brezskrbno družili s prijatelji in se odpravili na počitnice po Sloveniji ali si privoščili letovanje v tujini. Do takrat pa moramo natančno upoštevati napotke NIJZ-ja, nositi maske in si temeljito umivati roke.

Za konec še modra misel ...

Delajmo dobro, mislimo dobro in uživajmo v življenju, ki nam je bilo dano!

Avtorica ilustracije: N. L.

Prijetno branje Deteljice vam želim!

Nataša Rebec Lukšič, glavna urednica Deteljice

Novičke iz šolskih klopi ...

PRVI ŠOLSKI DAN NA PŠ ZAGRADEC

Torek, 1. september 2020, je bil za 17 učencev prav poseben dan. Postali so namreč čisto pravi šolarji. Pozdravile so jih vodja podružnične šole Zagradec Darja Strah, pomočnica ravnatelja, Lidija Zajc in direktorica občinske uprave dr. Andrejka Miše Glavič ter jim zaželele kar se da prijetno šolsko leto. Sprejem sta popestrili petošolki Nina in Ajda z deklamacijo ter šestšolec Jošt z igranjem na harmoniko.

Otroci so nato odšli v razred in s skokom čez vrstico dokazali, da zmorejo postati učenci naše šole. Za svoj pogum so prejeli pohvalo in darilce. Potem ko so se posladkali, so z rumeno rutico okrog vratu in nasmehom na obrazu srečni pohiteli v objem staršev.

Zagraški prvošolčki z učiteljicami in Darjo Strah, vodjo PŠ Zagradec

**Pripravila: Katja Godec, prof. raz. pouka
Fotografija: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec**

FOTO-UTRINKI PRVEGA ŠOLSKEGA DNE ZAGRAŠKIH PRVOŠOLČKOV

Lidija Zajc, pomočnica ravnatelja, je pozdravila prvošolčke in jim namenila nekaj vzpodbudnih besed.

Sledil je kratek kulturni program. Petošolki Nina in Ajda sta deklamirali pesmico, šestošolec Jošt pa je raztegnil svoj meh.

FOTO-UTRINKI PRVEGA ŠOLSKEGA DNE ZAGRAŠKIH PRVOŠOLČKOV

Prvošolčki so s skokom čez trak uradno stopili v prvi razred.

Prvi šolski dan nama bo za vedno ostal v lepem spominu ...

**Pripravila: Katja Godec, prof. raz. pouka
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec**

ZNOVA V ŠOLSKIH KLOPEH

September je tu, z njim pa šola, ki je letos le malo drugačna kot ostala leta. Covid-19 nam je preprečil druženje z drugimi učenci po šoli in po novem med naše šolske potrebščine spadajo tudi maske in razkužila. Vsi smo malo razočarani nad temi ukrepi, vendar nekateri razumemo, da je to najboljše za naše zdravje.

Poletne počitnice so bile letos bolj domače, saj so nam bila potovanja v tuji no navsezadnje prepovedana. Večina učencev je poletje preživela doma v krogu družine, drugi v popotovanju po lepotah Slovenije, tretji pa so se oddahnili na Hrvaškem in italijanskem morju. Najverjetneje smo vsi pogrešali poletje in druženje s prijatelji, zabave in piknike.

Vsi se strinjamo s tem, da smo v času počitnic najmanj pogrešali maske in razkužila.

Počitnice so minile zelo hitro in znova se moramo vrniti v šolske klopi, kjer se bomo spet srečali s sošolci in učitelji. Nekateri se veselijo šolskega leta, saj se bodo zabavali, nekaterim pa se ravno ne ljubi biti v šoli, saj se bo naš svet vrtel le še okoli domačih nalog, učenja, in branja knjig, ki so včasih res dolge in dolgočasne.

A čeprav nas v šoli obkrožajo maske in preventivni ukrepi, moramo biti hvaležni, da se lahko vidimo v šoli, ne pa samo prek ekrana. Pravijo, da se polovico snovi naučimo samo, če gledamo, kako nam učiteljica razlaga, ko opazujemo njeno mimiko in zapis na tablo.

Navsezadnje se bomo čez nekaj let tega leta spominjali kot najbolj čudnega, dolgočasnega in navsezadnje hecnega leta, ko bomo o njem pripovedovali našim otrokom.

**Pripravili: učenci šolskega novinarstva
Slika: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec**

PRVI ŠPORTNI DAN V NOVEM ŠOLSKEM LETU

V petek, 4. septembra 2021, smo se šestošolci iz Zagradca podali na prvo skupno dogodivščino v novem šolskem letu. Odpeljali smo se v Dolenjske Toplice, kjer smo preživeli prijetno dopoldne.

Bazen v Dolenjskih Toplicah

Manjkal ni niti preizkus plavanja, na katerem smo se odlično odrezali. Piko na i pa je dodalo spuščanje po toboganih.

Pripravili: učenci 6. aZ in 6. bZ

Fotografija: <https://www.mountvacationmedia.com/a/24009/w/28/l?v=2>
(Dostopno: 27. 5. 2021)

TILEN OGRINC, OM DUŠIČ, MATIJA KASTELIC IN MALE SIVE CELICE

V sredo, 23. septembra 2020, je na OŠ Šmartno v Tuhinju potekal ustni del predtekmovanja kviza Male sive celice. Na njem se je pomerilo najboljših osem ekip regije Ljubljana – okolica.

Ekipa OŠ Stična, PŠ Zagradec v sestavi Tilen Ogrinc, Om Dušič in Matija Kastelic so premagali ekipo OŠ Domžale. Ekipa PŠ Zagradec se je uvrstila med štiri najboljše ekipe regije Ljubljana – okolica, obenem pa na snemanje kviza najboljših ekip, ki so se pomerile na RTV Slovenija.

Tilen, Om in Matija so na predtekmovanju za Male sive celice pometli s konkurenco.

Pripravil: Andrej Oberstar, prof.

Fotografiji: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec ter arhiv RTV Slovenija

PETOŠOLCI IN ŠOLA V NARAVI V ČATEŽU

Učenci podružničnih šol Zagradec, Ambrus in Višnja Gora so bili od ponedeljka, 7. septembra 2020, do petka, 11. septembra 2020, v šoli v naravi v Čatežu, kjer so plavali, se sprehajali, spoznali kozjebradega škrate Čateža, prečkali reko Savo z brodom, uživali v kinu pod zvezdami in se preizkusili v športnih igrah.

Povzeto po spletni strani OŠ Stična, PŠ Zagradec.
Fotografija: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

SPOMINSKA SOBA IVANKE MESTNIK

V Hiši kulture in nature v Drašči vasi je po zaslugi družine Vidic nastala spominska soba, posvečena pisateljici Ivanki Mestnik, ki se je rodila prav v tej suhokranjski vasi in je prva pisateljica, ki je Suho krajino vpela v leposlovje. Ivanka Mestnik je tudi častna občanka občine Žužemberk.

Ivanka Mestnik

19. septembra 2020 so v Drašči vasi odprli spominsko sobo pisateljice Ivanke Mestnik, ki sicer že dolgo živi v Novem mestu, a je bila rojena v Drašči vasi, kjer je preživela tudi mladost. Spominsko sobo so uredili v Hiši kulture in nature, veliko zaslug za to pa gre družini Vidic.

V spominski sobi so na ogled vsa dela Ivanke Mestnik, nekatere stvari oz. spomini, ki njej veliko pomenijo in jo spremljajo od začetka pisanja, poleg tega so razstavljene tudi nagrade, ki jih je prejela za svoje literarno ustvarjanje. Med drugim ji je Občina Žužemberk že pred leti podelila naziv častne občanke, poleg tega ji je leta 2010 Mestna občina Novo mesto za literarni opus za otroke in odrasle podelila Nagrado Novega mesta.

Več o dogodku, na katerem sta nastopili tudi učenki PŠ Zagradec, Ajda Bradač in Manca Perko, si lahko preberete na spodnji spletni povezavi.

https://www.dolenjskilist.si/2020/09/20/242225/novice/dolenjska/FOTO_Ivanki_Mestnik_v_cast__Suhokranjcem_v_ponos/

S pisateljico se je pogovarjala Carmen L. Oven.

Na prireditvi sta nastopili tudi Ajda Bradač in Manca Perko, učenki 7. aZ.

Spominsko sobo Ivanke Mestnik so uredili v Hiši kulture in nature v Dražči vasi.

V spominski sobi so na ogled vsa dela in nagrade Ivanke Mestnik ter predmeti, ki ji veliko pomenijo.

Povzeto po: https://www.dolenjskilist.si/2020/09/20/242225/novice/dolenjska/FOTO_Ivanki_Mestnik_v_cast__Suhokranjcem_v_ponos/

Avtor fotografij: Vlado Kostrevc

TEHNIŠKI DAN: OBISK VETROVNIKA AERODIUM LOGATEC

V četrtek, 10. septembra 2020, smo se devetošolci in devetošolke PŠ Zagradec v družbi naših vrstnikov s PŠ Višnja Gora z avtobusom odpravili v Aerodium Logatec. Tam smo najprej prisluhnili predavanju o sili zračnega upora, nato pa še ponovili Newtonove zakone in vpliv sile teže ter sile upora na letenje teles.

Sledil je ogled štirih mogočnih turbin, ki v vetrovniku ustvarjajo veter. Izvedeli smo, da so le-te velik porabnik energije in da upravljalci vetrovnika z njihovo pomočjo dosežejo končno hitrost vetra v pičlih sedmih sekundah.

Nato smo se povzpeli še do vetrovnika, v katerem smo si ogledali zanimive poskuse s prikazom, kaj vse vpliva na letenje teles. V vetrovniku smo lahko tudi sami občutili moč vetra, ki je pihal s hitrostjo 100 kilometrov na uro, ter občudovali letalne vragolije enega izmed tamkajšnjih inštruktorjev letenja.

Nekaj vtisov učencev 9. aZ in 9. bZ:

Tehniški dan, preživet v Aerodumu Logatec, mi je bil zelo všeč, ker sem se veliko naučil o silah. (Gašper)

Napornega žoganja v vetrovniku ne bom nikoli pozabil, saj je bila to moja prva tovrstna izkušnja. (Tilen)

Med gledanjem poskusa z letečim zajcem v vetrovniku sem se zelo zabavala. (Vanja)

Ob vratolomnih letalnih podvigih inštruktorja v vetrovniku sem ostal brez besed. (Peter)

**Pripravili: učenci in učenke 9. aZ in 9. bZ
Fotografiji: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec**

NA PŠ ZAGRADEC NAS JE PONOVO ZDRUŽIL JESENSKI KROS

Kljub rahlo spremenjenim razmeram in ob upoštevanju vseh potrebnih priporočil smo na PŠ Zagradec v četrtek, 24. septembra 2020, izvedli jesenski kros. Lepo jesensko vreme in ravno pravšnja mera tekmovalnega vzdušja sta botrovala odličnim rezultatom.

Na začetku smo imeli 1 uro pouka, nato pa smo se pa smo se skupaj z učitelji odpravili na šolsko igrišče.

Tam sta nam učitelja športa podrobneje predstavila navodila za potek jesenskega krosa, nato pa smo odšli po progi do štarta, od koder smo se z vsemi močmi zagnali proti ciljni črti. Kros so odtekli najprej šestošolci in šestošolke, za njimi pa še sedmošolci, osmošolci in devetošolci.

Naši tekači so tekli kot za stavo ...

Po zaključku krosa je sledila razglasitev prvih treh zmagovalcev in zmagovalk v vsakem razredu, ki se bodo udeležili medobčinskega krosa, nato pa je znova bil pouk.

3 najbolje uvrščeni učenci po razredih:

6. RAZRED

1. Jure Perko, 6. bZ
2. Matija Perko, 6. aZ
3. Lovrenc Tratar, 6. aZ

7. RAZRED

1. Aljaž Koselj, 7. bZ
2. Nejc Podržaj, 7. aZ
3. Filip Osojnik, 7. bZ

8. RAZRED

1. Om Dušič, 8. bZ
2. Tevž Blatnik, 8. bZ
3. Tjaž Globokar, 8. aZ

9. RAZRED

1. Tone Hočevan, 9. aZ
2. Gal Janežič, 9. aZ
3. David Perko, 9. aZ

3 najbolje uvrščene učenke po razredih:

6. RAZRED

1. Lana Plut, 6. aZ
2. Manca Vrhovec, 6. bZ
3. Pina Perpar, 6. bZ

7. RAZRED

1. Ajda Bradač, 7. aZ
2. Enya Zupančič, 7. aZ
3. Julija Hočevan, 7. aZ

8. RAZRED

1. Zala Vrhovec, 8. aZ
2. Anja Perko, 8. bZ
3. Žana Pograjc, 8. aZ

9. RAZRED

1. Maja Škufca, 9. aZ
2. Jerneja Bregar, 9. bZ
3. Tara Strajnar Zupanc, 9. bZ

Po razdeljenih priznanjih smo se vsi odpravili domov.

Pripravil: aktiv športa OŠ Stična
Fotografija: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

FOTO-UTRINKI Z JESENSKEGA KROSA

Dajmo, dekleta!

Še nekaj trenutkov vas loči do ciljne črte ...

FOTO-UTRINKI Z JESENSKEGA KROSA

Zmagovalke in zmagovalci šolskega krosa so prejeli priznanja.

PRIJETNO PETKOVO POPOLDANSKO DRUŽENJE S PLESALKO NIKO KLJUN

Petek, 25. september 2020, je bil za mlade plesalke OŠ Stična poseben dan, saj so na matični šoli gostile Niko Kljun – plesalko in koreografinjo svetovnega formata, ki je s svojim talentom in iskreno predanostjo plesu očarala celo Hollywood. Sodelovala je s številnimi zvezdniki, kot so Justin Bieber, Beyonce, Jennifer Lopez, Britney Spears, Simon Cowell, Paula Abdul in Fifth Harmony.

Nika nam je zaupala, da se s plesom ukvarja že od malih nog. Kot majhna deklica je veliko časa preživela v plesni šoli Bolero, kjer je svoja starša z zanimanjem opazovala pri plesnih treningih in se od njiju naučila tudi prvih plesnih korakov. Njen prvi javni televizijski nastop je bil v otroški oddaji *Klub klobuk*, na pravo plesno pot pa se je podala, ko je dopolnila štiri leta. Kljub napornim treningom in tekmovanjem je bila v šoli vzorna in uspešna učenka.

V tridesetih letih druženja s plesom si je nabrala veliko plesnih izkušenj. Njena plesna pot je tlakovana s trdim delom in jasnimi cilji. Obvlada veliko različnih plesnih zvrsti, navdih za sestavljanje koreografij pa izhaja iz njene neizmerne ljubezni do glasbe in plesa.

Nika Kljun nas je s svojo energičnostjo in iskrenostjo popolnoma očarala, najbolj pa so nam v spominu ostale njene besede, naj sanjamo na veliko in naj imamo sebe brezpozorno radi.

Nika je zelo navezana na svojo mamo in očeta.

Nika Kljun

Zapisala: Nataša Rebec Lukšič, prof.
Fotografije: arhiv OŠ Stična

Niki Kljun v spomin ...

*Nika Kljun je že v trebuhu svoje mame plesati začela,
ko se je s svojim soplesalcem, Nikinim očetom, v Boleru vrtela.*

*Pri treh letih je prvič v televizijski oddaji »Klub klobuk« razprla svoja krila
in s svojo odlično plesno izvedbo vse gledalce odprtih ust pustila.*

*Že kot štiriletno dekletce se je v profesionalne plesne vode podala,
pridno trenirala in na plesnih tekmovanjih zmagovala.*

*Zaradi napornih treningov in nastopov prostega časa Nika ni veliko imela,
a je za sprotno učenje in lepe ocene v redovalnici vedno poskrbela.*

*Ko si je dovolj izkušenj nabrala,
je plesna učiteljica in koreografinja postala.*

*Pod njeno taktirko so se številni plesalci zavrteli
in z dodelano koreografijo ves svet obnoreli.*

*Nekega dne je v Nikinem srcu želja po novih izkušnjah dozorela,
zato je brž z letalom čez lužo v ZDA poletela.*

*Na novo okolje, naporne treninge in avdicije se je hitro navadila,
a na domače nikoli pozabila.*

*S številnimi ikonami ameriške glasbene scene je »Little Blondie« sodelovala
in s svojim trdim delom prava svetovna plesna diva postala.*

*S svojo energičnostjo in večnim optimizmom nas ves čas nagovarja,
da sta ples in smeh vsak pol zdravja.*

Nika, naša draga ambasadorica plesa!

*Želimo Vam, da še naprej živite svoje plesne sanje
in nas še naprej razveseljujete s svojim delom.*

OBISK TOVARNE ZDRAVIL KRKA Z IZBIRNIM PREDMETOM KEMIJA V OKOLJU

15. septembra 2020 smo se z izbirnim predmetom kemija v okolju odpravili v Novo mesto na ogled tovarne zdravil Krka. V tovarni smo si ogledali proizvodnjo tablet od tehtanja do pakiranja. Dobili smo tudi odlično malico.

Nekaj mnenj učencev/učenk:

Osupnili so me roboti, ker se premikajo samostojno in so poimenovani po ljudeh.

Predstavniki Krke so nam izčrpno razložili potek proizvodnje in so bili zelo prijazni. Odgovorili so nam na vsa vprašanja.

Všeč mi je bila predstavitev etaž kar iz dvigala.

Presenetila me je čistoča v samem objektu.

Učenci in učenke izbirnega predmeta kemija v okolju so si ogledali tovarno Krka v Novem mestu.

**Pripravili: učenci izbirnega predmeta KEO
Fotografija: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec**

BEREMO SKUPAJ IN MESEC ŠOLSKIH KNJIŽNIC 2020

Med 8. septembrom 2020, mednarodnim dnevom pismenosti, in 11. oktobrom 2020 smo se na naši šoli že tretje leto zapored pridružili Nacionalnemu mesecu skupnega branja.

Učitelje smo pozvali, da so pri pouku namenili določen čas skupnemu branju (5 do 10 minut) in da so se ob različnih priložnostih z učenci pogovarjali o pomenu branja.

V prejšnjih letih smo v tem času organizirali tudi branje starejših učencev v OPB. Ta branja so učenci zelo dobro sprejeli in so z njimi nadaljevali tudi po izteku projekta.

Manca Kastelic iz 7. aZ je učencem OPB brala pravljico iz šolske knjižnice.

Zaradi epidemioloških razmer smo v tem šolskem letu branja malo prilagodili in tudi po zaslugi lepega vremena uspeli izvesti v skladu z navodili po modelu B. Na svežem zraku in toplih jesenskih žarkih so učenke predmetne stopnje na PŠ Zagradec večkrat obiskale učence v oddelkih OPB in jim prebirale pravljice iz šolske knjižnice.

Podobno kot v prejšnjih letih se je nacionalni projekt skupnega branja v oktobru 2020 prevesil v **Mednarodni mesec šolskih knjižnic**. Projekt koordinira **Mednarodno združenje šolskih knjižničarjev** (IASL – International Association of School Librarianship <http://www.iasl-online.org/>), za Slovenijo pa **Sekcija za šolske knjižnice pri Zvezi bibliotekarskih društev Slovenije**.

Geslo v letu 2020 je bilo »**Iskanje poti do zdravja in dobrega počutja**«.

Na OŠ Stična smo razmišljali, kako lahko **branje pozitivno vpliva na naše dobro počutje**, s tem pa tudi na naše zdravje. Iskali smo **najbolj smešne knjige** in na podlagi predlogov učencev naredili seznam najbolj smešnih knjig. Ta seznam smo upoštevali tudi pri nabavi v šolski knjižnici in za naše učence nakupili nove knjige Dava Pilkya iz priljubljene serije *Pasji zob* in več del priljubljenega pisatelja Davida Walliamsa.

Na PŠ Zagradec smo pred odhodom učencev na šolanje na daljavo izvedli žrebanje med prispelimi predlogi in izžrebali tri nagrajence, ki so dobili simbolne nagrade, za katere je prijazno poskrbela učiteljica Dragica Šteh. Tudi na PŠ Ambrus so pridno zbirali predloge in tudi za to podružnico smo izžrebali tri nagrajence.

Organizirali smo tudi nagradni literarno-likovni natečaj za **najbolj smešno zgodbo**. Pokazalo se je, da je napisati smešno zgodbo kar težko, zato verjetno prispevkov ni bilo veliko, svoj delež pa je gotovo prispevala tudi vedno bolj zaostrena epidemiološka situacija v državi. Najbolj produktivni so bili v 5. c razredu pri učiteljici in mentorici literarnih prispevkov Bojani Mulh. Učenki Ana Lampret in Hana Mestnik sta napisali *Dnevnik za carje*, učenka Julija Vovk pa prispevek *Zaklad*.

Ostale dejavnosti, ki smo jih v tem mesecu še planirali, npr. skype konference z vrstniki po svetu, literarno čajanko s pisateljico Ivanka Mestnik za učitelje in okraševanje šolske knjižnice, pa smo morali zaradi spremenjenih pogojev šolanja na žalost odpovedati.

Učenci OPB so z zanimanjem poslušali pravljico, ki jo je brala Maruša Kastelic iz 8. bZ.

**Povzeto po spletišču OŠ Stična.
Fotografiji: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec**

DAN JEZIKOV V LJUBLJANI

V sredo, 23. septembra 2020, smo s sedmošolci OŠ Stična tradicionalno spoznavali Ljubljano v tujih jezikih. S to aktivnostjo obeležujemo pomen tujih jezikov.

Na pot smo se odpravili z vlakom, mesto pa odkrivali peš. Učenci so zbrali podatke o ljubljanskih znamenitostih v angleščini in nemščini, jih predstavili sošolcem in učiteljem spremljevalcem. Prav tako so ujeli nekaj naključnih turistov in jih povprašali po počutju v slovenski prestolnici.

Ena od skupin je naletela na podžupana Ljubljane, ki je aktivnost učencev zelo pozdravil, hkrati pa jih pohvalil, da upoštevajo vse sprejete ukrepe za zajezitev nalezljivih bolezni.

Po vseh opravljenih obveznostih je sledil prosti čas, ki so ga učenci izkoristili za popoldanski obrok. Kljub nestabilnemu vremenu smo sredin popoldan preživeli zelo »jezično«.

Naj živi evropski dan jezikov, ki je uradno vsako leto 26. septembra!

Pripravil: aktiv učiteljev za tuje jezike

UČENCI O EVROPSKEM DNEVU JEZIKOV

V sredo, 16. septembra 2020, smo se učenci PŠ Zagradec zbrali na delavnici, na kateri smo s pomočjo interneta pripravljali opise znamenitosti Ljubljane, kot so Robbov vodnjak, Prešernov trg, grad Tivoli, tržnica, Mesarski most, Šušterski most, Tromostovje, Kongresni trg.

Teden kasneje smo z vlakom odšli v Ljubljano, kjer smo po skupinah poiskali te znamenitosti in jih predstavili ostalim članom skupine. Eden član skupine nas je snemal. Za vse te dejavnosti smo imeli na voljo eno uro in pol.

Po naporni hoji smo se zopet zbrali pred kipom Franceta Prešerna in Julije. Ena izmed nalog je bila tudi, da smo naredili intervju s tujcem v angleščini. Dekle, kateri smo postavili nekaj vprašanj, nam je povedalo, da prihaja s Tajske in da v Sloveniji študira že dve leti.

Po opravljenih nalogah so nam dali spremljevalni učitelji eno uro prosto. V tem času smo nekateri odšli po trgovinah, na krofe v McDonald's, ali na sladoled. Najbolj smo bili veseli druženja s sošolci. Imeli smo se zelo lepo.

Pripravili: učenci 7. aZ in 7. bZ

PROSTO PO PREŠERNU IN PO LJUBLJANI

14. oktobra 2020, le malo pred tem, ko se je naš svet spet začel krčiti zaradi širjenja nevarnega virusa, smo se učenci 6. aZ in 6. bZ odpravili v Ljubljano. V Cankarjevem domu smo si ogledali predstavo *Prosto po Prešernu*.

Predstava je bila zanimiva in poučna, saj smo veliko izvedeli o življenju Franceta Prešerna. Bila pa je tudi sodobna in zabavna, tako da ni manjkalo smeha.

Po predstavi smo se sprehodili še po Ljubljani. Spoznavali smo zanimive ulice in stavbe, povezane s Prešernom, njegovimi sodobniki in Primičevo Julijo.

Lep jesenski dan v Ljubljani nam bo še dolgo ostal v spominu.

*Skupinska fotografija šestošolcev pri
Prešernovem spomeniku*

**Zapisali: Taja Travnik in Teja Pintar, 6. aZ
Fotografija: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec**

FOTO-UTRINKI S POTEPANJA PO LJUBLJANI

Šestošolci so si v Cankarjevem domu ogledali predstavo z naslovom »Prosto po Prešernu«, nato pa so se sprehodili po ljubljanskih ulicah.

Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

TEKMOVANJE IZ SLADKORNE BOLEZNI

16. oktobra 2020 je na PŠ Zagradec potekalo šolsko tekmovanje iz sladkorne bolezni, na katerem je tekmovalo 17 učencev 8. in 9. razreda. Na tekmovanje jih je pripravljala učiteljica Maja Rozman.

Bronasto priznanje so osvojili:

- Nejc Hrovat, 9. aZ,
- Tara Strajnar Zupanc, 9. bZ in
- Vanja Fink, 9. bZ.

Vsem nagrajencem iskreno čestitamo!

Konec leta 2017 je v Sloveniji več kot 111.000 oseb prejelo zdravila za zniževanje glukoze (krvnega sladkorja) v krvi.

Pripravila: Ana Šimac, prof.

Vir slik: <https://www.gcc.si/wp-content/uploads/2020/09/Sladkorna1.png>

(Dostopno: 30. 5. 2021)

https://tiresandparts.net/wp-content/uploads/Diabetes_Management_1.jpg

(Dostopno: 30. 5. 2021)

USPEŠNA OKTOBRSKA ZBIRALNA AKCIJA STAREGA PAPIRJA

Oktober 2020 je na OŠ Stična potekala jesenska zbiralna akcija odpadnega papirja. Skupaj smo zbrali 31,6 tone papirja in s skupnimi močmi v šolski sklad prispevali 2.147 evrov.

Hvala vsem, ki ste sodelovali ali pomagali pri izvedbi zbiralne akcije.

Naši učenci so se na zbiralni akciji starega papirja izvrstno odrezali!

Povzeto po spletni strani OŠ Stična.
Fotografija: arhiv OŠ Stična

DAN SLOVENSKE HRANE

Tudi čebelarški krožki na OŠ Stična praznujemo dan slovenske hrane – tradicionalni slovenski zajtrk. V preteklih letih so nas obiskali čebelarji, nam predstavili orodje, ki ga uporabljajo pri svojem delu, spoznavali smo čebelo in njeno življenje, za zajtrk smo med drugim jedli med. Letos pa se je praznovanje preselilo na spletno stran šole.

Košarica jabolk in jabolčnih dobrot

Učenci in starši si lahko ogledate utrinke s krožka na PŠ Krka, ki ga vodi Marjan Volaj iz ČD Krka in Zagradec, panjske končnice, ki so jih učenci 5. bZ izdelali ob obisku čebelarke Petre Peunik Okorn iz ČD Stična na delavnici *Čebelar sem* na povabilo mentorice čebelarskega krožka na PŠ Zagradec Mateje Jere Grmek, zanimive filme o čebelah (http://www.ohranimo-cebele.si/default.asp?sif_co=45)

Povzeto po spletni strani OŠ Stična.
Fotografija: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK – LETOS S SLOGANOM » ZAJTRK Z MEDOM – SUPER DAN!«

20. novembra 2020 smo obeležili dan slovenske hrane in že desetič izvedli spremljajoči tradicionalni slovenski zajtrk.

Tradicionalni slovenski zajtrk obeležujemo vsak tretji petek v mesecu novembru. S tem praznikom dajemo v Sloveniji pridelani hrani pomemben pečat.

Pomembni cilji dneva slovenske hrane so:

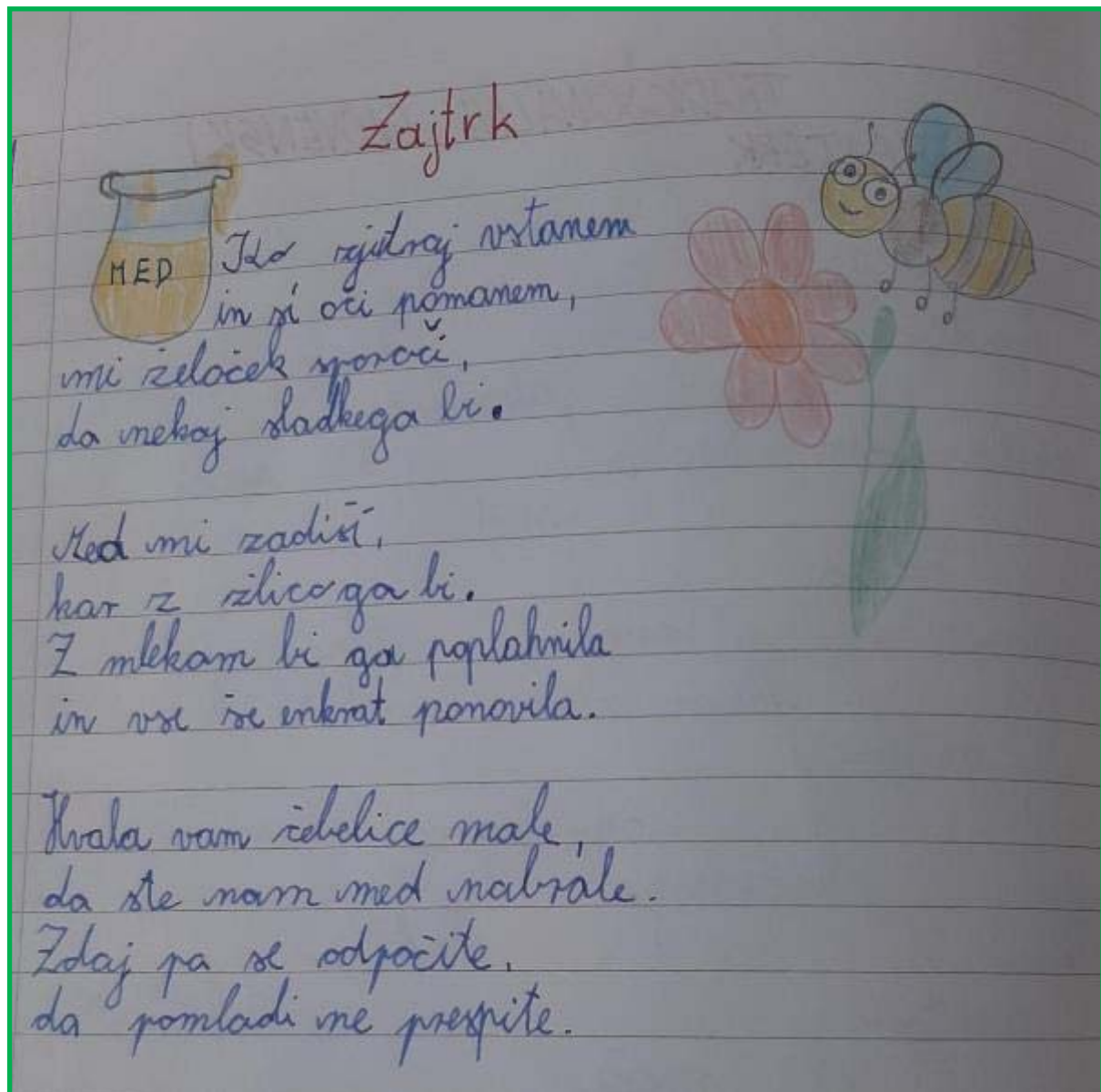
- osveščati o pomembnosti zajtrka prav vsakega;
- obveščati in predstaviti prednosti lokalno pridelanih živil;
- spodbujati k zdravemu načinu življenja in
- izobraževati o pomembnostih dobrih prehranjevalnih navad.

Pri pouku na daljavo smo del rednega pouka in ure oddelčne skupnosti namenili pomenu rednega zajtrkovanja, prednosti uživanja lokalno pridelanih živil in spodbujali k aktivnostim, ki pripomorejo k zdravemu načinu življenja.

Star slovenski pregovor pravi: »Zajtrkuj kot kralj, kósi kot meščan in večerjaj kot berač.«

**Povzeto po spletni strani OŠ Stična.
Fotografija: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec**

Avtorica pesmi: Monika Uršič, 5. bZ
Mentorica: Mateja Jere Grmek, prof.

BUČARIJA 2020

Vsako leto tretjo nedeljo v oktobru poteka tradicionalni pohod po Lavričevi poti. Tudi letos naj bi bilo tako, vendar pa so takratne razmere prispevale k temu, da so morali organizatorji prireditve odpovedati.

Že pred zaostrovanjem ukrepov smo se učenci in učiteljice aktivno pripravljali na delavnice. Učenci 3. Z, 5. aZ in 5. bZ razreda so že pred odpovedjo prireditve izdelali čudovite izdelke iz buč in drugih naravnih materialov.

Tako smo se odločili, da izdelke razstavimo na Gradišču nad Stično v pokritem šoturu, kjer so lahko mimoidoči obiskovalci ogledali dano razstavo.

Učenci PŠ Zagradec so čudovite izdelke iz buč razstavili na Gradišču nad Stično.

Pripravile učiteljice: Neja Zaplotnik, Vanja Peček Janoš in Mateja Jere Grmek

Fotografija: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

PROSLAVA V POČASTITEV DNEVA SAMOSTOJNOSTI IN ENOTNOSTI

V četrtek, 24. decembra 2020, smo obeležili dan samostojnosti in enotnosti. Ker je v tistem času zaradi pandemije korona virusa naš pouk potekal na daljavo, je proslava potekala v virtualni obliki.

Na proslavi v počastitev dneva samostojnosti in enotnosti sta nastopala tudi Tilen Ogrinc, iz 7. aZ, in Gašper Mojškerc, iz 9. aZ.

Povzeto po spletni strani OŠ Stična.
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

IZBRANA EKIPA UČENCEV PŠ ZAGRADEC NA MALIH SIVIH CELICAH

V ponedeljek, 5. januarja 2021, so se učenci Tilen Ogrinc (7. aZ), Om Dušič (8. bZ) in Matija Kastelic (9. bZ) udeležili studijskega snemanja mladinskega kviza Male sive celice, v katerem so se pomerili z ekipo iz OŠ Gornji Petrovci.

Ekipo OŠ Stična – PŠ Zagradec se je v studijski (snemalni) del uvrstila po drugem krogu predtekmovanja, ki je potekal meseca septembra na OŠ Šmartno v Tuhinju. Tam je kot sedma ekipa prvega kroga predtekmovanja izločila drugouvrščeno ekipo OŠ Domžale.

Tekmovalci so na snemanju, ki je potekalo v studiu RTV Slovenija v Ljubljani, dostojno branili barve OŠ Stična, a so morali po trdem boju zmago prepustiti nasprotnikom.

Om, Matiji in Tilnu so pri iskanju prave besede pomagali navijači PŠ Zagradec.

FOTO-UTRINKI S SNEMANJA MALIH SIVIH CELIC

Obvezno ličenje pred oddajo

Matija z maskoto PŠ Zagradec

Ogromen televizijski studio na RTV Slovenija

Režijska soba

Pripravil: Andrej Oberstar, prof.
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec in
https://www.youtube.com/watch?v=J8g9iiY4_Q0 (Dostopno: 27. 5. 2021)

TEDEN PISANJA Z ROKO

Vsak izmed nas ima svojo pisavo, ki je posebna in unikatna – nihče nima takšne. Pisanje z roko je enostaven način beleženja informacij in ima številne prednosti: s pisanjem izboljšujemo kvaliteto naše pisave, naš spomin, v možganih pa je aktiviranih več centrov.

V Tednu pisanja z roko, ki je letos potekal od 18. do 22. januarja 2021, smo učence OŠ Stična ozaveščali o pomenu pisanja z roko. Učenci so v okviru razredne ure spoznavali prednosti pisanja z roko, odzvali pa so se tudi na različne aktivnosti, ki so bile zanje pripravljene v spletni učilnici. Preiskovali so pisave, se podpisovali na različne načine, pisali različne oblike pisem, izvajali grafomotorične vaje, izdelovali beležke, ustvarjali pri likovni umetnosti, pisali lepe misli itd. Tudi učitelji so bili ustvarjalni in napisali nekaj pesmi. Preko pisma sta učence nagovorila tudi pevka Nina Pušlar in župan Dušan Strnad.

Nataša Rebec Lukšič

V sodelovanju s šolsko knjižnico je v četrtek, 21. januarja 2021, preko aplikacije Teams potekalo tudi literarno srečanje z učiteljico Natašo Rebec Lukšič ob izidu njeneega literarnega prvenca, najstniškega romana z naslovom *Ljubezen na tehtnici*. Srečanja se je udeležilo preko 30 učencev predmetne stopnje.

Še nekaj besed o romanu *Ljubezen na tehtnici* ...

Z veseljem vas vabimo k branju literarnega prvenca naše učiteljice slovenščine Nataše Rebec Lukšič z naslovom *Ljubezen na tehtnici*. Šolska knjižničarka Mojca Hrvatini je v spremni besedi o knjigi napisala: »Zgodba je hitro berljiva in bralca pritegne ne le z aktualno vsebino, pač pa tudi slogovno. Z bogatim jezikom in čustveno nasičenimi povedmi je avtorici uspelo bralcem približati notranji svet obeh junakov romana, njuna razmišljanja, polna očitkov, obsodb, trpinčenj in revizij, kot tudi prizadevanj za izhod iz njunih duševnih stisk.«

Knjiga nosi za današnji čas zelo aktualno sporočilo: »Če vzamemo življenjske stiske kot izzive in zberemo dovolj moči, da se osvobodimo nelagodja, da iz sebe naredimo nekaj več in hkrati storimo nekaj dobrega tudi za druge, se tehtnica prevesi v dobro, boljše in najboljše.«

Knjige so na voljo v šolski knjižnici, lahko pa si jo preberete tudi v elektronski obliki na tej povezavi:

[NATASA-REBEC-LUKSIC 2020 LJUBEZEN-NA-TEHTNICI WEB](#)

Pripravila: Sabina Miklavčič, prof.
Fotografija: arhiv OŠ Stična

NAGRAJENCI KREATIVNEGA IZZIVA OB TEDNU PISANJA Z ROKO – »NAJBOLJ IZVIRNA ZGODBA«

V četrtek, 21. januarja 2021, je v okviru Tedna pisanja z roko preko aplikacije Teams potekalo literarno srečanje z učiteljico Natašo Rebec Lukšič, avtorico mladinskega romana *»Ljubezen na tehnicni«*, ki se ga je udeležilo preko 30 učencev predmetne stopnje.

Učiteljica Nataša je za udeležence pripravila kreativni izziv. Učenci so morali napisati kratko zgodbo ali pesem, v katero so vključili deset naključno izbranih besed (*sadje, nebo, zdravje, šola, učenje, maček, ptice, pajek, prijateljstvo, ljubezen*).

Strokovna komisija je izbrala devet najbolj izvirnih izdelkov.

Prve tri nagrajenke so prejele knjigo Nataše Rebec Lukšič *»Ljubezen na tehnicni«*. To so:

- Zala Žerovnik (9. V),
- Pia Lebar (9. V) in
- Jerneja Bregar (9. bZ).

Ostalih šest nagrajencev pa je prejelo knjigo Saše Vegri z naslovom *»Naročje kamenčkov«*, in sicer:

- Mark Akšamović (6. aV),
- Ajda Strah (6. aZ),
- Manca Hočevnar (6. bZ),
- Inja Amon (9. bZ) in
- Matic Garbas (9. V).

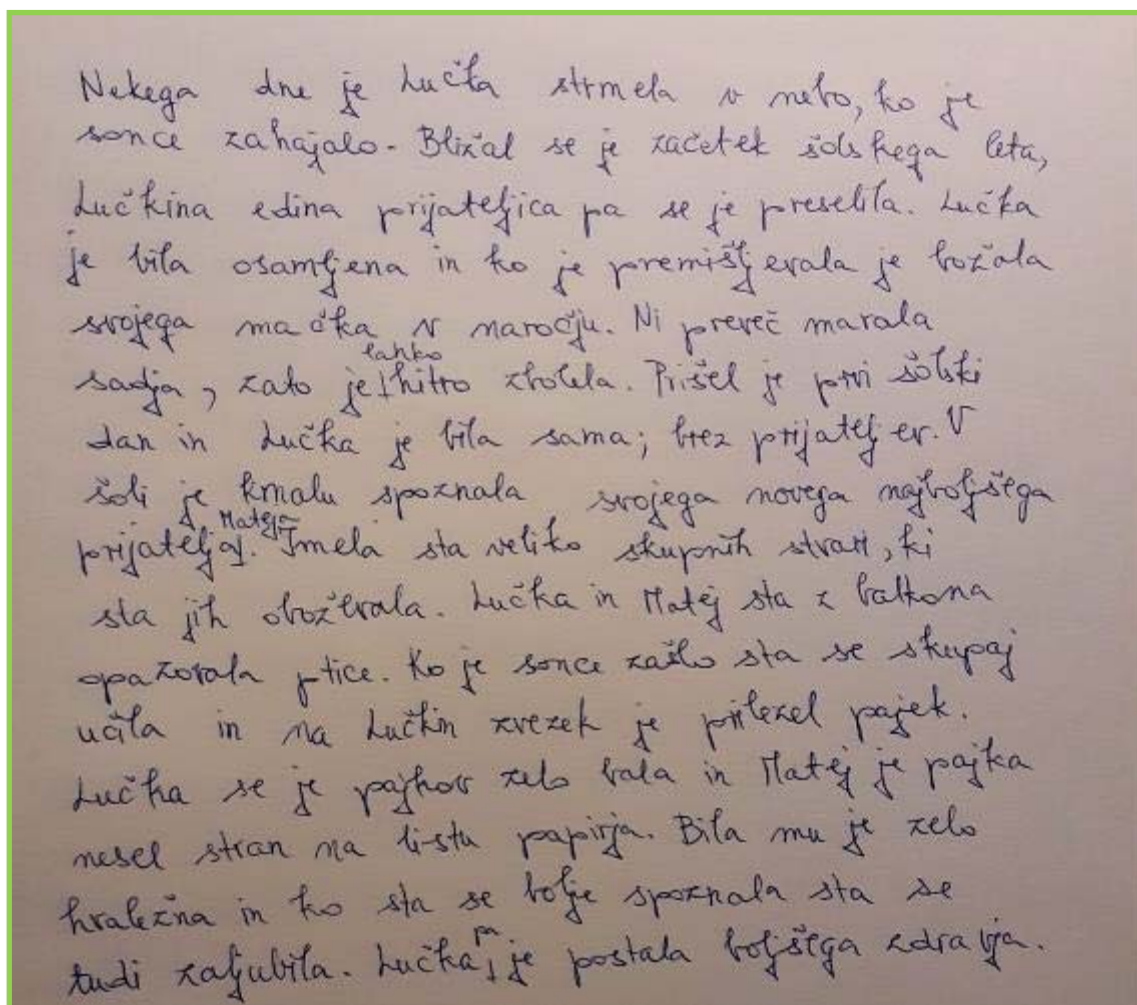
Vsem nagrajencem in nagrajenkam iskreno čestitamo!

Pripravila: Nataša Rebec Lukšič, prof.
Vir slike: https://d2tgfzhj9pkl2g.cloudfront.net/1/521/_55dc64bf2a1e4.jpg
(Dostopno: 29. 5. 2021)

KREATIVNI LITERARNI IZDELKI UČENCEV OB TEDNU PISANJA Z ROKO

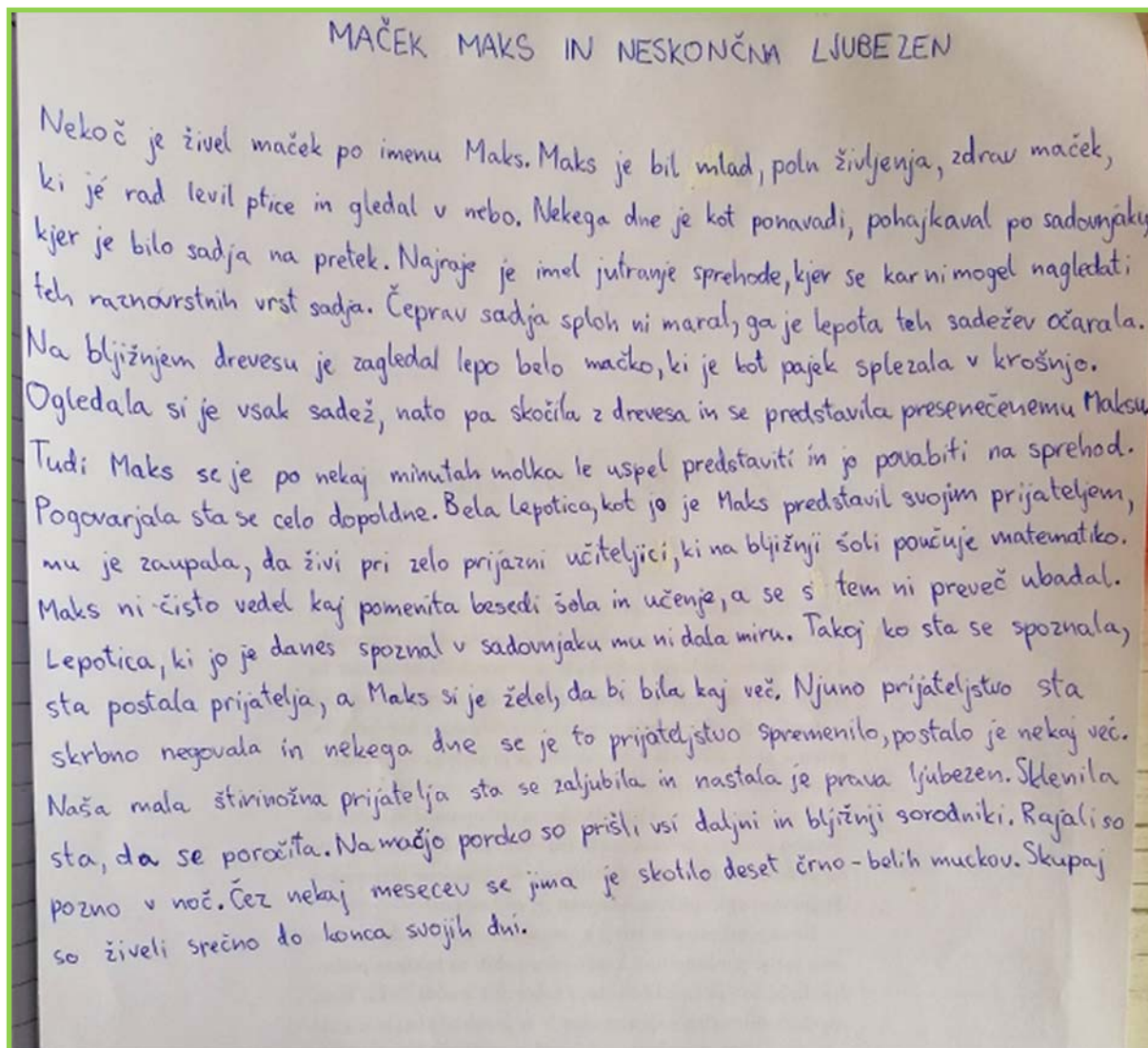
Učiteljica Nataša Rebec Lukšič je za udeležence literarnega srečanja ob Tednu pisanja z roko pripravila kreativni izziv. Učenci so morali napisati kratko zgodbo ali pesem, v katero so vključili deset naključno izbranih besed: **sadje, nebo, zdravje, šola, učenje, maček, ptice, pajek, prijateljstvo, ljubezen.**

Objavljamo najbolj izvirne izdelke učencev PŠ Zagradec.

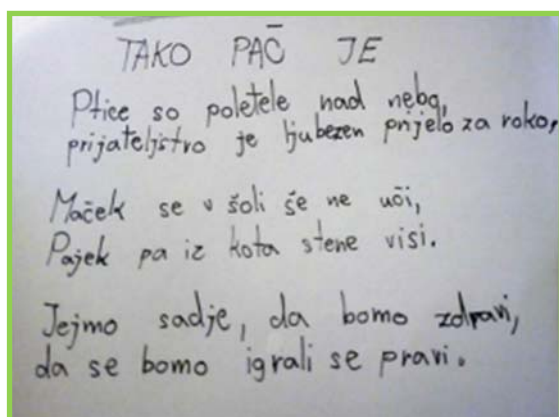

Avtorica zgodbe: Inja Amon, 9. bZ

KREATIVNI LITERARNI IZDELKI UČENCEV OB TEDNU PISANJA Z ROKO

Avtorica zgodbe: Maša Aleš, 6. aZ

Avtorica pesmi: Manca Hočevar, 6. bZ

KREATIVNI LITERARNI IZDELKI UČENCEV OB TEDNU PISANJA Z ROKO

NA POTI V ŠOLO

Nebo ta dan modro je in jasno,
ptice v jatah žvrgolijo krasno.
Mačka že spet pouk v šoli čaka,
ko na to pomisli, naježi se mu dlaka.

Preden od doma maček se odpravi,
knjige za učenje v torbo si pospravi.
Nekaj sadja za po poti vzame
in svojo mamo v slovo objame.

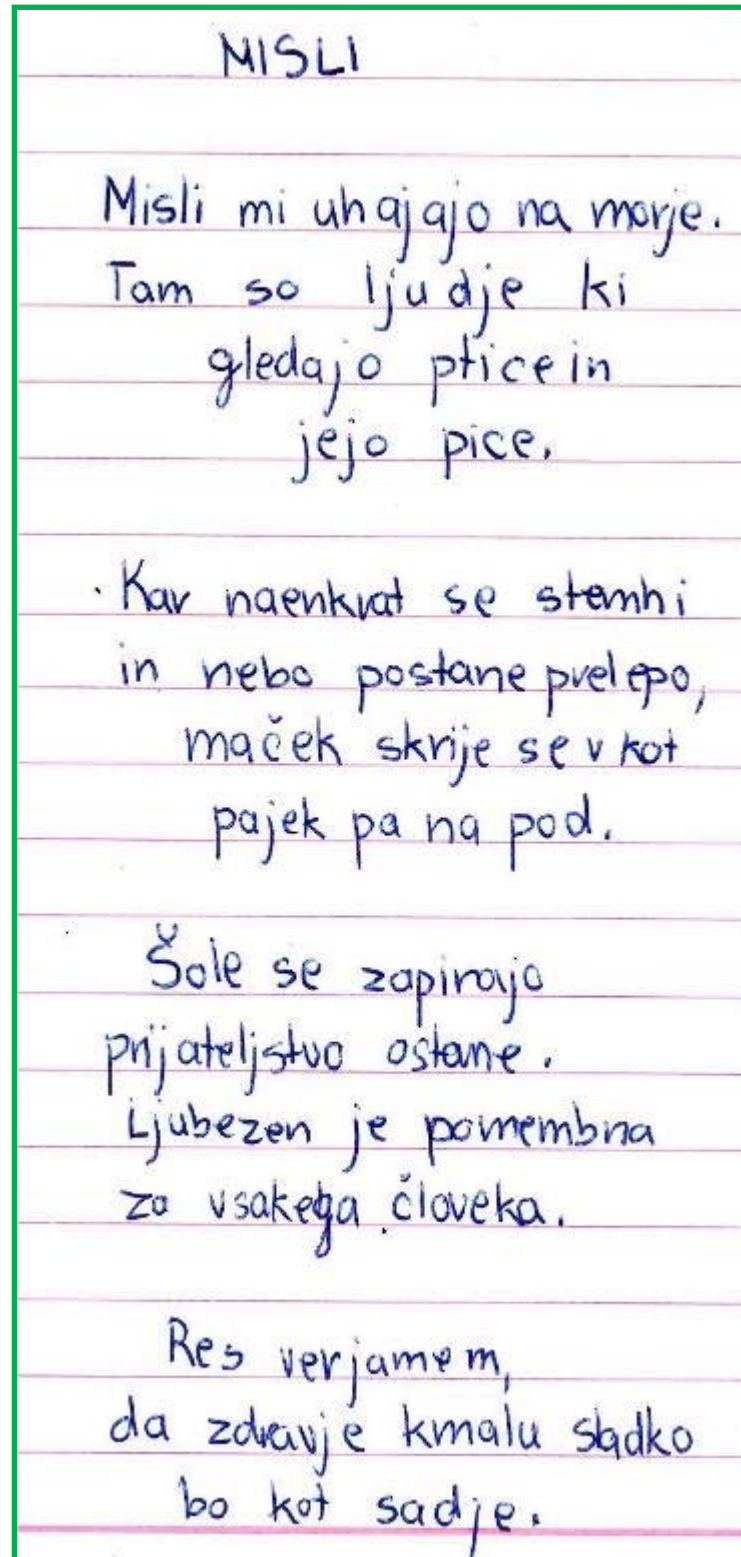
Na poti v šolo sosedovega pajka opazi,
z njim maček stkal prijateljstvo je tesno.
Zaradi težke torbe pajek po tleh se plazi,
"Kaj nam bo toliko knjig!?" vpraša besno.

Maček brez odgovora mu eno jabolko je dal,
da za zdravje je dobro, to je vedel.
Pajek za zahvalo se mu je nasmejal
in v trenutku ga je pojedel.

Pajek, ker je sit, je nasmejan,
maček pa zarad' sošolke svoje,
v njo namreč čisto je zatrapan,
pajek pomisli: "To ljubezen je po moje."

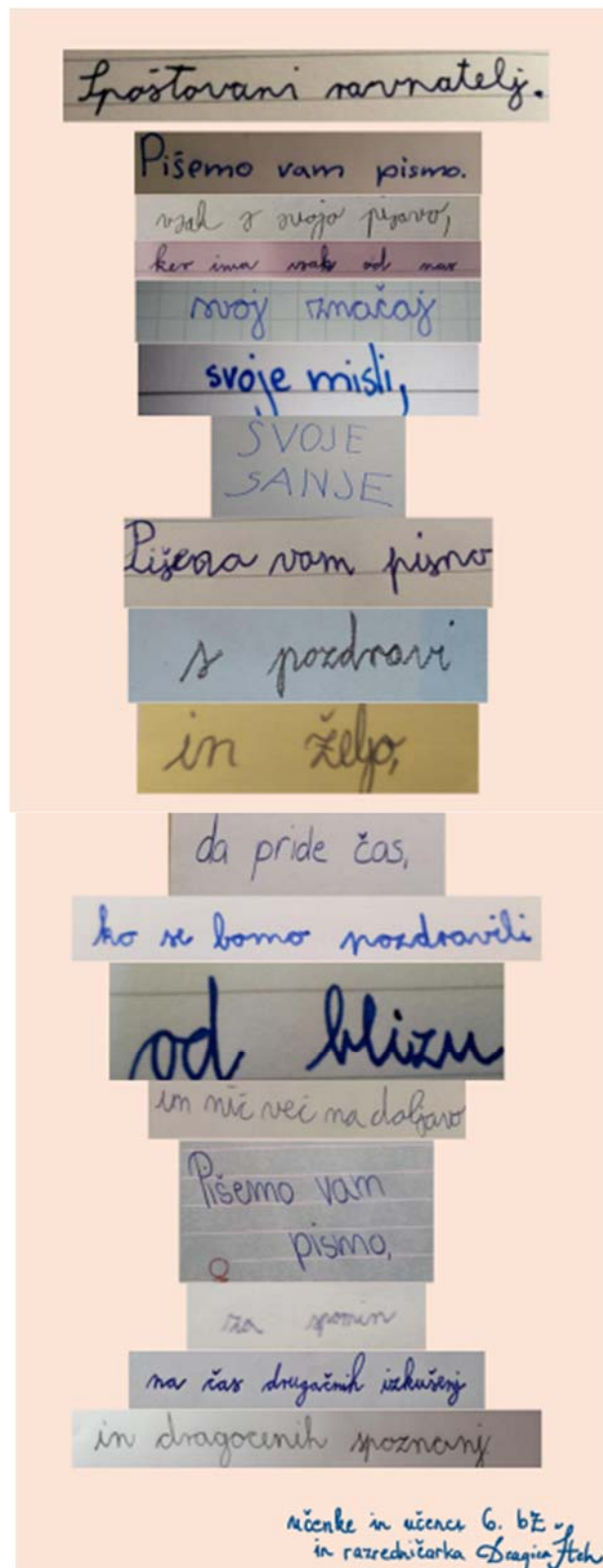
Avtorica pesmi: Jerneja Bregar, 9. bZ

KREATIVNI LITERARNI IZDELKI UČENCEV OB TEDNU PISANJA Z ROKO

Avtorica pesmi: Ajda Strah, 6. aZ

ZAPISI UČENCEV OB TEDNU PISANJA Z ROKO

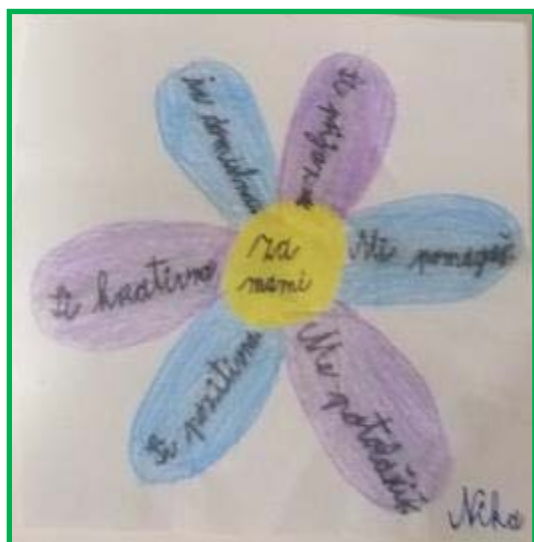

Zapisali: učenci in učenke 6. bZ z razredničarko Dragico Šteh.

ZAPISI UČENCEV OB TEDNU PISANJA Z ROKO

Zapisala: Mia Germ, 3. Z

Zapisala: Nika Šinkovec, 3. r. PŠ Ambrus

ZAPISI UČITELJEV OB TEDNU PISANJA Z ROKO

Troje pismo

Sobotno popoldne. Pred mano dolg zimski večer. Je kaj naj počnem, pomislim, in se v staro skatlo na omari raztem.

Do vzamem jo v roke, z nje prah pleteti, njena vsebina pa v srcu spomine vzbudi.

Drug za drugim odpiram dnevnike iz najstniških dni, ko je bilo življenje še preprosto, brez odraslih skrbi.

Iz knjiže spolzi prepognjen bel list in ko ga odprem, se v zapisane besede radovedno raztem.

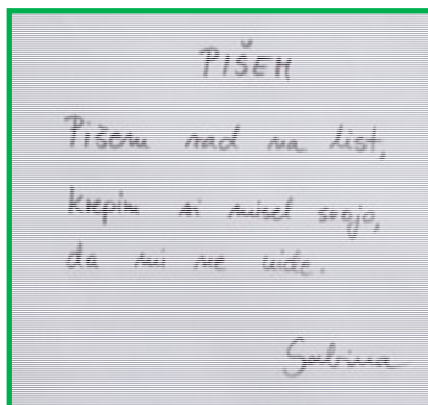
Srce mi postkocka in se vradosti, ko besede v pismu preleti.

Iz njega radiši žubezen, prelita na papir, mi v dušo spet povrne toplino in mir.

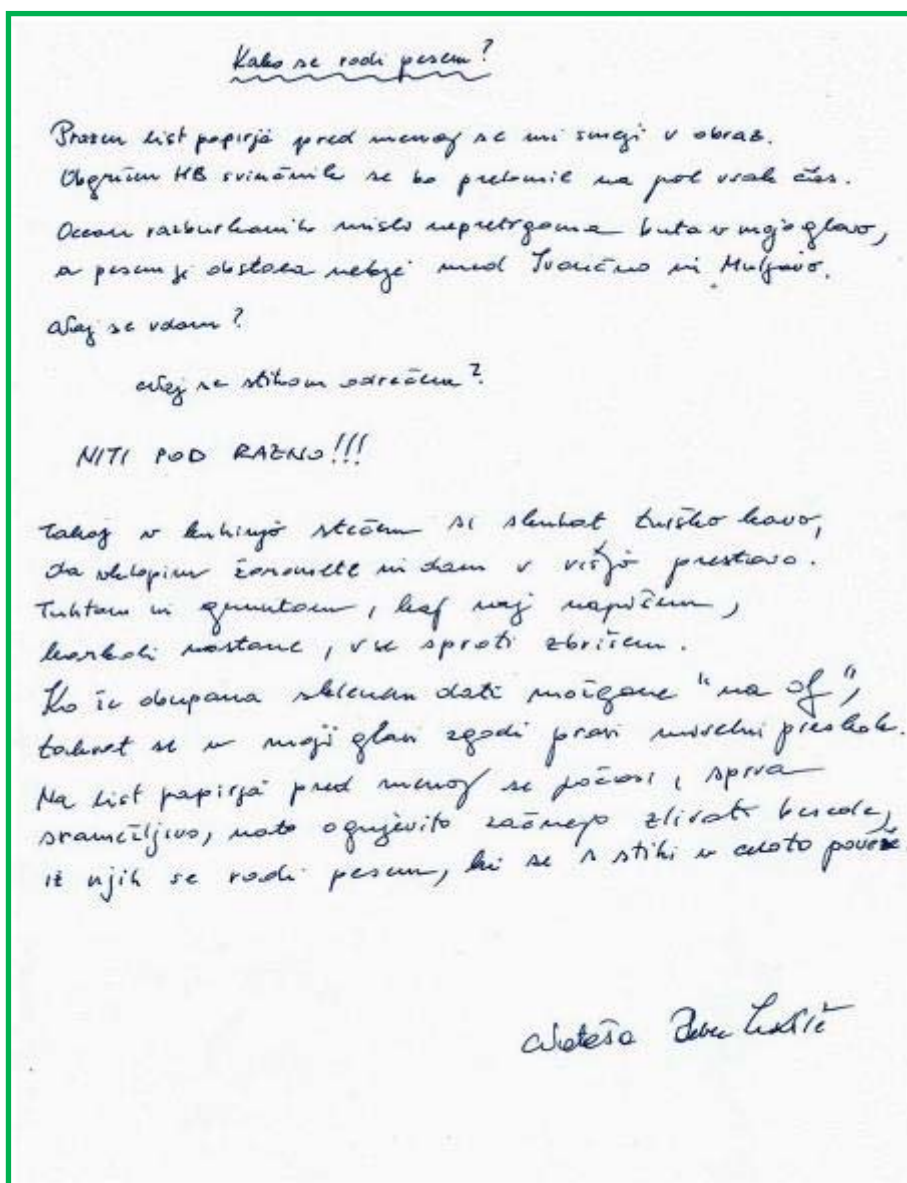
Silvia Valenčič

Zapisala: Silvija Valenčič, prof.

ZAPISI UČITELJEV OB TEDNU PISANJA Z ROKO

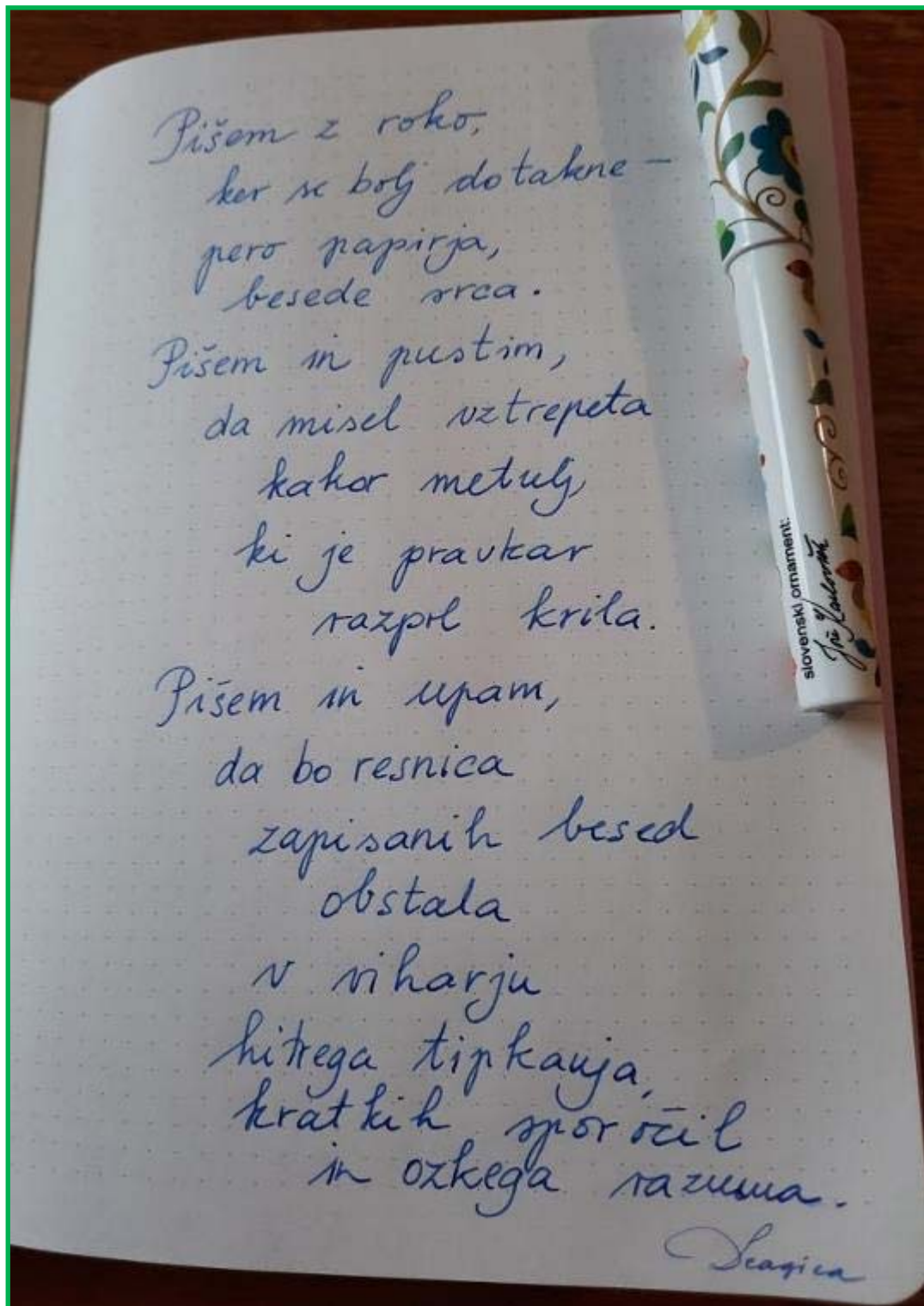

Zapisala: Sabina Miklavčič, prof.

Zapisala: Nataša Rebec Lukšič, prof.

ZAPISI UČITELJEV OB TEDNU PISANJA Z ROKO

Zapisala: Dragica Šteh, prof.

PREŠERNOV DAN NA OŠ STIČNA

V petek, 5. februarja 2021, je na OŠ Stična potekala prireditev v počastitev slovenskega kulturnega praznika. V zadnjem letu je vse drugače, tako je bila tudi proslava drugačna in je potekala virtualno.

V pogovorno oddajo je voditeljica povabila dva velika slovenske kulture, romantika dr. Franceta Prešerna in realista Josipa Jurčiča. Čeprav 8. februarja obeležujemo Prešernov dan, je bila tokratna prireditev posvečena Josipu Jurčiču. Letos mineva 140 let od njegove smrti, 160 let od nastanka njegove prve pripovedke z naslovom Pripovedka o beli kači, zato je letošnje leto slovenska vlada proglasila za Jurčičevo leto.

Tinkara Kastelic iz 7. aZ z dvema velikanoma slovenske kulture, romantikom dr. Francetom Prešernom in realistom Josipom Jurčičem.

V oddaji smo izvedeli veliko zanimivega o življenju in delih dolenjskega rojaka. Učenke in učenci matične šole ter vseh podružnic so pokazali veliko talentov. V povezavi s pogovorom med voditeljico in obema gostoma so pripravili vrsto prispevkov, ki so se dotikali naslednjih tematik/del: Jurčičevo šolanje, Pripovedka o beli kači, Spomini na deda, Jurij Kozjak, slovenski janičar, Deseti brat, Kako je Krjavelj s hudičem opravil, Kozlovska sodba v Višnji Gori, Sosedov sin, Jurčičeva pot, ljudski običaj.

Svečani govornik je bil ravnatelj, gospod Marjan Potokar, ki se je dotaknil današnjega časa v povezavi s kulturo. Tako je spregovoril o spreminjajoči se kulturi družbe, na katero močno vpliva hiter razvoj tehnologije. Le-ta prinaša ugodje, a za seboj pušča posledice. Pomembna je vsebina, ne blišč. Opomnil je, da praznik obeležujemo zaradi velikih kulturnih osebnosti v preteklosti, ki so nam skozi svoja dela omogočali razmišljanje in kritične poglede na svet. In prav misel *ozavestimo razmišljanje* je bila letos dodana v zbirko misli v Rastoči knjigi.

Marjan Potokar, ravnatelj OŠ Stična

Spoznali smo tudi letošnje Prešernove nagrajenke, ki so s svojim dolgoletnim delom bogatile utrip OŠ Stična, to so Maja Sever, Darja Strah in Nataša Rebec Lukšič.

Maja Sever je vzgojiteljica na PŠ Muljava, kjer poučuje v 1. razredu. Poleg poučevanja že vrsto let vodi otroški pevski zbor, s katerim nastopajo na najrazličnejših prireditvah v okviru šole, občine ali revijah. Obenem je tudi pobudnica ohranjanja Šolskega muzeja na Muljavi, kjer se pogostokrat »prelevi« v strogo učiteljico Rozalijo in otroke uči bogate kulturne dediščine. Zelo rada pomaga, veliko ji pomenijo tradicionalne vrednote.

Maja Sever

Darja Strah je profesorica matematike in vodja PŠ Zagradec. Veliko let je bila vodja aktivna matematikov, aktivno pa sodeluje kot mentorica ali organizatorica matematičnih tekmovanj (logika, razvedrilna matematika, Kenguru). V času šolanja na daljavo se je zelo angažirala pri usvajanju novih spletnih znanj, ki jih je z veseljem delila tudi med sodelavci. V zelo velik izziv pa ji je tudi delanje urnika za največjo šolo v Sloveniji. Je dosledna, zanesljiva, srčna.

Darja Strah

Nataša Rebec Lukšič je profesorica geografije in slovenščine na PŠ Zagradec, obenem pa poučuje tudi izbirna predmeta šolsko novinarstvo in literarni klub. Je urednica šolskega časopisa Deteljica na PŠ Zagradec. Učence seznaja z novinarstvom v praksi, hkrati pa je tudi mentorica in organizatorica projekta Spoznavajmo dežele, ki na šolo privabi veliko zanimivih gostov. Konec leta 2020 je izšel njen knjižni prvenec Ljubezen na tehničarji.

Nataša Rebec Lukšič

Nagrajenih je bilo tudi 21 devetošolcev, ki so se več let dokazovali na šolskem kulturnem področju in so prejeli male šolske Prešernove nagrade.

Prireditve si lahko ogledate na spletni strani OŠ Stična ter spletni strani Občine Ivančna Gorica.

Pripravil: Jaka Keše, prof.
Fotografije: arhiv OŠ Stična

NAŠI LETOŠNJI PREŠERNOVI NAGRAJENCI

Predstavljamo vam letošnje šolske Prešernove nagrajence – učence PŠ Zagradec, ki so vsa leta pridno sodelovali na kulturnem področju.

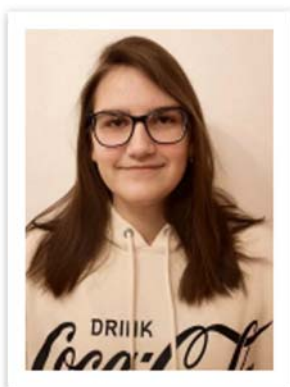
Jan Ropič, 9. aZ

Črt Peterlin Šimec, 9. aZ

Ana Urbančič Novak, 9. aZ

Natalija Ferlin, 9. aZ

Maja Škufca, 9. aZ

Gašper Mojškerc, 9. aZ

Tara Strajnar
Zupanc, 9. bZ

Jerneja Bregar, 9. bZ

Vanja Fink, 9. bZ

Povzeto po spletni strani OŠ Stična.
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

KAKO BI FRANCE PREŠEREN PREPESNIL JURČIČEVO POVEST JURIJ KOZJAK

Josip Jurčič je povest Jurij Kozjak, slovenski janičar napisal, ko je obiskoval sedmi razred. Zgodba se dogaja v 15. stoletju, nastala pa je pod vtisi pripovedi Jurčičevega deda. Govori o Juriju Kozjaku, ki je bil edini sin graščaka Marka Kozjaka.

Juriju Kozjaku je mati umrla ob rojstvu in tako je kot otrok večino časa preživel z očetom, dokler ga ni zlobni stric Peter pri rosnih šestih letih prodal ciganom, ti pa Turkom, ki so ga izurili za janičarja. Čez dvajset let se Jurij vrne s turško vojsko na slovensko ozemlje in postane kot glavni poveljnik janičarjev, največji trepet slovenskega prebivalstva, vendar ni pobijal otrok in žensk, saj je v sebi skrival delček vere, v kateri ga je vzgajal oče. Ko so Turki začeli oblegati muljavsko cerkev in stiški samostan, so menihi in drugi, ki so se skrili pred Turki v samostan, zajeli štiri pajdaše, vključno z Jurijem Kozjakom, kjer se po naključju sreča z očetom. Jurij ga prepozna, očetu pa se je izpolnila želja, da bi sina še enkrat objel pred svojo smrtjo. Jurij je zapustil janičarje in po očetovi smrti zagospodaril na gradu Kozjak.

Ste morda kdaj razmišljali, kako bi se pripovedi o turških vpadih lotil naš največji pesnik France Prešeren? Kako bi zgodba o Juriju Kozjaku zvenela v obliki soneta?

Preberite si spodnje verze, ki so nastali izpod peresa naše učiteljice Dragice Šteh.

JURIJ KOZJAK (v obliki soneta)

*Na gradu Kozjak Jurij je živel,
hudobni stric ga Turkom je prodal,
za njim je dobri oče žaloval.
V življenju sreče dosti ni imel.*

*Med janičarji Jurij je ostal,
pozabil je na dom in jezik svoj,
sprejel je novo vero, šel v boj,
v domačih krajih je krvnik postal.*

*Ta zgodba vendar srečno se konča
in vsa resnica končno se izve,
ko Jurij spet očeta prepozna.*

*Skupaj sta na grad vrnila se,
graščak ponosen Jurij je postal,
nad krutostjo je zmagalo srce.*

Avtorica pesmi: Dragica Šteh, prof.

Na šolski prireditvi ob slovenskem kulturnem prazniku je Nejc Koselj iz 9. bZ predstavil Jurčičevo delo Jurij Kozjak.

Pripravili učiteljici:
Nataša Rebec Lukšič, prof., in Vesna Zimic Gluvić, prof.

Fotografija: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

UČENCI PŠ ZAGRADEC SO SE PREKO SPLETA DRUŽILI Z BOŠTJANOM GORENCEM – PIŽAMO

17. februarja 2021 so se učenci PŠ Zagradec in PŠ Višnja Gora, ki so vključeni v izbirni predmet šolsko novinarstvo, preko videokonference sestali z znanim slovenskim prevajalcem, pisateljem in stand up komikom Boštjanom Gorencem – Pižamo.

Učenci so mu zastavljali različna vprašanja, na katera je odgovarjal na svojstven, humoren način. Zanimalo jih je, iz kje izhaja njegov vzdevek Pižama. Povedal jim je, da je v prvem ali drugem razredu prišel v šolo v trenirki. Sošolci so ga izzivali, zakaj je prišel v pižami. Tako se ga je prijel ta vzdevek, ki mu na začetku ni bil všeč. Kasneje je vzdevek vzel za svojega in ga ni več motil.

Proti koncu OŠ je začel ustvarjati šaljive stripe, v gimnaziji tudi že svoje zgodbe. Na Filozofski fakulteti v Ljubljani je študiral angleščino. Na začetku je želel postati učitelj, a ga je kmalu navdušilo prevajanje. Eden prvih stripov, ki ga je prevedel, je bil »Kapitan Gatnik«. Najbolj je ponosen na prevod knjige Dobra znamenja; s prevodom le-te je bil uvrščen v mednarodno častno listo IBBY (2012).

Boštjan Gorenc – Pižama

Pri prevajanju je zelo užival, saj je bila knjiga zapisana tudi v starinski angleščini. Zato se je učil slovenskih besed iz 16., 18. stoletja, da je prevod čim bolj približal originalu.

Tudi sam je napisal kar nekaj knjig in stripov. sLOLvanski klasiki 1 so njegov solistični prvenec, ki je prejel nagrado knjiga leta (2016) in jabolko navdiha (2017), priznanje predsednika Republike Slovenije. Knjiga je bila prodana v več kot 12.000 izvodih. Ukvarja se tudi s stand up komedijo. Pravi, da so ga odrski nastopi zasvojili, da uživa v predstavah, kjer nasmeje občinstvo. Všeč mu je napetost, negotovost in stik z občinstvom. Besedilo je vedno vnaprej pripravljeno in dobro premišljeno.

Pravi, da je s svojim življenjem zadovoljen, saj počne to, kar ga veseli. Je ponosen očka malega dečka, ki ga vsak dan navdušuje s svojo otroško iskrenostjo in mu daje navdih za ustvarjanje. Je tudi navdušen bralec in velik ljubitelj knjig. Bere prozo, poezijo, stripe ... V teh korona časih pogreša medsebojno druženje in odrske nastope.

Učencem sporoča, naj raziskujejo stvari, ki jih zanimajo. Naj dajo prosto pot domišljiji. Berejo naj take zgodbe, v katerih uživajo in ki jih osrečujejo.

Zapisali: učenci šolskega novinarstva PŠ Zagradec

Vir slike: <https://www.slovenskenovice.si/media/images/20200418/673091.max-1280x1280.jpg> (Dostopno: 1. 6. 2021)

PUST, PUST, KRIVIH UST ...

Pripravila: Nataša Rebec Lukšič, prof.
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

MATEMATIČNI DAN

Na PŠ Zagradec smo tudi letos obeležili matematični dan. Letos smo ustvarjali na temo z naslovom *Deseti škrat*. Naslov spominja na prvi slovenski roman našega rojaka Josipa Jurčiča – *Deseti brat*. Letos je namreč Jurčičevo leto in na OŠ Stična smo ga vzeli zelo zares.

Naši učenci so sestavljali pesmice in izštevance na število 10, zapisali so zanimive zgodbe in ustvarjali likovne izdelke. Nekateri učenci so se preizkusili tudi v sestavljanju računskih izrazov, pri katerih je rezultat število 10. Sicer pa je število 10 res nekaj posebnega. Je osnova našega desetiškega sistema, v katerem zapisujemo števila in z njimi računamo. Je število naših prstov na roki, ki so nam vedno na razpolago, in še marsikaj bi lahko naštevali. Kar se nas tiče, je bil matematični dan čista desетка!

Razstavljeni izdelki učencev na temo »Deseti škrat«

Pripravile mentorice:
Vanja Peček Janoš, Mateja Jere Grmek, Helena Barle, Neja Zaplotnik, Katja Godec, Bojana Miklič, Darja Strah in Dragica Šteh
Fotografiji: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

TUDI NA DRUGI ZBIRALNI AKCIJI STAREGA PAPIRJA SMO SE DOBRO ODREZALI

V mesecu marcu 2021 smo na OŠ Stična skupaj zbrali skoraj 25 ton papirja. Kljub manjši količini zbranega papirja je zaradi višje odkupne cene znesek, ki ga bo prejel šolski sklad, kar 3.432 EUR.

Hvala vsem, ki ste sodelovali ali pomagali pri izvedbi zbiralne akcije.

Na tokratni zbiralni akciji so zaradi priporočil NIJZ sodelovali samo učitelji OŠ Stična.

Pripravila: Lucija Medimurec, prof.
Fotografija: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

NOČ KNJIGE

Tokratna noč knjige, ki se je odvijala v petek, 23. aprila 2021, je zaradi pandemije potekala na daljavo.

Ker se nismo mogli zbrati v šolski knjižnici, smo se družili na spletu. Učenci so nam poslali posnetek odlomka knjige, ki so jo brali, pesmi ali kakšnega drugega besedila.

Prispevke smo sproti objavljali na spletni strani šolske knjižnice.

Povzeto po spletni strani OŠ Stična.
Sliki: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ BIOLOGIJE (PROTEUS)

V petek, 16. aprila 2021, je po vsej Sloveniji potekalo državno tekmovanje iz znanja biologije za srebrna in zlata proteusova priznanja. Učenci so se tekmovanja udeležili na šolah, ki jih obiskujejo. Vsi so začeli pisati ob isti uri. Za reševanje nalog so imeli 90 minut. Nadzorovali so jih učitelji, ki niso biologi.

Letošnja tema tekmovanja so bile glive – izredno aktualna bitja današnjega časa, saj so v naša življenja vpeta praktično na vsakem koraku. Večina jih pozna kot pomemben dodatek prehrani, nekateri se zavedajo njihovega pomena pri pridobivanju alkoholnih pijač, bogatitvi tal, proizvodnji zdravil in razgradnji odmrlih organizmov. Dandanes je v porastu tako imenovana glivna biotehnologija, ki pomaga pri preoblikovanju našega na nafti temelječega gospodarstva. Tako poleg zgoraj naštetega glive uporabljajo pri čiščenju onesnažene zemlje in vode, proizvodnji goriv, embalaže, oblačil, pohištva, gradbenih materialov. Glive so tudi eni redkih organizmov, ki preživijo v ekstremnih razmerah, kot so območja z izredno visokimi ali nizkimi temperaturami, visoko slanostjo, izredno kislo ali bazično okolje ... *(povzeto po viru: Kraševac, N. Kako glive postajajo naša prihodnost)*

Vse to in še več so zelo uspešno preučili naši učenci **Tonja Smole** z matične šole, **Nejc Koselj** s PŠ Zagradec in Maj Lebar s PŠ Višnja Gora, ki so osvojili srebrna priznanja.

Za lep uspeh jim iskreno čestitamo.

Glive so tudi eni redkih organizmov, ki preživijo v ekstremnih razmerah.

Pripravila: Ana Šimac, prof.

Vir fotografije: <https://www.proteus.si/wp-content/uploads/2020/07/lzdelek-brez-naslova-1024x390.png> (Povzeto: 28. 5. 2021)

TEKMOVANJE IZ GEOGRAFIJE

V četrtek, 18. marca 2021, je na naši šoli potekalo šolsko tekmovanje iz geografije, ki se ga je udeležilo 28 učencev.

Bronasta priznanja so prejeli naslednji učenci:

- Maša Aleš, 6. aZ,
- Lana Plut, 6. aZ,
- Klemen Rajer, 7. aZ,
- Ida Strajnar Zupanc, 7. aZ,
- Ivan Zavodnik, 7. bZ,
- Zala Vrhovec, 8. aZ,
- Om Dušič, 8. bZ,
- Nejc Hrovat, 9. aZ in
- Vanja Fink, 9. bZ.

Vsem nagrajencem iskreno čestitamo!

Pripravila: Nataša Rebec Lukšič, prof.

Vir slik:

<http://www.vidiskiugimnazija.lt/photobanks/modules/698x470x85/uploads/default/naujienos/d301854bfc11f1ec5126decd1d41d566.jpg> (Dostopno: 31. 5. 2021)

https://www.prvagim.si/wp-content/uploads/2020/04/eprs_briefing_586580_expectations_migration_final_1-972x1024.jpg (Dostopno: 31. 5. 2021)

POROČILO O TEKMOVANJU V ZNANJU SLOVENŠČINE ZA CANKARJEVO PRIZNANJE V ŠOLSKEM LETU 2020/2021 NA PŠ ZAGRADEC

Zavod RS za šolstvo je razpisal v šolskem letu 2020/2021 tekmovanje z naslovom: **SLOVENIJA, VSE NAJBOLJŠE**. Trideset let naše države se je obeležilo tudi tako, da so mladi brali književnost o njej, kritično razmišljali o literarnih sporočilih ter pisali razlagalne spise in eseje, ki so izraz njihovega subjektivnega, utemeljenega pogleda na prebrano in povedano. Leti 2020 in 2021 sta leti za Slovenijo pomembnih obletnic (plebiscit, samostojnost), zato je prav, da so se tekmovalci srečali z besedili, ki so povezana z domovino (domoljubjem) in s tradicijo. Izbrana so bila kakovostna in mladim razumljiva, čeprav še vedno zahtevna dela, ki omogočajo razmislek o tem, kaj pravzaprav je domovina danes. Domovina je brez dvoma pripadnost jeziku, lokalni in širši narodni identiteti, najstniški skupini, a domovina je lahko tudi soočanje s stiskami (v sodobnosti ali v zgodovini) in krivicami, je tudi uporniška drža do sveta. Vse to izraža dvoumni, izmuzljivi, le na videz enopomenski naslov tekmovanja: Slovenija – vse najboljše.

V 4. in 5. razredu so se tekmovalci na tekmovanje pripravljali s knjigo Sebastijana Preglja **Deček Brin na domačem kolišču**, v 6. in 7. razredu s knjigo Igorja Karlovška **Pobeg**, v 8. in 9. razredu pa s knjigo Mateta Dolenca **Kako dolg je čas**.

Zaradi pandemije covida-19 je bilo tekmovanje v znanju slovenščine za Cankarjevo priznanje skladno s 57. členom Pravilnika o tekmovanju iz slovenščine za Cankarjevo priznanje prilagojeno, in sicer tako, da je bilo izvedeno na dveh ravneh, tj. šolski in državni ravni.

13. aprila 2022 je na matični šoli OŠ Stična, na PŠ Višnja Gora in na PŠ Zagradec potekalo šolsko tekmovanje za Cankarjevo priznanje. Na PŠ Zagradec se ga je udeležilo 35 učencev od 4. do 9. razreda. Bronasto priznanje je prejelo 18 učencev, in sicer **Tjaž Kastelic, Kaja Mezek in Luka Perko iz 5. aZ, Ula Mišmaš, Neli Mušič Vadnov, Ajda Kastelic in Monika Uršič iz 5. bZ, Lana Plut in Maša Aleš iz 6. aZ, Neža Zajc in Manca Vrhovec iz 6. bZ, Tilen Ogrinc in Klemen Rajer iz 7. aZ, Gabriela Vidmar iz 8. aZ, Maruša Kastelic iz 8. bZ ter Tara Strajnar Zupanc, Inja Amon in Vanja Fink iz 9. bZ**. Mentorice tekmovalcev so bile Vanja Peček Janoš (5. aZ), Mateja Jere Grmek (5. bZ) in Vesna Zimic Gluvić (6.–9. r.).

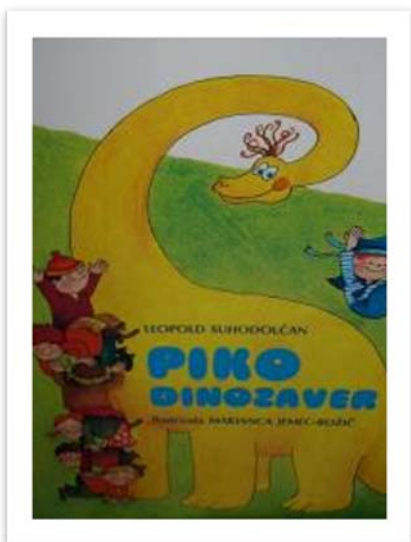
Na državno tekmovanje za Cankarjevo priznanje, ki je bilo izvedeno na daljavo 22. 5. 2021, sta se uvrstili 2 učenki, in sicer **Maruša Kastelic iz 8. bZ ter Tara Strajnar Zupanc iz 9. bZ**, kjer sta dosegli lep uspeh.

Vsem udeležencem tekmovanja in dobitnikom priznanj iskreno čestitam in želim še veliko bralnih užitkov!

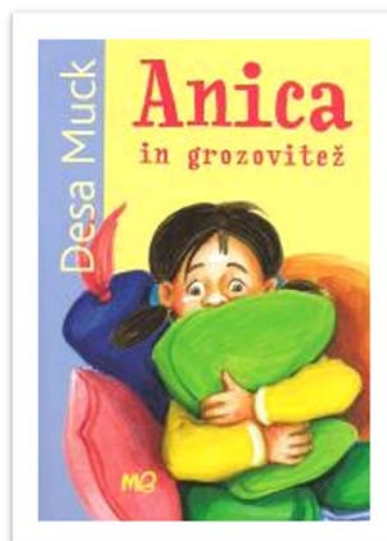
**Pripravila: Vesna Zimic Gluvić, koordinatorica šolskega tekmovanja za
Cankarjevo priznanje na PŠ Zagradec**

POROČILO O ŠOLSKEM TEKMOVANJU IZ SLOVENŠČINE MEHURČKI V ŠOLSKEM LETU 2020/2021 NA PŠ ZAGRADEC, PŠ KRKA IN PŠ AMBRUS

13. aprila 2021 je na PŠ Zagradec, PŠ Krka in PŠ Ambrus potekalo šolsko tekmovanje iz slovenščine Mehurčki za učence od 1. do 3. razreda. Nanj so se v letošnjem šolskem letu v 1. razredu pripravljali s knjigo Leopolda Suhodolčana **Piko dinozaver**, v 2. in 3. razredu pa s knjigo Dese Muck **Anica in grozovitež**. Šolskega tekmovanje Mehurčki se je udeležilo sedem učencev iz 3. razreda, 1 s PŠ Zagradec (Nina Kastelec), 4 s PŠ Krka (Svit Plut, Tijan Sijarić, Žiga Kopač, Lovro Kastelic) in 2 s PŠ Ambrus (Ema Zavrl, Tilen Perko). Na PŠ Zagradec jih je na tekmovanje pripravljala mentorica Neja Zaplotnik, na PŠ Krka mentorica Nadja Jankovič Fortuna, na PŠ Ambrus pa mentorica Nina Kastelec. Vsem udeležencem tekmovanja in hkrati dobitnikom priznanj iskrene čestitke!

Leopold Suhodolčan: *Piko dinozaver*

Desa Muck: *Anica in grozovitež*

Pripravila: Vesna Zimic Gluvić, koordinatorica šolskega tekmovanja iz slovenščine Mehurčki na PŠ Zagradec

Vir slik: <https://www.bolha.com/image-w920x690/otroska-literatura/desa-muck-anica-in-grozovitez-slika-15634900.jpg> (Dostopno: 1. 6. 2021)

<https://upload.wikimedia.org/wikipedia/sl/8/86/PC130036.JPG> (Dostopno: 1. 6. 2021)

RIŠEMO S KREDO – ČEBELARSKA PRAVLJICA 2021

Kot naročeno se je v četrtek, 20. maja 2021, nebo razjasnilo, sonce je pregnalo oblake in deževni dnevi so se vsaj za svetovni dan čebel prekinili.

Učenci OŠ Stična so praznovali ta posebej pomemben praznik, ko slavimo čebelo in njen pomen v naravi. Na matični šoli in vseh podružnicah so nas obiskali čebelarji, nam predstavili svoje delo, življenje čebele in pomen, ki ga ima ta majhna žuželka za naš obstoj na Zemlji.

Na pobudo Čebelarske zveze Slovenije so učenci s kredami krasili okolico šole, risali so motive, povezane s čebelami. Da je bil dogodek še zanimivejši, so poskrbeli mentorji čebelarskih krožkov in predstavniki čebelarskih društev, ki so pripravili razstave in odprli učne čebelnjake za učence.

Na matični šoli in na PŠ Višnja Gora so sodelovali člani ČD Stična, na Muljavi, Krki, v Ambrusu in Zagradcu pa člani ČD Krka Zagradec.

Učenci so na tla risali motive, povezane s čebelami.

Povzeto po spletni strani OŠ Stična, PŠ Zagradec.
Fotografiji: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

FOTO-UTRINKI Z DNEVA ČEBEL

Učenci so s kredami krasili okolico šole in risali motive, povezane s čebelami.

PISATELJICA IVANKA MESTNIK NA OBISKU NA PŠ ZAGRADEC

Na Podružnični šoli Zagradec smo se v petek, 21. maja 2021, razveselili obiska pisateljice iz Suhe krajine Ivanke Mestnik. Želja je bila, da bi se učenci srečali s pisateljico v Hiši kulture in nature v Drašči vasi, kjer so razstavljeni tudi likovni izdelki naših učencev, ki so nastali pod mentorstvom učiteljice Anke Švigelj Koželj.

Zaradi epidemioloških razmer smo dogodek izvedli kar zunaj, za našo šolo, sodelovali pa so učenci 5. b razreda z učiteljico Matejo Jere Grmek. Ta razred se je z literarnimi prispevki najbolj številčno odzval na razpis PŠ Zagradec (pobudnica razpisa je bila učiteljica Dragica Šteh) in Hiše kulture in nature v rojstni hiši Ivanke Mestnik v Drašči vasi z naslovom Ivanka Mestnik – kulturni studenec Suhe krajine.

Po dogodku je vodja PŠ Zagradec pisateljici Ivanki Mestnik pokazala nastajajočo zbirko Rastoče knjige v preddverju šole, kjer pomembno mesto zaseda tudi njena knjiga Krka, zelena žila do srca. V sedanjih časih, ko se šola v Zagradcu osamosvaja, nas zelena lepota Krka navdihuje ter nam daje identiteto in navezanost na kulturo in naravo Suhe krajine.

Pisateljica Ivanka Mestnik

*Pisateljica Ivanka Mestnik nam je pripovedovala o svoji mladosti
in pisateljski poti.*

*Ivanka Mestnik z Darjo Strah, vodjo PŠ Zagradec,
pri omari Rastoče knjige*

Najlepše so ta dogodek opisali kar učenci sami, zato spodaj navajamo njihove misli.

Vtisi učencev o obisku pisateljice Ivanke Mestnik:

V petek, 21. maja 2021, smo imeli učenci 5. bZ intervju s pisateljico Ivanko Mestnik. Vse nam je povedala, kar smo želeli vedeti. Zdelo se je, kot da je govorila s srcem. Meni je bil intervju zelo všeč. Še bolj me je porinila v našo državo in naš jezik. Zdaj vem, da je naša država Slovenija najlepša in najbolj poraščena z gozdovi. Ima tudi lepe reke: velike, majhne, ozke in široke. Povedala nam je, kateri sta njeni najljubši knjigi od vseh, ki jih je napisala. Izlet na modri planet je žalostna, a hkrati poučna knjiga, saj ti pove, da moraš sprejeti, kar se v življenju zgodi. Tako je morala tudi gospa Ivanka sprejeti, da bo njena vnukinja taka kot je – posebna. Povedala nam je, da je napisala okoli 30 knjig, kar je veliko. Zelo mi je bilo všeč, da je prišla.

Marija Žgajnar, 5. bZ

Intervju z Ivanko Mestnik se mi je zdel zelo poučen, saj je povedala veliko stvari o svojem življenju. Všeč mi je bilo tudi to, da je besedilo črpala iz resničnih dogodkov. Tako je nastala knjiga Izlet na modri planet in še druge knjige.

Monika Uršič, 5. bZ

Intervju se mi je zdel zelo zanimiv, ker nam je povedala stvari iz starih časov. Poudarila je, da so knjige pomembne. Spodbudila nas je, da se odločimo, da postanemo pisatelji.

Aljaž Amon, 5. bZ

Vtisi učencev o obisku pisateljice Ivanke Mestnik:

Meni je bil intervju z Ivanko Mestnik zelo zanimiv, saj sem izvedela veliko novega. Mislila sem, da vem o reki Krki vse, a se motim. Medtem ko je gospa Ivanka govorila, sem se kar utopila v pogovor. Odločila sem se, da bom vse knjige, ki jih je gospa napisala, prebrala. Zdaj imam večjo željo do pisanja knjig. Ko je bilo konec intervjuja, sem bila žalostna, saj sem hotela še kaj izvedeti o njej.

Nina Rajer, 5. bZ

Meni je bilo zelo lepo. Ko je pripovedovala, sem zelo uživala. Zanimivo mi je bilo, da si je želela postati učiteljica. Vesela pa sem tudi, ker je postala pisateljica.

Žana Zaletelj, 5. bZ

V petek mi je bilo res všeč. Naučila sem se veliko o času, ko je bila Ivanka Mestnik še otrok. Pripovedovala nam je o svoji družini. Rekla je, da jih je bilo 12 skupaj s starši, otrok je bilo 10. Ona je bila rojena 9. po vrsti. Povedala je, da sta bili in še vedno sta njeni najljubši knjigi Izlet na modri planet in Grenki kruh. Bila sem zelo vesela tega intervjuja. Bilo je res poučno in zabavno.

Tinkara Globokar, 5. bZ

**Pripravila: Branka Lah, univ. dipl. ped. in soc. kult.
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec**

ZLATA IN SREBRNI MATEMATIKI

V soboto, 15. maja 2021, je po vsej Sloveniji potekalo državno tekmovanje iz matematike za Vegovo priznanje. Učenci so se tekmovanja udeležili na šolah, ki jih obiskujejo. Vsi so začeli pisati ob isti uri. Peti in šesti razredi so imeli za reševanje nalog na razpolago 90 minut, sedmi, osmi in deveti razredi pa 120 minut.

Celotno matematično znanje je letos kar 17 učencev in učenk od 5.–9. razreda naše šole uspešno združilo v reševanje zahtevnih nalog na področju geometrije in aritmetike.

Zlato priznanje sta prejela **Tjaž Kastelic iz 5. aZ** in **Klemen Rajer iz 7. aZ**.

Srebrno priznanje so dobili: **Matija Perko iz 6. aZ**, **Enya Zupančič** in **Ida Strajnar Zupanc, iz 7. aZ**.

Vsem zgoraj naštetim učencem in učenkam ter mentoricam Vanji Peček Janoš, Darji Strah in Dragici Šteh čestitamo za lep uspeh.

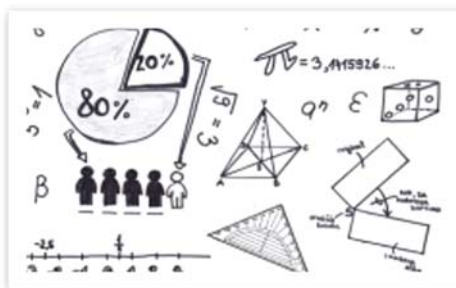
Pripravil: aktiv matematike OŠ Stična
Vir slike: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/c/c6/Georg_Vega.jpg (Dostopno: 30. 5. 2021)

MATEMATIČNO TEKMOVANJE 2021 IN ŽLAHTNA PRIZNANJA

Po vrnitvi v šolo zaradi šolanja na daljavo smo 22. aprila 2021 končno izvedli šolsko tekmovanje iz matematike – KENGURU.

Na podružničnih šolah Zagradec, Krka in Ambrus se je tekmovanja udeležilo 159 učencev in učenk od 1. do 9. razreda, ki so osvojili kar 56 bronastih priznanj.

Vse matematično znanje je letos kar 17 učencev in učenk od 5.–9. razreda naše šole OŠ Stična uspešno združilo v reševanje zahtevnih nalog na področju geometrije in aritmetike.

Skupaj so učenci osvojili 9 srebrnih in 2 zlati priznanji.

Učenci PŠ Zagradec, ki so osvojili **SREBRNO VEGOVO PRIZNANJE**, so:

Matija Perko, 6. aZ (mentorica: D. Strah),

Enya Zupančič, 7. aZ, (mentorica: D. Strah),

Ida Strajnar Zupanc, 7. aZ (mentorica: D. Strah).

ZLATO VEGOVO PRIZNANJE sta usvojila:

Tjaž Kastelic, 5. aZ (mentorica V. Peček Janoš),

Klemen Rajer, 7.aZ (mentorica: D. Strah).

Učenec **Nejc Koselj, 9. bZ** (mentorica: Dragica Šteh) pa je dobitnik priznanja **DIAMANTNI KENGURU**, ki se podeljuje za osvojena bronasta priznanja na tekmovanju Mednarodni matematični Kenguru v vseh letih osnovnošolskega šolanja.

Vsem dobitnikom priznanj iskreno čestitamo.

Pripravil: aktiv matematike OŠ Stična

Vir slike:

<https://jelkazupanecmatematika.files.wordpress.com/2012/03/matematika-slika.jpg?w=457&h=322> (Dostopno: 31. 5. 2021)

PREJEMNIKI BRONASTIH PRIZNANJ NA TEKMOVANJU IZ FIZIKE, ASTRONOMIJE IN KEMIJE

TEKMOVANJE IZ FIZIKE

Učenca, ki sta na tekmovanju iz fizike prejela bronasto priznanje, sta:

- GABRIELA VIDMAR, 8. aZ in
- NEJC HROVAT, 9. aZ.

TEKMOVANJE IZ ASTRONOMIJE

Učenka, ki je na tekmovanju iz astronomije prejela bronasto priznanje, je:

NATALIJA FERLIN, 9. aZ.

TEKMOVANJE IZ KEMIJE

Učenka, ki je na tekmovanju iz kemije prejela bronasto priznanje, je:

INJA AMON, 9. bZ.

Vsem dobitnikom priznanj čestitamo in želimo še veliko tekmovalnega veselja.

Mentorica: Suzana Klopčič, prof.

TEKMOVANJE IZ VESELE ŠOLE

10. marca 2021 je potekalo šolsko tekmovanje iz znanja Vesele šole, ki se ga je udeležilo 11 učencev. Maša Aleš (6. aZ), Lana Plut (6. aZ), Aljaž Koselj (7. bZ) in Nejc Koselj (9. bZ) so se kot prejemniki bronastega priznanja udeležili državnega tekmovanja, ki je potekalo 14. aprila 2021. Na njem so **Aljaž Koselj, Nejc Koselj** in **Maša Aleš** dosegli zlato priznanje. Nejc Koselj je celo dosegel vse točke.

Tekmovali so tudi učenci 5. bZ pod mentorstvom Mateje Jere Grmek. Na šolskem tekmovanju je tekmovalo 12 učencev (10 jih je doseglo bronasto priznanje), na državnem tekmovanju pa je tekmovalo 5 učencev iz 5. b Z, ki so prejeli srebrno priznanje.

Pripravila: Sabina Miklavčič, prof.

OBČINO IVANČNA GORICA JE OBISKALA SLOVENSKA OLIMPIJSKA BAKLA

V torek, 25. maja 2021, je občino Ivančna Gorica obiskala »slovenska olimpijska bakla«. Med nosilci bakle so bili tudi zdajšnji in nekdanji učenci naše šole.

Pred začetkom letošnjih poletnih olimpijskih iger v Tokiu po vsej Sloveniji potuje slovenska olimpijska bakla. V času od 22. aprila do 23. julija potuje po vseh 212 slovenskih občinah, v torek, 25. maja 2021, pa je v popoldanskem času prispela tudi v našo občino Ivančna Gorica. Namen potovanja bakle je širiti vrednote olimpizma, povezovati ljudi, prebujati jekleno voljo in navdihovati ter povezovati.

Občino Ivančna Gorica je obiskala slovenska olimpijska bakla.

Povzeto po: http://www.ivancna-gorica.si/aktualno/?id=7915&fbclid=IwAR0cFa4xsd7yRJeAwCBLVAjjK5FvaTtENkGBu_la_WgYXeiwiQi7jSXSJhl (Dostopno: 1. 6. 2021)

Vir slike: http://www.ivancna-gorica.si/data/aktualno/prireditve/2021/olimpijska_bakla/DSC_0278.jpg (Dostopno: 1. 6. 2021)

SPOZNAVANJE DREVES IN OBLIKOVANJE IZ NARAVNIH MATERIALOV V 4. RAZREDU

V petek, 28. maja 2021, smo četrtošolci izkoristili lepo vreme in imeli pouk v gozdu. Pri naravoslovju smo se pogovarjali o lesnatih rastlinah. Na opazovalnem sprehodu so učenci iskali drevesa in grme, ki so jih imeli v preglednici na učnem listu. Opazovali so, kakšne liste in lubje imajo ter za kaj uporabljamo plodove. Pomagali so si tudi s knjigo, če niso vedeli odgovora.

Po raziskovanju dreves in grmov smo imeli v bližnjem gozdu še likovno umetnost. Učenci so oblikovali naravni prostor, oblikovali so prostorske oblike iz naravnih materialov v odprtem prostoru. Za to so uporabili naravni material, ki je ležal na tleh (suhe veje, liste, storže ...) in mah. Učenci so naredili dom za veverico, miško in hlev za ovce s pašnikom.

Ure so hitro minile in zadovoljni z našim delom smo se vrnili nazaj v šolo.

Četrtošolci so v gozdu raziskovali drevesa in grme ter naredili dom za veverico in miško ter hlev za ovce s pašnikom.

**Pripravila: Helena Barle, prof.
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec**

BEREMO JURČIČA V JEZIKIH SVETA

V sredo, 26. maja 2021, smo v okviru Jurčičevega leta obeležili na nek način zgodovinski dogodek, saj so se prvič srečale vse tri šole Občine Ivančna Gorica, OŠ Stična, OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični in SŠ Josipa Jurčiča Ivančna Gorica.

Na literarnem večeru smo skupaj z učenci, dijaki in opatom stiškega samostana prebirali odlomke Jurčičevega Jurija Kozjaka. V osnovi smo izbrali jezike, ki jih govorijo naši učenci, dijaki ali prebivalci občine. Slišal se je slovenski, angleški, španski, nemški, litovski, hrvaški, grški, češki in italijanski jezik.

Ker smo po približno letu dni računalnike zamenjali z mikrofoni in se ob upoštevanju vseh ukrepov družili na odru edine srednje šole, ki nosi ime po rojaku Josipu Jurčiču, smo ob vseh slišanih jezikih ponovno ugotovili, da nas tovrstni dogodki zbližujejo in bogatijo.

Osnovna šola Stična je kot glavni pobudnik in organizator omenjenega literarnega dogodka povezala domačine, šole in podmladek Občine Ivančna Gorica.

Hvala vsem, ki so nam pomagali pri našem projektu.

Na literarnem večeru smo skupaj z učenci, dijaki in opatom stiškega samostana prebirali odlomke Jurčičevega Jurija Kozjaka.

Pripravil: Igor Rajner, prof.

Fotografiji: arhiv OŠ Stična

NAJ ŠPORTNIKI OŠ STIČNA

Zaradi aktualnih razmer je bila izbira najuspešnejših športnikov 9. razredov za letošnje šolsko leto precej otežena. Izpeljan je bil le šolski kros na podružnicah in le eno tekmovalje – področno ekipno atletsko tekmovalje. Tudi v preteklem šolskem letu žal niso bila izpeljana vsa tekmovalja.

Na podlagi izpeljanih tekmovalj in uspehov iz preteklih let je aktiv učiteljev športa OŠ Stična predlagal za najuspešnejše športnike naslednje učence in učenke:

MATIČNA ŠOLA:

Andraž Grbac, 9. a MŠ

Mina Zajc, 9. b MŠ

ZAGRADEC:

David Perko, 9. aZ

Maja Škufca, 9. aZ

VIŠNJA GORA:

Maj Lebar, 9. V

Pia Lebar, 9. V

Pripravil: aktiv športa OŠ Stična

Vir slike: https://www.hitradioantena.si/img/Gallery/Photo/sp_91254617-e08c-4b55-aaf8-5e8bcf66d625.jpg
(Dostopno: 30. 5. 2021)

OB 140. OBLETNICI SMRTI JOSIPA JURČIČA

Leta 2021 se spominjamo kot 140-letnice smrti Josipa Jurčiča, pisatelja, pesnika, urednika in avtorja prvega slovenskega romana *Deseti brat*. Mineva tudi 150 let od nastopa uredniške službe pri časniku *Slovenski narod* in 160 let, odkar je kot sedemnajstletnik objavil *Pripovedko o beli kači* v *Slovenskem glasniku* (prva javna objava). Na pobudo občine Ivančna Gorica je 2021 razglašeno za leto Josipa Jurčiča, v sklopu katerega se bodo odvijali mnogi dogodki po celi Sloveniji.

Josip Jurčič se je rodil 4. marca 1844 na Muljavi. Šolo je obiskoval na Krki in v Višnji Gori, nato je bil gimnazijec v Ljubljani in študent slavistike ter klasične filologije na Dunaju.

Pri sedemnajstih letih je izdal svojo prvo literarno delo z naslovom *Pripovedka o beli kači*. Povesti, v katerih opisuje tudi naše kraje in spomine na otroštvo, je popisal v zbirki *Spomini na deda*.

Med pomembnejša dela sodi zgodovinska povest *Jurij Kozjak, slovenski janičar*, ki je prav tako zelo povezana z našimi kraji, še posebej s cistercijskim samostanom Stična.

Josip Jurčič

Njegovo najpomembnejše delo je prav gotovo roman *Deseti brat*, ki je prvi slovenski roman. V njem nastopa tudi ena izmed Jurčičevih najbolj prepoznavnih oseb – vaški posebnež Krjavelj.

Med priljubljenimi deli je tudi humoreska *Kozlovska sodba v Višnji Gori*, ki je prevedena v številne svetovne jezike.

Josip Jurčič pa ni bil samo pisatelj. Leta 1871 je postal glavni urednik časnika *Slovenski narod*. Sedež časnika je iz Maribora preselil v Ljubljano in z urednikovanjem postal ena izmed najpomembnejših oseb slovenskega političnega in kulturnega življenja. Skupaj z Jankom Kersnikom, Franom Levcem in Ivanom Tavčarjem je leta 1881 ustanovil tudi Ljubljanski zvon, ki je postal osrednji slovenski literarni mesečnik.

Josip Jurčič je umrl 3. maja 1881.

Zanimivosti iz življenja in dela rojaka Josipa Jurčiča

Zanimivo je prebirati zgodbe in povesti o krajih, ki jih poznamo. Še posebej zanimiva je pot, ki jo lahko prehodimo s »šolarjem« Josipom in se imenuje **Jurčičeva pot**. Po njej se iz mestnega jedra Višnje Gore povzpnejo do razvalin Starega gradu, nato nadaljujemo pot čez Pristavo nad Višnjo Goro in Zavrtče do slikovite gotske cerkvice Svetega Duha na Polževem.

Vsakoletni pohod po Jurčičevi poti

Pot nadaljujemo proti Muljavi, ob poti pa obujemo spomine na Jurčičeva dela ob razvalinah gradu Roje in gradu Kravjak. Cilj poti je seveda Jurčičeva domačija na Muljavi, kjer se popotniku ustavi čas. Jurčičeva rojstna hiša, črna kuhinja, Krjavljeva kajža, prizorišče letnega gledališča so edinstveni pomniki preteklosti, ki so del naše dediščine in narodne identitete. Ne pozabimo tudi na dejstvo, da nas po Jurčičevi poti od letos naprej vodijo nove turistične table, ki so na nekaterih mestih opremljene tudi z interaktivnimi vsebinami. Kaj vas tam čaka, bo najbolje preveriti v živo, seveda z ustrezno pohodniško opremo in popotno malico v nahrbtniku.

Na Jurčičevi domačiji se v poletnih mesecih odvijajo dramske uprizoritve Jurčičevih del v izvedbi domačega kulturnega društva. V letošnjem prazničnem letu načrtujejo uprizoritev Desetega brata.

Po Jurčiču pa se ne imenuje tudi pešpot od Višnje Gore do Muljave. Po njem ima ime **Srednja šola Josipa Jurčiča**, ki je lani praznovala 70 let obstoja. Osnovna šola, ki se imenuje po Jurčiču, je v sosednji Italiji, in sicer je to **Osnovna šola Josipa Jurčiča v Devinu. Slovenska osnovna šola Josipa Jurčiča** je od leta 1958 do leta 2016 delovala tudi v kraju **Charpachay v Argentini**.

Avtor ilustracije: Nik Podržaj, 9. bZ

Poznamo pa tudi **Jurčičeve ulice**. Ena od njih je v Ivančni Gorici, imajo pa jo tudi v Murski Soboti, Benediktu, Ljutomeru, Muti, Žalcu, Celju, Radovljici, Ilirski Bistrici, Kopru, Novem mestu in Žužemberku.

V Ljubljani poznamo **Jurčičev trg**.

Po Josipu Jurčiču se imenuje **nagrada za izjemne novinarske dosežke**.

Občina Ivančna Gorica podeljuje priznanja in **plakete Josipa Jurčiča** ter **nagrado Josipa Jurčiča** za izjemne dosežke in pomembnejše uspehe, ki pospešujejo razvoj posameznih dejavnosti v občini.

Jurčičeve nagrade in priznanja za izjemne dosežke podeljuje tudi Srednja šola Josipa Jurčiča.

Povzeto po spletni strani OŠ Stična

Vir slik:

https://encrypted-tbn0.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcRZzwgQl-lvaxsnc8Nbsoml0uM5F5pJTU1Y5RgDZPIMIA7z1e_jCj7jL18_2qK6gUT6T4&usqp=CAU (Dostopno: 28. 5. 2021)

https://lh3.googleusercontent.com/proxy/_yd0rdwHHrASifliS_RXGEDOsjhL2gUZPyzdFW-yLSC7xoMsjADQvbtUpbCzQLuSGc3bNOyxA-o7UIUIMeLoBjGLy-YFzi-S-4 (Dostopno: 28. 5. 2021)

O JURČIČEVEM DESETEM BRATU MALO DRUGAČE ...

Če na kratko obnovimo,
to zgodbo res poznamo vsi,
gre za žalost in krivico,
za spoznanje, ki boli.
Težko je vendar razumeti
trpljenje sina, ki spozna,
da rojen ni bil iz ljubezni,
da ga oče ne prizna.
Sramota ga od rojstva spremlja
in mati, ki boji se zanj,
v revščini, ki ga obdaja,
preveč je dvomov in vprašanj.
Na drugi strani – blagostanje,
grad, kjer vse lepo se zdi,
mlada deklica, učitelj,
sreča, ki se razcveti.
Kakor drobnih ptic peruti,
kakor rosnih kapljic sled,
nežna, krhka je ljubezen,
a pretrd je zanjo svet.
Vse poti so se zapletle,
le hudič je šel na pol,
slej ko prej resnica najde
svojo svetlo pot domov.
Včasih šele grob prekrije
žalost in spomin težak,
nam nastavlja ogledalo
in umirja nam korak –
brez ljubezni ni življenja,
brez svetlobe je tema,
beseda pristna in iskrena
najlepša pot je do srca.

Napisala: Dragica Šteh, prof.
Avtor ilustracije: Črt Peterlin Šimec, 9. aZ

DESETI ŠKRAT – PESMICE NA TEMO DEL JOSIPA JURČIČA

PESEM O DESETIH ŠKRATIH

Prvi škrat sprašuje se,
kam naj jutri z avtom gre,
drugi se vprašal je,
kako Prešeren oblači se,
tretji pa zapoje si, tralala, tralali,
četrti maraton gre teč,
peti pa potico speč,
šesti gleda risanke,
sedmi dolgočasi se,
osmi pa na glas kriči:
»Aaaaa, čebela me lovi!«
Deveti šteje en, dva, tri,
deseti bum in ga več ni.

Avtorica pesmi: Lara Zaletelj, 5. aZ

KAJ ŠKRAT DELA DOMA?

Prvi škratek juho kuha,
drugi se mu rad prismuka,
tretjemu mudi se v šolo,
četrtemu pa na kolo,
peti rad počepe dela,
šesti pa najrajši prepeva,
sedmi vedno nekaj dela,
osmi pa čaka jela,
deveti rad kleči,
deseti pa smrči.

Avtor pesmi: Tjaž Kastelic, 5. aZ

PESEM ŠKRATOV V KUHINJI

Prvi škratek dela pico,
drugi škratek bi sladico,
tretji škratek išče knjigo,
v njej je našel recept za pečeno figo,
četrti je pripravil mizo,
peti pa ima že krizo,
šesti skuhal je krompir,
sedmi rad imel bi mir,
osmi se veseli omake,
deveti pri vseh išče same napake,
deseti pa je kavalir,
vsem prinesel je kefir.

Avtorica pesmi: Kaja Mezek, 5. aZ

DESET ŠKRATKOV

Prvi škratek je šel gor,
drugi pa dol,
tretji je bolan,
četrti pa zaspan,
peti rad kiha,
šesti rad piha,
sedmi je šel v gozd,
osmega je strah,
deveti je v šoli,
deseti pa na računalniku.

Avtor pesmi: Anže Klavs, 5. aZ

Mentorica pesmi: Vanja Peček Janoš, prof.

DESETI ŠKRAT – PESMICE NA TEMO DEL JOSIPA JURČIČA

Deset otrok kozla nadlegovalo je,
prvi ob kamen spotaknil se je.
Drugega, tretjega, četrtega prestrašila sova je,
peti, šesti sta metulja zagledala, da bi za njim oprezala.
Sedmi, osmi in deveti so zajčka zagledali in preplašeno pobegnili.
Deseti pa odnehal je, ker kozel spotaknil ga je.

Avtorji verzov: Ula M., Monika, Kristina, Žana, Ula K., Vasilij, 5. bZ

Josip pisal je romane, zraven jedel je banane.
Sosedov sin je roman, v resnici zelo je znan.
10. brat je šel po svetu, da naučil bi se vse o spletu.
Višnja Gora polža ima priklenjenega na dno sveta. Polž se je upiral, a se ni prepiral.
Franc in sin sta se napila, da sta hitro se pobila. (Grad Rojinje)

Avtorji verzov: Neli, Jaka, Marija, Aljaž, 5. bZ

KAČA

Prva je bila rdeča,
2., 3. svetleča,
4. je bila modra,
peto, šesto ujela je sodra.
7. je zelena,
8., 9. pa rumena,
10. bila je bela,
ker nosila je pullover iz lepila.

**Avtorji pesmi:
Neli, Aljaž, Marija, Jaka, 5. bZ**

Kozu slabo pr'vezan je bil
in bulil v zelje, ker lačen je bil.
A to past je bila, ki vodila v jamo je na konec sveta,
kjer zagledal je desetega brata.

Ded pripovedoval je zgodbe otroštva.
Krjavelj šu je po svet,
da bi našel rožnat cvet.

Bela kača krono ima,
a nikomur je ne da.
Vsi se je bojijo,
ker je lovca kač ubila.

Avtorice pesmi: Tinkara, Ela, Urška, 5. bZ

UČENCI SO PISALI PISMA JURČIČU

Hvala vam za izjemno knjigo Deseti
brat, ki jo zdaj otroci beremo v
šolah. Hvala vam tudi za vse
druge knjige, ki ste jih napisali.
Zelo sem tudi ponosna na to, da
je naša domačija zelo blizu našega
doma kar na Muljavi.

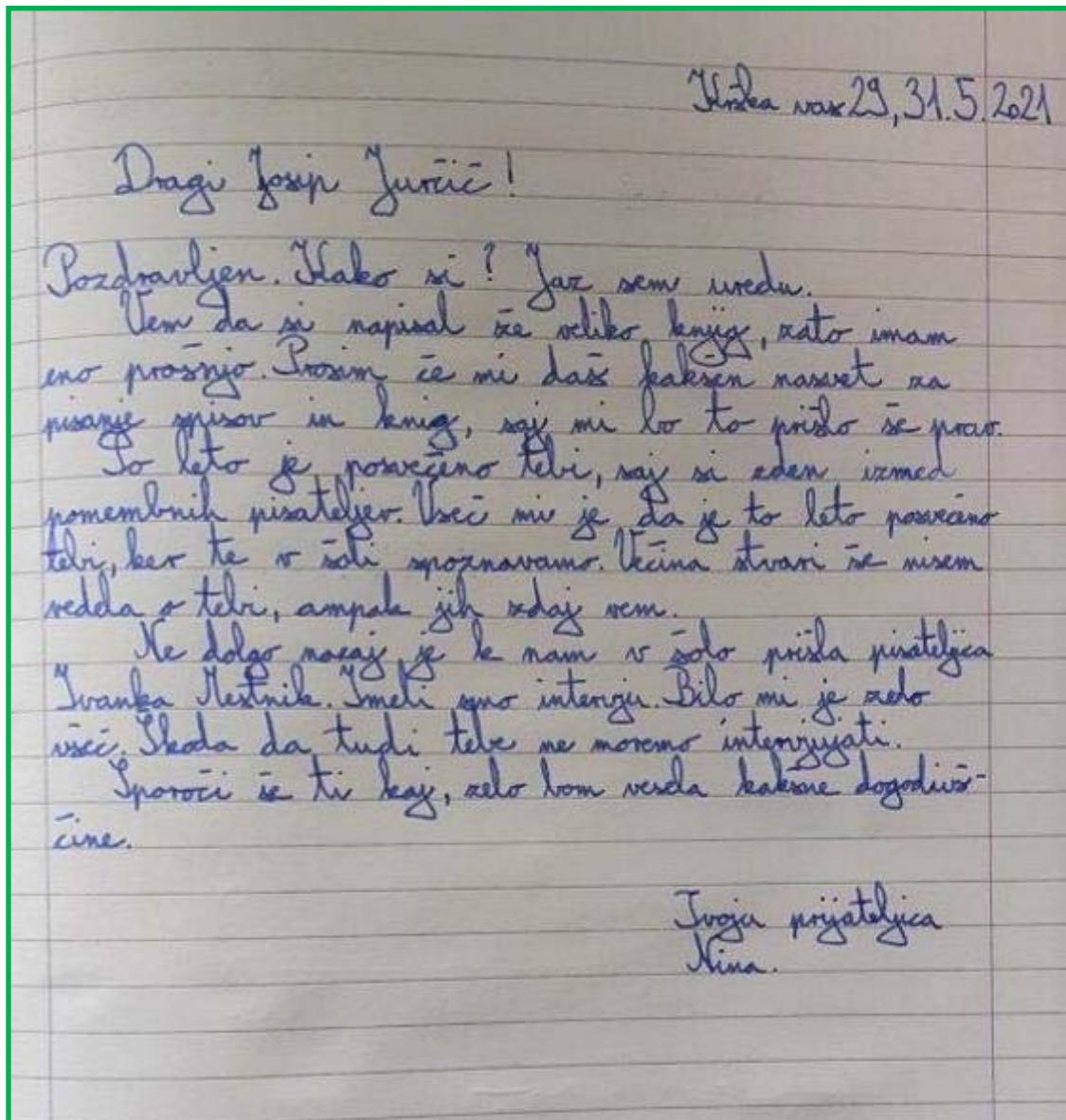
Lep pozdrav. Pija Pirc

Dragi Jurčič!

Hvala, ker ste za nas napisali
tako čudovite knjige. Zdaj, ko smo
na šoli mi več 2 mami, teta
najdemo tako drugega pisatelja kot
ste vi. Zdaj je vsi dan skupaj s
tunste in. na osnovnošolce.

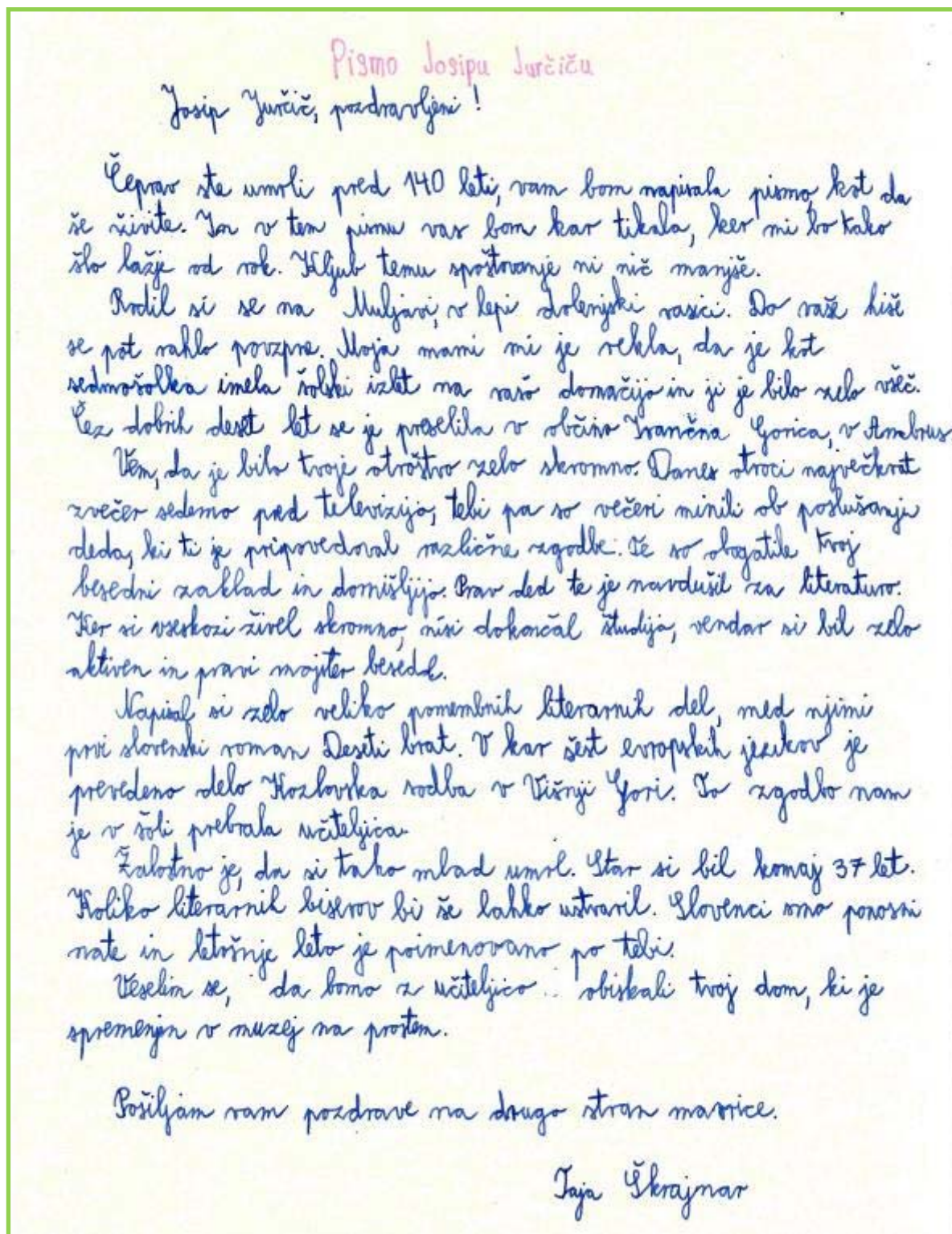
Lep pozdrav, Adam!

UČENCI SO PISALI PISMA JURČIČU

Avtorica pisma: Nina, učenka 5. bZ

UČENCI SO PISALI PISMA JURČIČU

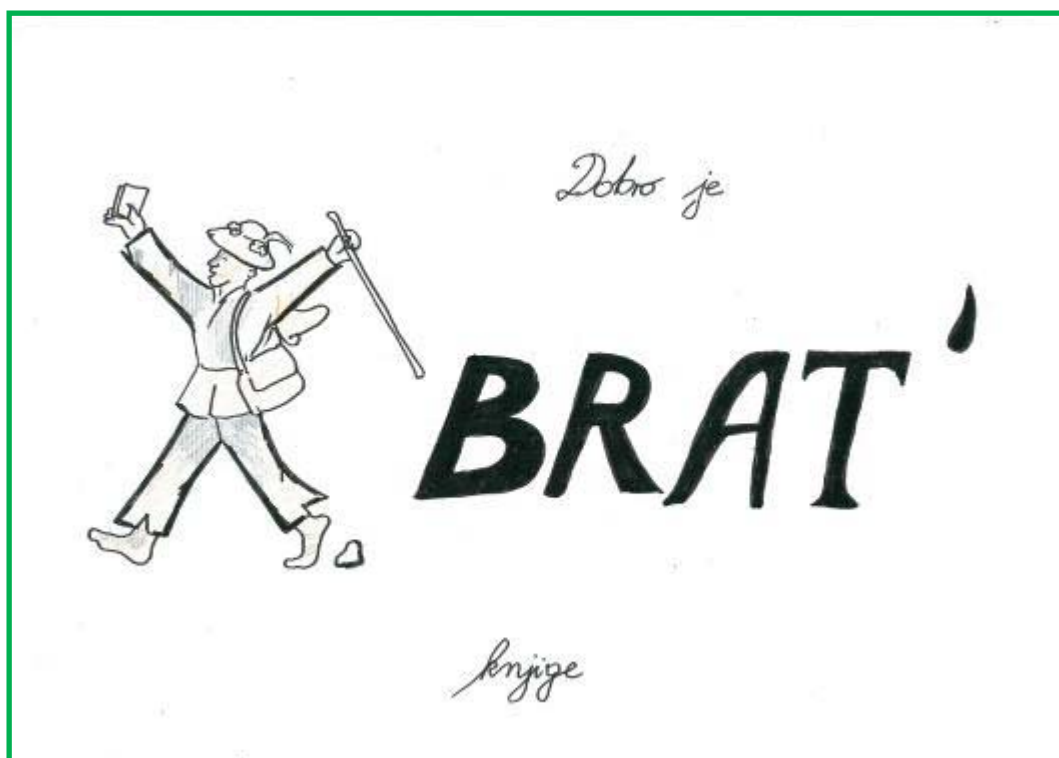
Avtorica pisma: Teja Škrajnar, učenka 5. razreda PŠ Ambrus

Mentorici: Mateja Jere Grmek, prof., in Tatjana Hren, učit. raz. pouka

LIKOVNO USTVARJANJE NA TEMO:
»JURČIČ IN JURČIČEVA DELA«

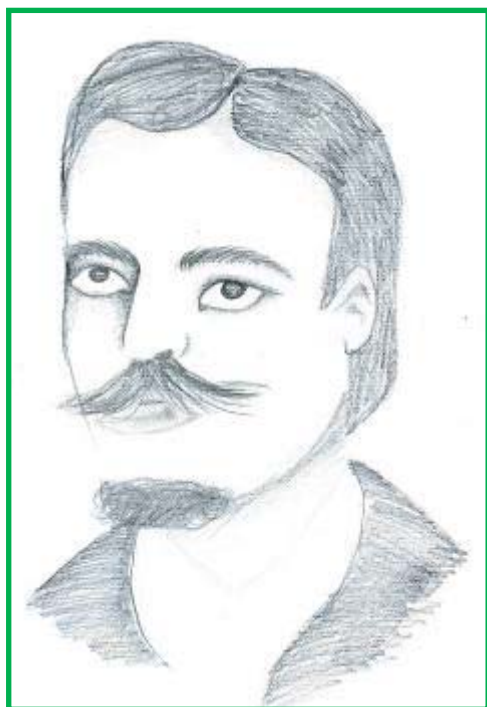

Avtorica ilustracije: Manca Perko, 7. aZ

Avtorica ilustracije: Anka Švigelj Koželj, prof.

LIKOVNO USTVARJANJE NA TEMO: »JURČIČ IN JURČIČEVA DELA«

Avtorica ilustracije: Jasmina Sijarić, 7. bZ

Avtorica ilustracije: Jasmina Sijarić, 7. bZ

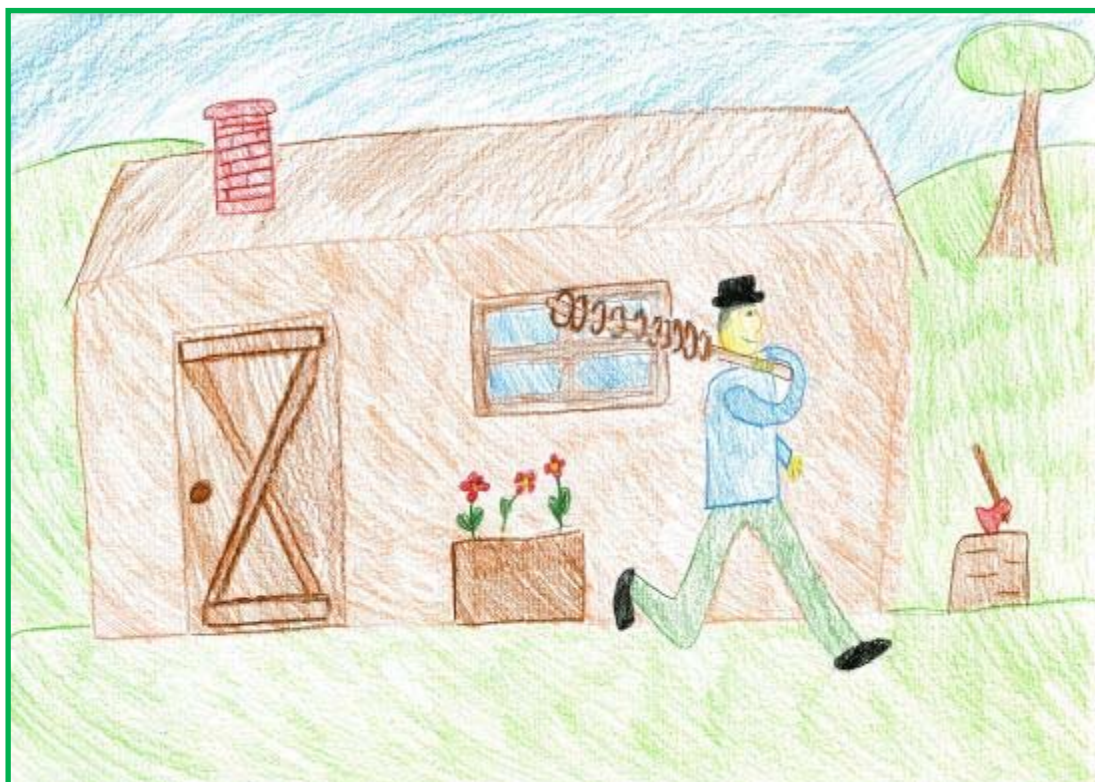

Avtorica ilustracije: Natalija Ferlin, 9. aZ

LIKOVNO USTVARJANJE NA TEMO »JURČIČ IN JURČIČEVA DELA«

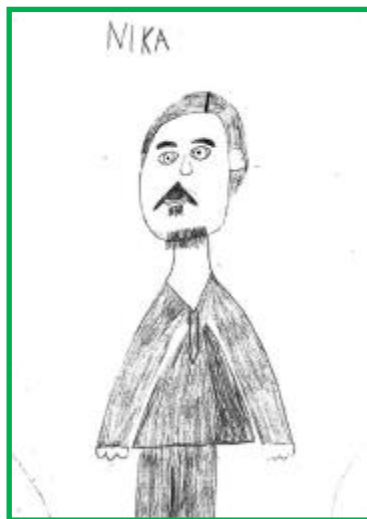

Avtorica ilustracije: Inja Amon, 9. bZ

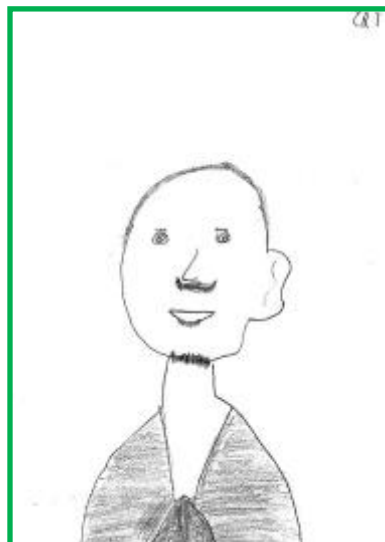

Avtor ilustracije: Jan Perko, 9. aZ

UČENCI 1. Z SO RISALI JOSIPA JURČIČA

UČENCI 1. Z SO RISALI JOSIPA JURČIČA

Mentorica: Katja Godec, prof. raz. pouka

UČENCI 5. BZ SO RISALI JOSIPA JURČIČA

Mentorica: Mateja Jere Grmek, prof.

PANJSKE KONČNICE OB JURČIČEVEM LETU

Avtorica panjske končnice: Ela Ahlin Glavica, 5. bZ

Avtor panjske končnice: Jaka Zajc, 5. bZ

PANJSKE KONČNICE OB JURČIČEVEM LETU

Avtorica panjske končnice: Roxy Bunn, 5. b Z

Avtor panjske končnice: Dane Zajc, 5. bZ

PANJSKE KONČNICE OB JURČIČEVEM LETU

Avtor panjske končnice: Vasilij Zajc, 5. bZ

Avtorica panjske končnice: Ula Kremžar, 5. bZ

Mentorica: Mateja Jere Grmek, prof.

Literarni kotliček

IZGUBLJENI FANTEK

Nekoč je živel deček Tim, ki je imel majhno hišico. Pred hišico je imel drevo, ki ga je posekal. Drva je pospravil v drvarnico. Ko je zložil drva, je pobral jabolka.

Tim je bil lačen, zato je šel v gozd po jurčke. Med hojo je telebnil v ribnik. Prijel se je hloda in odplaval do obale. Potem se je šel preobleč in kopat zaklad. Vzel je lopato in šel v gozd.

Hodil je po gozdu, ko je kar naenkrat zagledal pajka. Pajek ga je začel napadati, fantek Tim pa se je branil z lopato. Pajek je izginil, fantek pa je ugotovil, da se je izgubil. Poklical je na pomoč. Poslušal je, ničesar ni slišal. Pogledal je na zemljevid, na katerem je želel najti pot do doma. Ugotovil je, da je od doma vzel napačen zemljevid, zato je začel razmišljati, kako naj brez zemljevida najde pravo pot. Spomnil se je, da je puščal za seboj jabolka. Pogledal je okoli sebe, če bo videl kakšno žival, ki uničuje njegovo sled. Videl je ptiča, ki je skakal za njim in jedel njegova jabolka. Fantek ga je vprašal, kje naj najde pot do doma. Ptiček mu je odgovoril, da mu bo pokazal pot. Tim se mu je zahvalil. Ptiček mu je rekel, naj mu sledi. Odšla sta do smreke, za katero se je skrivala pot, ki je vodila do dečkove hišice.

Hodila sta eno uro, ko sta prišla do križišča. Tam sta srečala medveda. Medved je želel napasti ptička. Fantek ga je branil, proti medvedu je zamahnil z lopato. Medtem ko je fantek želel medveda prestrašiti, je ptiček poletel. Poklical je Tima in mu rekel, da je sedaj varen ter da lahko nadaljujeta s potjo. Na poti sta srečala še poškodovanega ptička, vzela sta ga v roke in skupaj so šli proti domu.

Po ponovni enourni hoji so prišli do hiške. Fantek je bil zelo vesel, da je spet doma. Ptiček je odletel v gozd, Tim mu je zavpil: »Adijo!«.

Takrat se je odločil, da ne bo šel nikoli več sam kopat zaklada in tako je živel srečno do konca svojih dni.

Avtor pravljice: Blaž Košak, 4. Z

ZLATA SKRINJICA

Nekoč, pred davnimi časi sta za devetimi gorami in devetimi vodami v prekrasni palači na vrhu hriba živela kralj in kraljica. Imela sta tri hčere in eno zlato skrinjico, ki jima jo je podaril boter jež.

Hčere niso bile poročene. Najstarejša in druga hči sta se radi lepo oblačili in bili lepi. Kralj je kar naprej hodil z njima v mesto po nove obleke. Svoje najmlajše hčere ni maral, zato je ni nikoli vzel s sabo. Kraljica je imela svojo najmlajšo hčer zelo rada.

Nekega dne, ko je šla kraljica v mesto po obleko za hčer, jo je kralj prepoznal. V palači se je močno razjezil, zakaj neki nosi obleke najmlajši hčeri. Kraljica je bila užaljena, zato je vzela vse svoje stvari in vse hčerine obleke. Vzela je tudi zlato skrinjico. Odšli sta v gozd. Hči je svojo mater kar naprej mirila in jo objemala ter jo tolažila, da bosta zagotovo našli prenočišče.

Kraljica je spomnila na čudežno skrinjico. Ko jo je hotela odpreti, se skrinjica ni odprla. Kraljica se je nato spomnila, da je ključ v jami strahov. Hči je rekla, da bo ona šla v jamo strahov in ji prinesla ključ. Mati se ji je upirala, da je prenevarno, toda deklica je ni poslušala. Ona si je že povezala culo in odšla.

Minili so trije dnevi, a deklica se ni vrnila. Mater je zelo skrbelo. Začela je jokati. Najmlajša hči je prišla do jame. Takoj ko je prestopila vhod, se je zapletla v mrežo in omedlela. Kot mrtva je ležala na tleh celih 7 dni, vendar se je prav 7. dan zaradi mamine ljubezni spet prebudila. Pomela si je oči in na koncu votline zagledala zlat ključ. Preskočila je luknjo, se izmaknila skali in vzela ključ. Nato je vse ponovila in pristala pred votlino. S ključem je stekla nazaj v gozd k materi, ki je bila presrečna, da se je hči vrnila. S ključem je odklenila zlato skrinjico in iz nje je zrasla ljubka hišica, ki je bila tako lepa, da nista mogli verjeti svojim očem.

Ko je kralj zvedel za lepo hišico, lepšo od njegove palače, se je razjezil in jo začel iskati. Še danes jo išče.

Najmlajša hči se je poročila s princem. Živela sta v hišici sredi gozda pri kraljici. Imela sta dva otroka, fantka in punčko. Živeli so srečno do konca svojih dni, razen kralja, ki še vedno jezo išče lepo hišico.

Avtorica pravljice: Lana Plut, 6. aZ
Avtorica ilustracije: Pina Perpar, 6. bZ

ČAROBNA SVETILKA

Nekoč, predavnimi časi je za devetimi gorami in devetimi vodami živela deklica. Ta deklica je imela sedem starejših bratov in sedem starejših sester. Bila je najmlajša in zato je nosila najbolj ponošena oblačila, ki jih je dobila od svojih starejših sester. Imela je mamo, oče pa je pred 12 leti odšel po svetu. Mama je imela otroke zelo rada, zato je zanje lepo skrbela. Ker so bili revni, je mama hodila k sosedom in delala na njivi. Tako je preživljala sebe in otroke.

Kmalu so starejši bratje in sestre odrasli, zato so se poročili in odšli v druge dežele. Ostali sta samo najmlajša deklica in mama. Deklica je sedaj že odrasla in postala lepo dekle. Mama jo je dan in noč opazovala in sosedom govorila o hčerini lepoti. Deklica je bila pridna in je vselej pomagala materi.

Nekega dne, ko je mati postavila na mizo vroč lonec mleka, je rekla hčeri, da si bo morala začeti sama služiti denar in poiskati moža, kajti ona je že ostarela in bo težko služila za obe. Hči je bila žalostna, ker je morala zapustiti mater, vendar jo je vseeno ubogala. V majhno vrečko je naložila svoje stvari. Mati ji je v slovo podarila čudežno svetilko. Hči se je poslovila in odšla.

Hodila je po lepi stezi, obloženi s kamni. Ob stezi so rasla visoka drevesa, ki so ji delala senco. Med oblaki je sijalo toplo sonce in jo je božalo po obrazu. Hodila je tri dni in tri noči, ko je v daljavi zagledala senco, ki se je ji je bližala. Kmalu je v daljavi razločno videla lepega princa. Sedel je na kočiji, ki jo je vlekel dvanajst belih konjev.

Ko je princ zagledal prelepo deklico, ga je njena lepota tako močno očarala, da se je vanjo takoj zaljubil. Lepa deklica se je prav tako zaljubila vanj. Princ jo je povabil v kočijo in skupaj sta potovala. Med potjo ji je razložil, da ga je želel oče poročiti s princeso iz druge dežele. Princ se z njo ni želel poročiti, zato je zbežal od doma.

Deklica in princ sta potovala ves dan. Ko se je zvečerilo, sta se ustavila na jasi. Odločila sta se, da bosta prespala v kočiji. Pripravila sta si odeje. Deklica je prižgala čarobno svetilko, iz katere je prihajala nežna melodija, ki ju je uspavala.

Zjutraj sta se zbudila v majhni palači na robu jase. Dolgo časa sta premišljevala in naposled le ugotovila, da je za to kriva čudežna svetilka. Nista vedela, kako se je to zgodilo. Deklica se je spomnila, da ji jo je mama dala prav v ta namen.

Nato sta se deklica in princ odločila, da se bosta poročila. Poroka je bila lepa in dolga. Na poroko je prišla tudi dekličina mama.

Princ in deklica sta s svojimi tremi otroki srečno živela do konca svojih dni. Družbo jim je delala čarobna svetilka.

TRIJE KOMARJI

Pred davnimi časi so živeli trije komarji, ki so bili zelo nesramni do ljudi. Ljudje pa niso imeli radi teh treh komarjev, ker so imeli čaroben strup. Zaradi njih si dobil bolezen.

Nekega dne so se komarji odločili, da bi šli malo po svetu. Takoj ko so izstopili iz gnezda, so zagledali ljudi, ki so se sprehajali po poljih, poteh in seveda po hišah. Komarjem so se pocedile sline, ampak so si rekli, da bodo prijazni do ljudi. Prvi komar tega ni upošteval, zato je postal do ljudi nesramen in zloben, začel jih je pikati in polniti s čarobnim strupom.

Po sedmih dneh je drugi komar postal zloben tako kot prvi. Čez devet dni so vsi trije komarji postali zlobni, začeli so napadati ljudi in jih zastrupljati. Kmet je našel na njivi čajnik, ki je bil čaroben. Gospod je začel drgniti po njem in iz njega je prišel duh. Rekel je, da mu lahko izpolni tri želje. Ljudje so pristopili k duhu in mu povedali, da potrebujejo nekaj, da bodo komarji odšli. Rekel je, da jim lahko da svečke proti komarjem. Preizkusili so jih, ampak sveče niso pomagale. Čarobni duhec je predlagal, naj poizkusijo z mrežami na oknu, vendar ljudje niso mogli biti ves čas v hišah. Nato je predlagal, da uporabijo razpršilo. Ljudje so ga vprašali, kakšno je to razpršilo. Duh jim je odgovoril, da je to razpršilo, ki je čarobno, in ko nekje razpršiš, se tja komarji ne vrnejo več.

Na srečo je čarobno razpršilo delovalo. Duhec je šel nazaj v čajnik, ljudje pa so živeli srečno do konca svojih dni.

Avtorica pravljice: Živa Perko, 6. aZ
Avtorica ilustracije: L. M.

POPOTOVANJE V ZGODOVINO

Bilo je nekega lepega dne, ko sem se odpravljala v šolo. Na urniku smo imeli zgodovino. Učitelj nas je že čakal v razredu. Kot vedno smo si ogledali Powerpoint.

Naenkrat pa je gromozansko počilo. V zrak se je dvignil ogromen oblak prahu in zagledali smo faraone ter Kleopatro. Drug drugega smo se ustrašili. Kmalu zatem smo postali prijatelji. Drug drugega smo spraševali, kako je sploh lahko prišlo do našega srečanja. Faraoni so učence prosili za pomoč, saj jih je nek čuden faraon zelo mučil.

Takoj smo se nehali pogovarjati in raje pomagali faraonom. Ko smo imeli pripravljeno orožje, je naenkrat počilo. Zgodilo se je isto kot prej, le da je prišel veliki zlobnež. Najprej smo se ga ustrašili. Kmalu smo zgrabili orožje in se začeli bojevati. Zlobnež je imel nadnaravno moč, ki je ni skrival, ampak jo je uporabljal na ljudeh. Na srečo smo ga premagali, a še zmeraj smo imeli eno težavo. Zlobnež je bil nesmrten in ugotoviti smo morali, kako je dobil nadnaravno moč. Faraoni smo nam povedali, da ima tudi Kleopatra nadnaravno moč, vendar je ne zna uporabljati. Ker je bil naš učitelj znanstvenik, je zlobneža ujel v past, s katero je onemogočil njegovo premikanje.

Tako smo Kleopatro naučili uporabljati moč, sami pa smo to znali. Vendar da ne bo pomote – mi nimamo nadnaravne moči, ampak obvladamo borilne veščine.

Ker je Kleopatra znala uporabljati veščine, smo lahko bili mirni, če pa bi se zlobnež rešil, bi ga lahko ustavili. Tako smo lahko mirno pripovedovali zgodbe do konca dneva in še dlje.

Avtorica zgodbe: Julija Maver, 6. bZ
Avtorica ilustracije: Brina Perko, 7. bZ

ŽELEZNI PRSTAN

Nekoč je živela čisto navadna deklica. Bila je najstnica. Imela je mačeho, ki je bila zelo prijazna.

Nekega dne je šla v šolo. Tja je prišel nov fant, ki ji je bil všeč. Bila sta sošolca in kaj kmalu se je tudi on zaljubil vanjo. Veliko sta se družila in postala prijatelja. Ob koncu šolskega leta je fant deklici podaril prstan z diamantom. Rekel je, da je to znak njunega prijateljstva. Punca pa mu je podarila nek zvezek, na katerem je bil nogometaš z originalnim podpisom.

Čez počitnice se nista videla, a ga je vseeno pogrešala. Med počitnicami je morala njena mačeha oditi, saj je morala na nujno službeno potovanje. Oče je našel drugo mačeho, a ta njegovi hčeri ni bila všeč. Kar naprej jo je kritizirala in govorila, da bo ocena 4 nesprejemljiva, prav tako pa jo je tudi tepla, če je šla po šoli s prijateljicami naokoli. Oče ji je podaril kužka iz bakra, kateremu je deklica zaupala vse svoje skrbi.

Po večerji je povedala kužku, da si želi mamo, ki ne bi bila tako nesramna, ampak prijetna ter lepa. Rekla mu je tudi, da si želi videti dečka, ki ga je spoznala v šoli. Vedela je, da se njegova družina pogosto seli in da ga bo pogrešala, če ga naslednji dan ne bo v šoli. Takrat je na prstu imela železni prstan. Bil je čaroben, zato sta se ji želji uresničili. Tega je bila zelo vesela, vendar jo je prizadelo, ko je opazila, da se je njen prijatelj posvetil drugi deklici. Ni se dobro počutila, saj je slišala, da se pogovarjata o njej. Slišala je tudi, da se dekle z njenim prijateljem družijo le zato, da bi ga izkoristila. Vse to je povedala prijatelju, a ji ni verjel.

Tudi bakrenemu kužku je povedala vse o tisti puncu in o svojem prijatelju. Rekla je tudi, da želi, da bo tista punca bolj prijazna z njenim prijateljem.

Ko je naslednji dan prišla v šolo, je ugotovila, da se je njena želja izpolnila. Ker je vedela, da lahko zdaj zaupa prijatelju, mu je razkrila svoje želje in pričakovanja. Bila je začudena in vesela, saj sta po nekaj mesecih ponovnega druženja postala par.

Avtorica pravljice: Julija Maver, 6. bZ
Avtorica ilustracije: Manca Vrhovec, 6. bZ

NADALJEVANJE ZGODBE: ŠPORTNA PRIČESKA

Bratec: Kaj pa bosta rekla starša? Prideta čez eno uro!

Lenča: Kaj, a ti ta »huda« pričeska ni všeč?

Bratec: Ne, niti malo ne. Nekaj ukreni, takoooooooooj!

Lenča: Poskus številka 1. Pojdiva ti kupit lasuljo.

Bratec: Upam, da bo to delovalo.

Lenča in bratec sta odšla v bližnjo trgovino z lasuljami.

Lenča in bratec: Dober dan ...

Bratec: Potrebujem lasuljo, ki bo kratka, blond in super kul!

Bratec je poskusil vse lasulje, ki so jih prodajali, a mu nobena ni pristajala.

Lenča: Mislim, da poskus 1 ne bo deloval.

Bratec: Ne.

Čas je tekel in tekel ... Sledil je poskus številka 2.

Lenča: Kje imaš vse ostanke tvojih las?

Bratec: V košu za vogalom ulice.

Lenča: Prinesi mi jih v stanovanje pa pojdi iskat lepilo, ki najbolj drži.

Bratec: Ok.

Lenča: Tako, malo lepila, malo las ... Samo še malo, pa bom gotova.

Lenča je bratcu prilepila lase nazaj.

Bratec (opazi, da je v težavah): To je še bolj grozno! Odlepi mi lase!

Lenča: Kaj, če ne morem!

Bratec: Neeeeeee...

Lenča (poskusi še v tretje): Ne morem!

V tem trenutku prideta starša in kaznujeta oba otroka.

Zapisala: Ajda Strah, 6. aZ

ŽIVLJENJE BUČE ORE

Pred davnimi časi je živela buča Ora. Bila je vrste hokido. Imela je prijateljici čebulo, koruzo in prijatelja Zelenka. Najraje so se družili na dvorišču pri domu koruze.

Nekega dne sta se buča Ora in buča Zelenko srečala na dvorišču pri koruzinem domu. Skupaj sta poklicala koruzo. Nato so poklicali še čebulo. Tistega dne so naredili zabavo. Zabava je bila doma pri buči Ori. Tistega večera je na zabavo prišla tudi sovražnica, buča Rumenka s svojima prijateljema, jabolkom in hruško. Prišli so in uničili zabavo. Za nekaj trenutkov je nastala čista tišina. Nato je buča Ora začela preganjati bučo Rumenko, naj gre domov. Rumenka se je razjezila in rekla Ori, naj gre kar sama kam drugam.

Ora je takoj prekinila zabavo in prijatelje povabila k sebi domov, vse razen Rumenke in njunih pajdašev. Potem je priredila zabavo na svojem domu, da ji ni bilo potrebno poslušati sovražnikov. Rumenka in pajdaša so tako odšli domov.

Ora in vsi, ki so prišli na zabavo, so potem imeli spet lep večer. Zabavali so se do jutra in nato odšli vsak na svoj dom. Živeli so srečno do konca svojih dni.

Avtorica pravljice: Neli Mušič Vadnov, 5. bZ

JABOLKO JANEZ

Na neki jablani je živel jabolko po imenu Janez in njegova družina. Janez je imel mamo Marinko, očeta Francija in sestro Majo. Bil je še otrok in ker se vsi otroci radi igrajo, se je tudi on rad igral. Imel je veliko prijateljev: Antona, Dominika, Jakoba in še nešteto drugih.

Neke noči je pihala močna burja, vsi so se komaj še držali vej. Naenkrat je odpihnilo očeta na tla. Vsi so bili žalostni in so odšli spat. Naslednjega dne pa očeta ni bilo več na tleh. Janez je bil zelo potr. Mama ni vedela, kaj storiti, in se je odločila, da gre poiskati očeta.

Janez se je po dolgih mesecih čakanja odločil, da gresta s sestro Majo po svetu. Nekega dne je pod jablano prišla lastnica s košaro. Odločila sta se, da bosta skočila v košaro. Ko ju je lastnica odnesla v hišo, sta tam videla starša. Spoznala sta še veliko drugih prijateljev. Živeli so srečno do konca svojih dni.

Avtorica pravljice: Ula Mišmaš, 5. bZ

ČESEN MARKO

Na majhnem zelenjavnem vrtu, tik ob gozdu, je rasel česen Marko. Marko je bil prijazna zelenjava. Vedno je lepo pozdravljal svoje sosede in nikoli ni kradel sonca, kot je to rad počel paradižnik. A Marka nihče ni maral, ker je zelo smrdel po česnu. Vsi so se ga izogibali in nihče se ni hotel niti pogovarjati z njim.

Potem pa je sredi poletja prišlo slabo vreme. Deževalo je štiri dni in štiri noči. Zelenjava je bila presrečna in je rasla še bolj. A z dežjem so prišli tudi polži. Sline so se jim kar cedile, ko so gledali korenček, solato, brokoli in drugo slastno zelenjavo. Vsa zelenjava je bila trda od strahu.

Marko pa je dobil odlično zamisel! V vetru se je zibal sem ter tja in po vrhu spuščal svoj smrad. Polži so zbežali in zelenjava je ostala cela.

Od takrat naprej je Marko njihov najljubši sosed in vsi so do njega prijazni.

Avtor pravljice: Gal Sever Virant, 5. bZ
Avtor ilustracije: Matija Perko, 6. aZ

UČENCI 5. BZ SO PISALI ZGODBE IN PESMI O ZELENI LEPOTICI KRKI

ŽUPANOV PAPEŽ V REKI KRKI

V reki Krki je živel županov papež. Bil je župan občine Ivančna Gorica.

Nekega dne k njemu prideta dva moža in ga prosita, da ju odveže grehov. Papež reče, da če hočeta, da ju odveže grehov, naj prideta v reko Krko.

Možakarja pa ne znata plavati in se utopita.

Avtor zgodbe: Jaka Zajc, 5. bZ

PRIPOVED O LANI IN MAJI

Pred davnimi časi sta živeli Lana in Maja. Njuno bivališče je bilo v reki Krki. Tam sta imeli neko skalo in po tleh mivko. To bivališče pod skalo sta tudi oddajali. Zmenili sta se, da vsak dan pomivata. En dan je pomivala Maja, drugi dan Lana.

Nedaleč stran živi še alga Mija, ki ima podobno bivališče kot Lana in Maja, a se ne razumejo dobro. Mija govori, da ima lepše bivališče, a to še zdaleč ni res. Ko ju Mija žali, se Lana in Maja še zmenita ne zanjo.

Veliko rib pride raje v Lanino in Majino bivališče kot v Mijino. Dan kasneje pa Maja reče Lani, da ji je zadosti tega pospravljanja in da se njena zelena koža malo spreminja in postaja hrapava. Lana pa reče, da sta se tako zmenili in da tako bo. Maja se s tem čisto nič ni strinjala. Nato pa odvrne, da se bo naslednji dan preselila nekam drugam.

Dan kasneje, nekaj uric pred odhodom Maje, pride riba po imenu Miha. Lano in Majo vpraša, če lahko en teden prespi pri niju. Lana odvrne, da lahko. Ko gre Miha po stvari, Lana vpraša Majo, če lahko samo še en teden ostane. Maja se odloči, da bo ostala. A ponoči se prepir nadaljuje. Miha ne more spati in se odloči, da gre za to noč raje k Miji.

Mija se razveseli in ga sprejme. Naslednje jutro gre Miha k Lani in Maji in jima pove, da ni mogel spati, ker sta se kregali, zato je šel k Miji. Nato se Maja in Lana na samem zmenita in priznata, da ima Miha prav.

Naslednji dan je vse pospravljeno in Miha se preseli, da se Maja in Lana ne kregata več in da Maja ostane.

Avtorica zgodbe: Neli Mušič Vadnov, 5. bZ

ZELENA LEPOTICA

Vasi Dolenjske povezuje prelepa zelena lepota, reka Krka. Izvira v vasi Krka. Po tej vasi je tudi dobila ime. Zelena lepota je zelo čista voda. V njej in ob njej je veliko živali in rastlin. V njej je veliko različnih vrst rib, najbolj pa je cenjena postrv. Zadnje čase pa so se ob njej naselili tudi bobri in vidre. Krka je priljubljena za čolnarjenje in ribolov. Turisti prihajajo tudi iz drugih držav, da se naužijejo lepote naše lepote. Reka Krka konča svojo pot v Brežicah, kjer se izlije v reko Savo.

Avtorica zapisa: Žana Zaletelj, 5. bZ

ZELENA LEPOTICA

Živela je deklica z imenom Lara. Njeni prijatelji so jo klicali Zelena lepota. Bila je zelo lepa, nežna in prijazna. Zelo rada je pomagala drugim prijateljem, če so bili v težavah.

Zakaj so jo klicali Zelena lepota? Verjetno zato, ker je imela rada zeleno barvo. Od nog do glave je bila oblečena v zelena oblačila. Vsi v vasi ob reki Krki, kjer je živel, so jo vsi poznali in jo imeli radi.

Avtorica zapisa: Ula Kremžar, 5. bZ

ŠKRATEK KIKI

Moj stric mi zmeraj pravi, da pri reki Krki živi škrat Kiki in da ga je že videl na čajanki s Kikijevo punco Krakico. Kiki in Krakica sicer mojega strica nista videla vse dotlej, ko je stopil na palico, ki se je v trenutku prelomila.

Kiki in Krakica sta takoj pogledala, kdo je povzročil šum. Počasi sta se premikala proti mojemu stricu. Ko sta ga zagledala, sta si oddahnili, da to ni kakšen lovec. Povabila sta ga na čajanko. Na čajanki so skupaj klepetali vsak dan ob isti uri.

Avtorica zapisa: Ajda Kastelic, 5. bZ

ZELENA LEPOTICA (KRKA)

Reka Krka je kraj, kjer se vsakemu zagreje srce, tudi tistim, ki imajo na žalost zlomljeno srce. Tam se zgodi veliko veselih in malo žalostnih trenutkov. A reka Krka se tega spominja na tisoče let, saj meni vsi pravijo, da ima voda spomin, ki ga ne more nihče vzeti.

Avtorica zapisa: Roxy Bunn, 5. bZ

ŠKRAT GAL

V skrivni jami nad izvirom Poltarice je živel škrat Gal. Bil je ves star in siv in imel je čudežne moči. Vse zlobneže in hudobneže je znal spremeniti v prijazne ljudi. Ko je srečal kakšnega zlobneža, mu je v obraz pihnil regratovo lučko in človek je postal dober.

Avtor zapisa: Gal Sever Virant, 5. bZ

STARA LIPA

Blizu Krške jame, zraven reke Krke, je bila posajena lipa. Stara je bila že več kot 100 let. Kmetje so jo posadili zato, da bi jim dajala senco. A zdaj je le še za okras.

Lipa se veliko časa pogovarja in igra z ribami, ki priplavajo mimo. Večkrat se pogovarja s ptiči, ko posedajo na njej. Pa tudi s čebelami se igra, ko vsak dan pridejo po cvetni prah. Ravno tako se igra še z veliko drugimi živalmi.

Nekega dne pa so vaščani hoteli posekati lipo. Ko so živali izvedele za to, so sklenile, da ji bodo pomagale, da jo ne bodo požagali.

Nato so se vaščani le premislili in sklenili, da lipe ne bodo posekali.

Avtorica zapisa: Ula Mišmaš, 5. bZ

KRKA LEPOTICA

Vsi govorijo, da je Krka zelena in da ko pogledaš vanjo, nič ne vidiš. A ko greš v soboto mimo nje po kruh, vidiš prelepo Krko, ki kar blešči v sončnem se vzhodu.

Avtorica zapisa: Urška Rogelj, 5. bZ

ZELENA LEPOTICA

Nekoč, pred davnimi časi je živela deklica, ki je bila na vozičku. Živela je z mamo v mestu. Ker pa jima življenje v bloku ni ustrezalo, sta se preselili na podeželje. Živeli sta ob reki. Punčka je vsak dan šla k reki in naredila en požirek. Po treh mesecih je shodila. Od takrat se Krka šteje kot najbolj zdravilna reka na svetu.

Avtorica zapisa: Urška Rogelj, 5. bZ

ZELENA LEPOTICA

V reki Krki živi škratinja Zelenka. Zelenka biva v lepi školjki na dnu reke. Velika je za pol palca, to je približno 3 cm. Zelenka je dobila ime po svoji zeleni lepi obleki. Varu je reko Krko pred zlobnim škratom Lozom. Loz ji je razložil, da mu to ukazuje njegov oče. Zelena lepota je to dobro sprejela in postala sta prijatelja. Njegov oče je bil kaznovan.

Legenda pravi, da Zelenka, škrat Loz in njegov oče še vedno živijo nekje v reki Krki.

Avtorica zapisa: Kristina Pajk, 5. bZ

LEGENDA O KRKI

Vaščani pravijo, da je že pred leti v reko Krko padel zeleni kristal. Kdor bo našel ta kristal, se mu bodo izpolnile tri želje. A tega kristala nikakor ne smeš obdržati. Vreči ga moraš nazaj, kajti če ga obdržiš, se spremeniš v krastačo.

Avtorica zapisa: Monika Uršič, 5. bZ

Avtorica ilustracije: Ajda Kambič, 8. bZ

VARUH PEPI

Nekateri v vasi pravijo, da v Krški jami živi varuh po imenu Pepi. Res da je zelo majhen, a pravijo, da je zelo nevaren. Če bo nekdo storil kaj hudega jami, ga bo spremenil v netopirja. Je pa tudi varuh reke Krke. Nekateri ga le redko vidijo, ker se tudi sam v jami spremeni v netopirja, v reki Krki pa v ribo – krško postrv.

Če se v reki Krki kopajo otroci, jih vedno pride pogledat v obliki ribe.

Avtorica zapisa: Monika Uršič, 5. bZ

KRŠKI ŠKRAT

V Krki biva krški škrat,
vse ljudi ima rad.
Če naravi kdo škoduje,
z mamo se posvetuje.

Avtorica pesmi: Ula Mišmaš, 5. bZ

ZELENA VODA

Zelena voda spominja me na
zeleno žilo, ki vodi do srca.

Avtorica pesmi: Žana Zaletelj, 5. bZ

PESEM O KRKI

Zeleni las sveta
vedno znova
bruha ven,
in Krka na Krko
prihaja sem.

Zelena reka
prihaja v nas,
to je svetu
majhen las.

Če se reki kaj zgodi,
ta ugasne zelene luči.

Zato ponoči luči ni,
kmalu reka za vse poskrbi.

Avtorica pesmi: Neli Mušič Vadnov, 5. bZ

LEPOTICA, KI POMIRI

Zelena voda moja
hitro teče, nikoli ne spi.
Pozimi in poleti mrzla,
da ti revmo zbudi.

Ribe plavajo, pomladi se drstijo,
ampak kaj, ko ribiči na črno lovijo.
Ko zvečer mrak se spusti,
lažje zaspi.

Avtorica pesmi: Ela Ahlin Glavica, 5. bZ

KRKA, MOJ DOM

Krka je moj, tvoj, naš dom,
če grem jaz tja,
bo ona tu,
če bom jaz tu,
bo ona z mano.

Krka je kot zelena črta,
ki teče, teče in vedno teče,
do mojega srca,
to je Krka,
to je moj dom.

Avtorica pesmi: Kristina Pajk, 5. bZ

Mentorica: Mateja Jere Grmek, prof.

Mladi pesniki se predstavljajo

TI IN JAZ

Večer je tu,
čas neizmerno hiti,
na travniku vse mrgoli.
Ti si tu z mano,
gledava v nebo,
zvezde so sijale svetlo.
Poleg mene ležiš.
Luna se skrije, temna postane,
poljubiš me na čelo.
K tebi stisnem se,
ti močno objameš me,
tvoje tople ustnice,
v noč odpelješ me.
Kam točno?
To veva ti in jaz.

Avtorica pesmi: Vanja Fink, 9. bZ

VRTEČI SVET

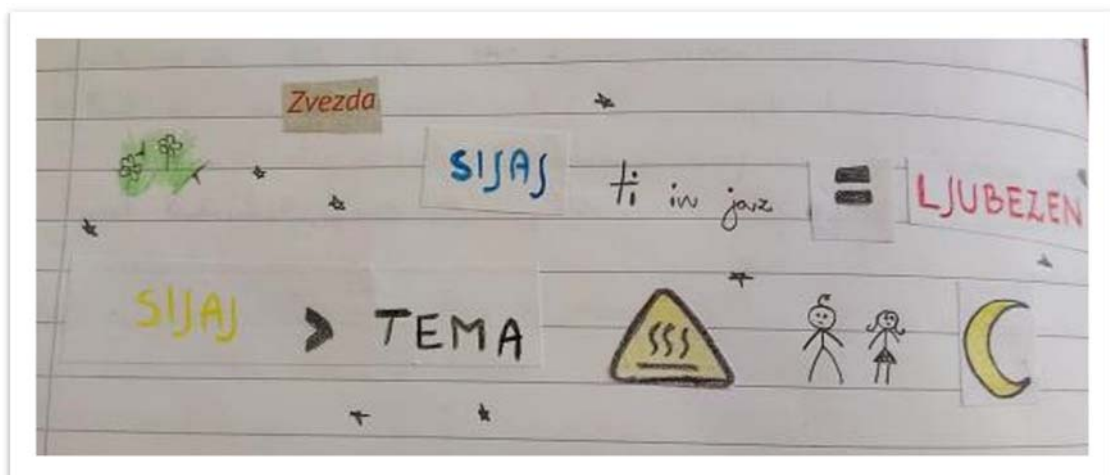
Tečejo leta
in beži čas,
luna zaide,
še čisto za las.

Zemlja vrti se,
starost hiti,
polžek pa leze,
ker se mu ne mudi.

Noč gre kar mimo,
kot da je ni,
dan se smeji
in se dela, da spi.

Ko pride jesen
in za njo zlate sanje,
v glavo zdrvi novo znanje.

Avtorica pesmi: Lana Plut, 6. aZ

Konstruktivistična pesem Vanje Fink, učenke 9. bZ

ROJSTNI DAN

Rojstni dan ima vsak,
čisto vsak, star in mlad.

Rojstni dan je vsako leto.
Ja, vsako leto.

Rojstnodnevna zabava zabava je,
nanjo povabiš prav vse.
Vabila napišeš, nanje narišeš
piškote, balone in ognjemet,
zraven pa še žogo za nogomet.

S prijatelji zabavaš se dolgo v noč,
ko ura odbije polnoč,
od prijateljev se poslovíš
in v svoji sobi najdeš miš.

Avtorica pesmi: Maša Aleš, 6. aZ

LJUBEZEN

Ljubezen je vsepovsod v zraku,
otroci pa mislijo,
da je samo v bedaku.

Ljubezen je do vseh prijazna,
a se za nekatere zdi porazna.
Brez ljubezni ne bi bilo življenja
in brez ljubezni ne bi bilo potrpljenja.

Prijatelji pomagajo ti,
čeprav se ti to včasih ne zdi.
Ko te zagledam,
sem zelo zbegan.

Jaz vidim tebe
tu zraven sebe.
Midva sva prav lep par,
tvoje srce mi je dar.

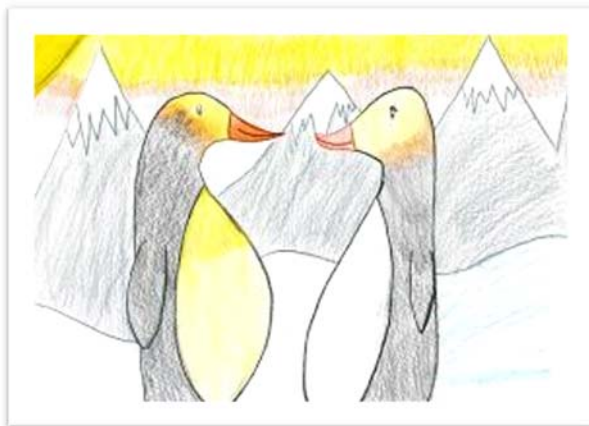
Avtor pesmi: Nejc Podržaj, 7. aZ

DOMOVINSKA PESEM

Tam, kjer teče reka Krka,
pesem na srce potrka
in zapoje na ves glas:
»Tu je moja rodna vas!«

Šola, ti nam daješ znanje,
v knjigah iščemo spoznanje,
mi gradimo lepši svet
dobrih misli in besed.

Avtor pesmi: Nejc Podržaj, 7. aZ

Avtorica slike: Pina Perpar, 6. bZ

PESEM O JUNAKU

Jaz sem junak,
to pravi vsak.
Pomagam ljudem,
kar mi ni problem.

Oče mi pravi:
»V red se mi spravi!«
A jaz ga nikoli ne poslušam
in še naprej biti junak skušam.

Ko sem bil majhen,
je mama rekla,
da je moj pes Čarli super junak,
zato tudi poskušam biti junak.

Tonček sosedov rekel mi je,
da je junak tisti,
ki pomaga ljudem in se ne baha s tem.

Malo me je prizadelo,
na koncu sem bil čisto poklapan,
da Tonček znaša se nad mano,
kakor da je božji dar!

Mamica mi včasih reče, da sem kot junak,
ampak mislim,
da bi bilo bolje, če bi bil super junak.
Tako bi pomagal ljudem,
celo na našo prelepo, belo Ljubljano bi pazil,
da se ne bi kakšen povodni mož do nje splazil.

Avtorica pesmi: Julija Maver, 6. bZ

ROKA PRAVICE

Roke so rast življenja.
Brez rok bi bilo bedno.
Umivati si jih moramo redno.

Roka ima pet prstov,
s katerimi lahko dosežemo nebo
in bo vse lepo.

Če te pa doseže roka pravice,
pa takoj v rokavice.

Avtorica: Teja Pintar, 6. aZ

JUNAŠKI ORJAK

Ko si velik kot slon in samostojen
kot žirafa,
ko znaš šteti do deset,
si pravi orjak.

Orjak se rima na junak,
junak pa si takrat,
ko nekoga imaš rad.

Prijateljstvo je sreča,
ki pomaga,
da se ne zgodi nesreča.

Avtorica: Teja Pintar, 6. aZ

LITERARNO-LIKOVNO USTVARJANJE

»JAZ ČEZ 20 LET«

MALI IN VELIKI JAZ

Mali jaz se včasih vpraša:
»Kam ponesla me bo pot?
Kaj počel bom, ko bom velik?
Bom mizar ali pilot?
Policist ali učitelj?
Picopek ali frizer?«
Kup vprašanj roji po glavi,
a odgovora nikjer.

»Bom živel v ogromni hiši
in imel otrok bom pet?
Ženo lepo kot boginjo,
pred hišo avto za znoret!

V fitnesu bom vsak dan »švical«,
da bom zgledal kot James Bond,
se popoldne s »krosko« vozil
gor in dol in naokrog.

Kaj pa mami, oči, bratec?
Bom še z njimi se »crkljal«?
Bom še pravljice poslušal
in z igračkami se igral?«

Misli plešejo mi v glavi
polko, valček in fokstròt,
a srce glasno mi pravi:
»Jaz bi rad ostal otrok!«

Avtorica pesmi: Nataša Rebec Lukšič, prof.

Vir slike: <https://motiviran.si/wp-content/uploads/2017/07/Vzgoja-optimisti%C4%8Dnega-otroka.png> (Dostopno: 5. 5. 2021)

JAZ ČEZ DVAJSET LET

Čez dvajset let
postala bom frizerka.
To delo navdušuje me,
to delo super je!

Ko dobiček bom dobila,
si hišo bom kupila,
tako veliko, veliko
in tako lepo,
da sega kar čez reko.

Avtorica pesmi: Kristina Pajk, 5. bZ

JAZ ČEZ DVAJSET LET

Ko bom star enaintrideset let, bom gasilec,
ker mi je všeč reševanje drugih ljudi,
ki so v nevarnosti.

Imel bom svojo hišo in hišnega ljubljence,
na primer papigo, psa ali hrčka.

Zapisal: Vasilij Zajc, 5. bZ

JAZ ČEZ DVAJSET LET

Čez dvajset let jih bom trideset imela,
bom svojo družino imela
in zanjo skrbela.

Počitnic in šole več ne bo,
bosta pa služba in dopust,
da spočijem se od dela.

Avtorica pesmi: Žana Zaletelj, 5. bZ

Avtorica slike: Brina Perko, 7. bZ

JAZ ČEZ DVAJSET LET

Jaz čez 20 let
bom pela in plesala
in kot moja babica
bom kuhala in prala.

Zjutraj bom v službo šla,
zvečer pa bom domov prišla,
z družino se podružila
in vse lepo pospravila.

Enkrat bom v šoping šla,
si nekaj bom kupila,
ko pa bom domov prišla,
se bom odpočila.

Avtorica pesmi: Lara Zaletelj, 5.

JAZ ČEZ DVAJSET LET

Ko bom velik,
bom imel hišo veliko kot stolpnico,
za njo bosta dva draga avta.

Po poklicu bom ključar,
mogoče pa urar ali pekar,
najraje pa bi bil igričar.

Sam v hiši bom živel,
kuščarja bom tam imel
in srečno bom živel.

Avtor pesmi: Matija Rojc, 5. aZ

JAZ ČEZ DVAJSET LET

Jaz čez dvajset let
bom v kuhinjo stopila
in si kavo naredila.

Imela dva bom psa,
dva rebrasta buldoga.
Ko iz službe bom prišla,
se bom z njima ukvarjala.

V odsev reke se bom gledala
in si mislila,
kako zrasla sem od takrat,
ko je bila še pomlad.

Avtorica pesmi: Kaja Mezek, 5. aZ

Fotografija: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

Mentorica: Vanja Peček Janoš, prof.

JAZ ČEZ 20 LET

Čez dvajset let bom stara trideset let. Po poklicu bom astronomka. Delala bom kot raziskovalka za astronomijo.

Živela bom na vasi. Moja hiša bo sive in bele barve. Imela bom majhen vrtiček, na katerem bo zraslo korenje, motovilec, zelena solata in jagode.

V prostem času bom malo zaigrala na klarinet ali šla ven na sprehod. Imela bom črn ali bel avto, s katerim se bom vozila v službo ali do trgovin.

Zapisala: Nina Rajer, 5. bZ

Čez dvajset let bom velika. Takrat bom samostojna in imela bom izpit za avto, motor in traktor, mogoče tudi izpit za tovornjak. Mogoče bom že poročena in bom imela kakšnega otroka, ampak če prav pomislim, je to še daleč. Morda bom živela v stanovanju ali v hiši, če pa bom poročena, pa sigurno ne bom živela pri tašči. Hodila bom v službo.

Veliko bom plesala, pela in igrala klavir. Rada bom hodila k frizerju. Z avtom se bom vozila gor in dol, hodila v trgovine in na moj najljubši čokoladni sladoled. Mamo bom obiskala v domu za ostarele, očeta pa v njegovi delavnici, ker vem, da bo vedno povezan z lesom in delavnice ne bi prodal niti za cent.

Zapisala: Marija Žgajnar, 5. bZ

Vir slike: <http://koraki.splet.arnes.si/files/2017/01/thinking-children-672x372.jpg> (Dostopno: 1. 6. 2021)

JAZ ČEZ 20 LET

Ko smo učence in učenke PŠ Zagradec povprašali, kaj bodo počeli čez 20 let, so nam zaupali naslednje odgovore.

Čez 20 let bom delal s strojem. Vozil bom kopač. Iskal bom rude in podiral hiše.

(Nejc Blatnik, 4. Z)

Čez 20 let bom imela pasji salon. V njem bom urejala pse.

(Eva Nose, 4. Z)

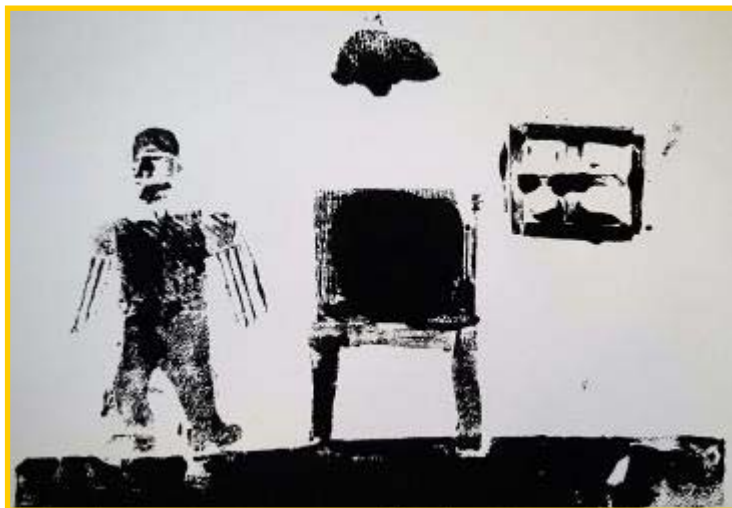
JAZ ČEZ 20 LET

Čez 20 let bom gimnastičar. (Žiga Marc, 4. Z)

Čez 20 let bom kriminalist. (Erazem Otrin, 4. Z)

Čez 20 let bom računalniški tehnik. Pregledoval bom računalnike. (Matic Maver, 4. Z)

JAZ ČEZ 20 LET

Čez 20 let bom strojnik. Z bagrom bom kopal zemljo.

(Blaž Košak, 4. Z)

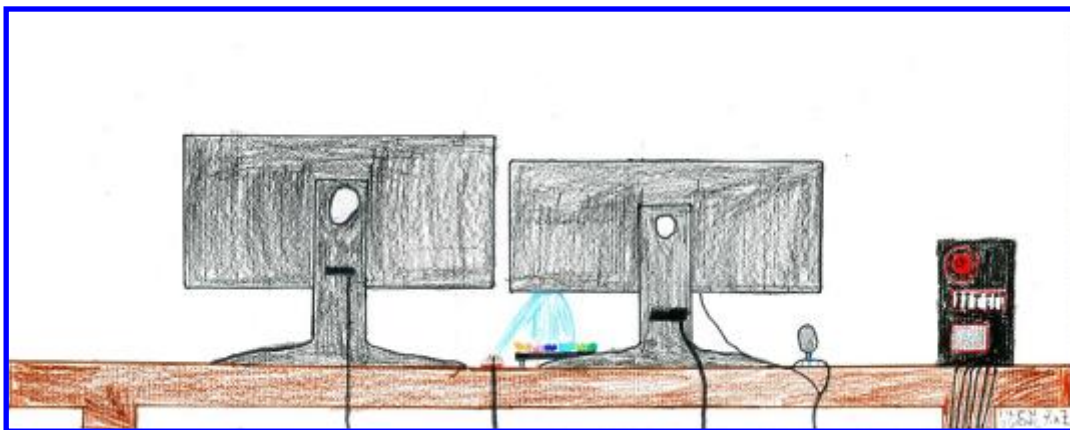
Čez 20 let bom strojnik na bagru.

(David Maver, 4. Z)

JAZ ČEZ 20 LET

Avtor ilustracije: Žiga Travnik, 7. bZ

Avtor ilustracije: Tilen Ogrinc, 7. aZ

JAZ ČEZ 20 LET

Avtor ilustracije: Žan Kremžar, 7. aZ

Avtorica ilustracije: Urša Zore, 7. aZ

Avtor ilustracije: Timon Podržaj, 7. aZ

Avtor ilustracije: Maks Bradač, 7. aZ

JAZ ČEZ 20 LET

Avtorica ilustracije: Manca Rojc, 7. bZ

Avtorica ilustracije: Manca Perko, 7. aZ

JAZ ČEZ 20 LET

Avtorica ilustracije: Lea Učakar, 7. bZ

Avtorica ilustracije: Ajda Bradač, 7. aZ

Avtorica ilustracije: Jasmina Sijarić, 7. bZ

JAZ ČEZ 20 LET

Avtorica ilustracije: Ida Strajnar Zupanc, 7. aZ

Avtorica ilustracije: Ana Tekavec, 7. bZ

JAZ ČEZ 20 LET

Avtor ilustracije: Aljaž Koselj, 7. bZ

Avtor ilustracije: Anže Urh, 7. bZ

JAZ ČEZ 20 LET

Avtor ilustracije: Mark Zupančič, 7. bZ

Avtor ilustracije: Filip Osojnik, 7. bZ

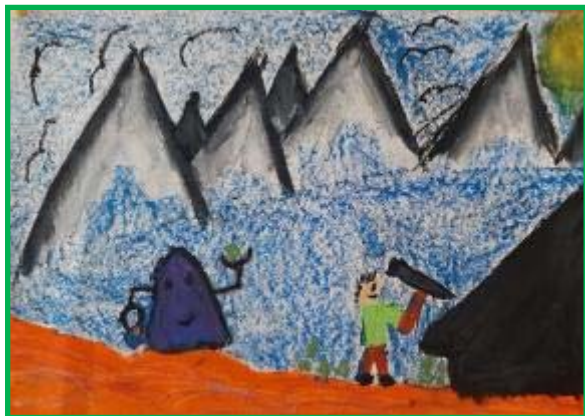
KO BOM VELIKA, BOM GEOLOGINJA

Avtorica ilustracije: Ela Ahlin Glavica, 5. bZ

Avtorica ilustracije: Tinkara Globokar, 5. bZ

Avtorica ilustracije: Tinkara Globokar, 5. bZ

Avtorica ilustracije: Ajda Kastelic, 5. bZ

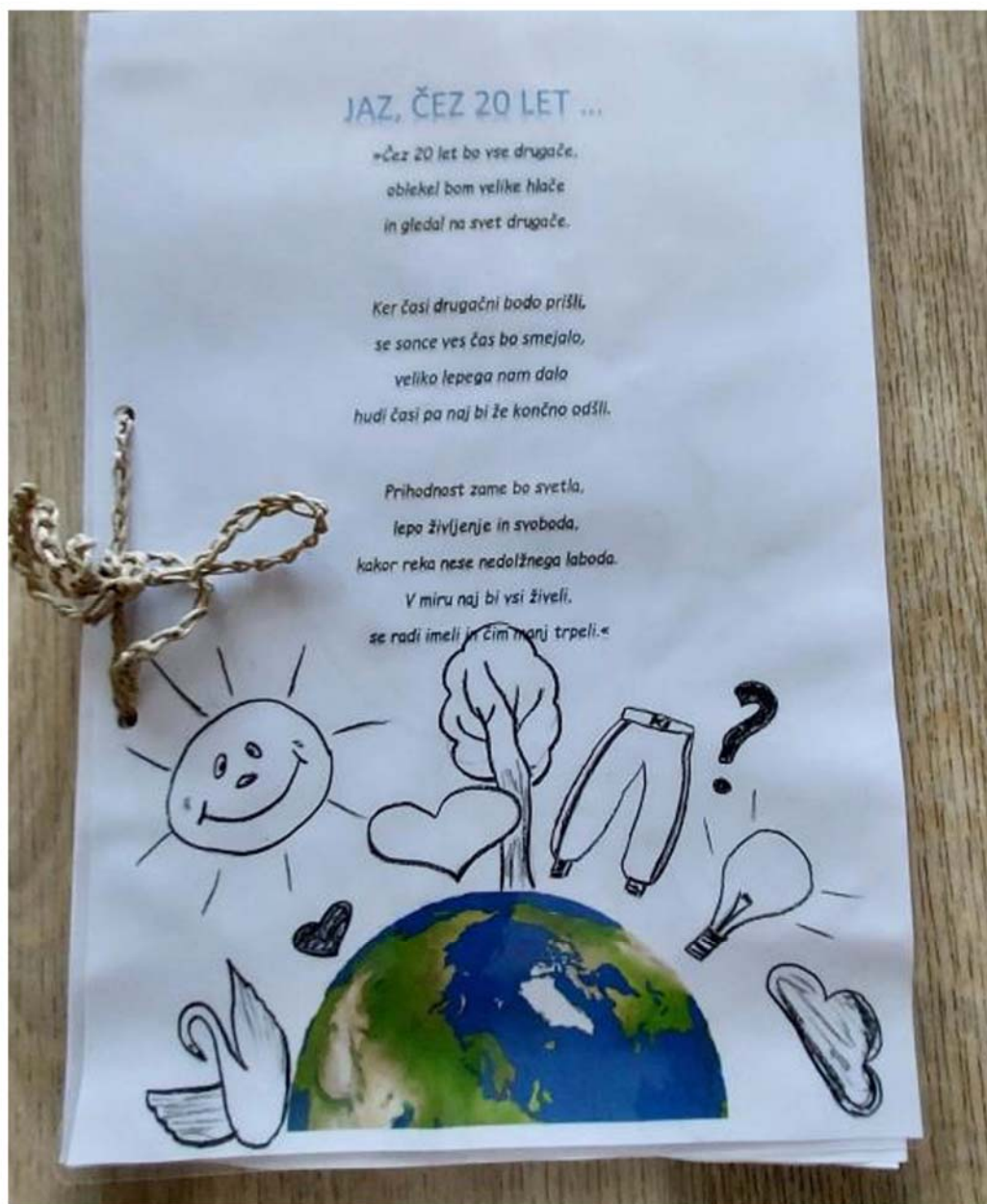

Avtorica ilustracije: Monika Uršič, 5. bZ

Mentorica: Mateja Jere Grmek, prof.

OTROCI IZ VRTCA SONČEK SO RAZMIŠLJALI O PRIHODNOSTI

K sodelovanju pri literarno-likovnem natečaju na temo »Jaz čez dvajset let« smo povabili tudi otroke vrtca Sonček. Preberite si, kaj bodo počeli v prihodnosti, in si oglejte slike, ki so jih narisali za nas.

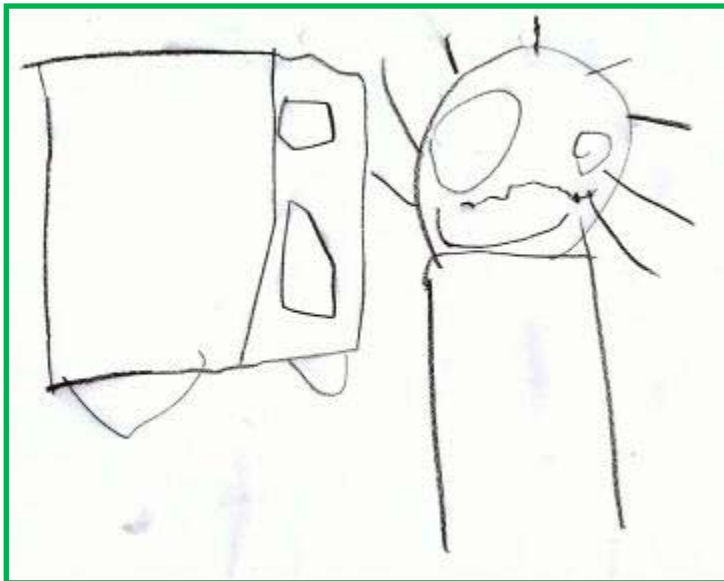

Avtorici pesmi vzgojiteljici: Lidija Blatnik in Marjana Ferlin
Avtorica ilustracije: Marjana Ferlin

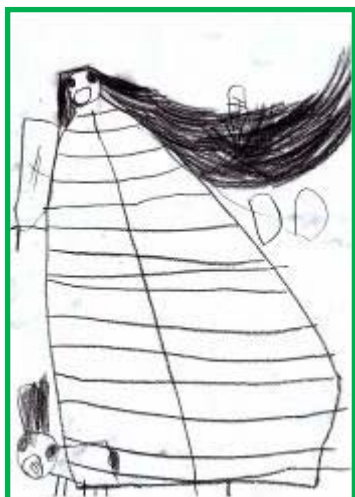
OTROCI IZ VRTCA SONČEK SO RAZMIŠLJALI O PRIHODNOSTI

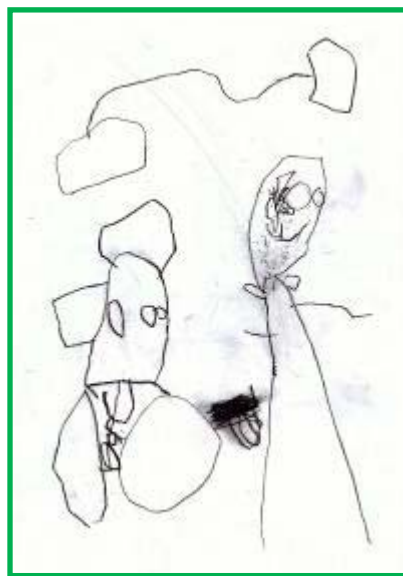
»Čez dvajset let bom velik kot očka. Po poklicu bom delavec, delal bom hišo za tebe. Nosil bom čelado in odsevník, da se ne bom umazal. Uporabljal bom kladivo in žago, motorke pa ne bom rabil.«

»Čez dvajset let bom oči in bom vozil kamion. Peljal bom drva v skladišče in imel bom enega otroka, ki mu bo ime Anže, in dve puncí. Poročil se bom z ženo, ki ji bo ime Maja.«

»Hodila bom v šolo in v službo. Takrat bom učiteljica in bom učila 1. razred. Malo starejša bom in bom znala frizirati. Imela bom roza avto, hlače in kiki'ce.«

»Čez dvajset let bom velik, imel bom kosmato bradico in brke kot oči. Imel bom traktor, bager in prikolico, da bom lahko bager peljal. Kopal bom zemljo in tam, kjer bodo imeli kaj za skopat. Imel bom ženo Marijo in tri otroke. Imel bom plug za cesto plužiti in bom tudi kmet. Igral bom harmoniko, mami mi bo kupila malo večjo, igrati že znam.«

Avtorji izjav in ilustracij: otroci vrtca Sonček, oddelek 3–5 let

OTROCI IZ VRTCA SONČEK SO RAZMIŠLJALI O PRIHODNOSTI

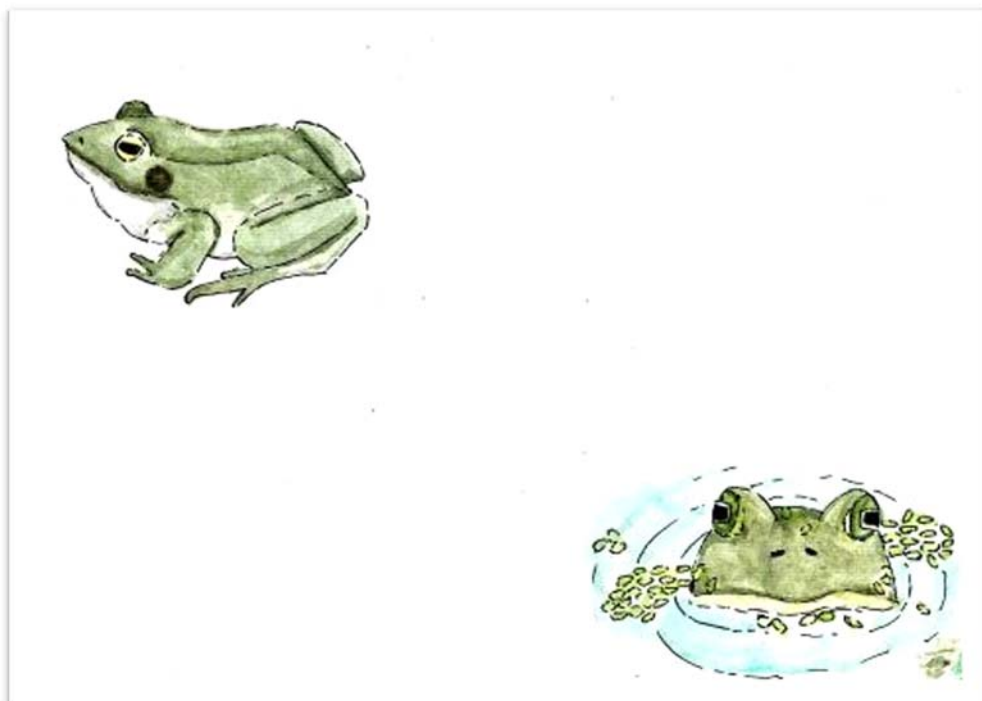
»Ko bom velika, bom veterinarica. Poskrbela bom za živali, če se bodo poškodovale, in jih vozila na sprehod. Pazila bom na njih v času, ko lastniki ne bodo imeli časa. Tisti, ki si bodo želeli postati veterinarji, bodo lahko prišli k meni in jih bom naučila, kako se oskrbi poškodovane živali.«

(Neža, 6 let)

Mentorice: vzgojiteljice vrtca Sonček

MLADI SLIKARJI SE PREDSTAVLJAJO ...

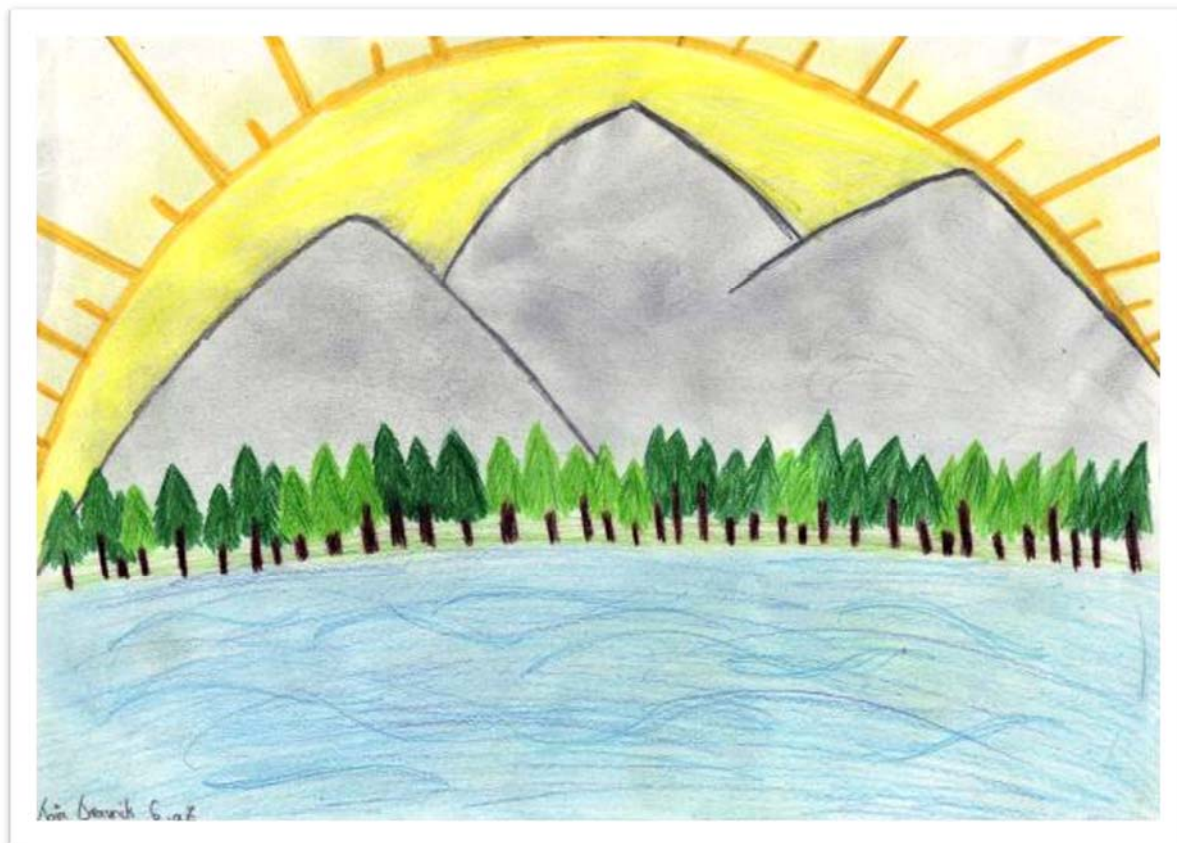

Avtorica ilustracij: Ajda Kambič, 8. bZ

MLADI SLIKARJI SE PREDSTAVLJAJO ...

Avtor ilustracije: Matija Perko, 6. aZ

Avtorica ilustracije: Taja Travnik, 6. aZ

PISAN.SVET

BILA SEM PRIZADETA

Zgodilo se je pred tremi leti, ko sem dobila mucko Lili. Bila je majhna, igriva in rado-vedna. Zelo sem jo imela rada. Čeprav je bila še majhna, je že ulovila kakšno miško.

Bila sem v tretjem razredu. Zjutraj mi je prijateljica Ana povedala, da je mucko povozil avto. Ves dan sem razmišljala o tem, saj nisem mogla verjeti, da je mucka zares mrtva.

Ko sem prišla domov, mi je tudi moja mama povedala, da je to res. Z bratcem sva bila zelo žalostna. Bilo mi je zelo težko, ampak poskušala sem se sprijazniti, čeprav mi je bilo težko. Včasih se moraš s še tako grozno stvarjo sprijazniti.

Lana Plut, 6. aZ

JUNAK

Doma imamo čebele. Imel jih je že moj dedek. Veliko jih poleti pade v bazen ali pa padejo v sneg. Vsako čebelico rešim. Če pade v bazen, jo z mrežo poberem ven. Če leži na snegu, jo vzamem v roke ter jo poskušam ogreti, čeprav vem, da je že izgubila življenje.

Vsaka čebelica je pomembna, čeprav je majhna, saj prispeva h kozarcu medu. Brez čebel ne bi bilo življenja.

Lana Plut, 6. aZ

REŠEVANJE PSA

Nekoč sem se s prijateljico odpravila k reki Krki. Našli sva zelo lep kotiček za kopanje.

Skakali sva s pomola, lovili ribe, nabrali par zelo lepih rožic in se spuščali po toboganu. Kar naenkrat sva zaslišali cviljenje. Sledili sva zvoku in to cviljenje je spuščal mali kuža, ki je bil ujet med ovijalkami. Hitro sva ga rešili in ga zavili v brisačo, saj se je ves tresel. Ko mu je postalo topleje, je šel z nama plavat. Čez nekaj časa sva se plavanja naveličali, zato sem psa odpeljala k sebi domov. Očka ga je odpeljal k veterinarju, ta pa je rekel, da pes nima lastnika. Očka sem prosila, če je kuža lahko moj, in on mi je dovolil. Kupila sem mu plišasto igračko, žogico, blazino in še veliko drugih stvari.

Dala sem mu ime Max. Zanj zelo rada skrbim, peljem ga na sprehod in se z njim igram.

Živa Perko, 6. aZ

MOJA OTROŠKA LETA

Moje otroštvo je bilo brezskrbno in nikoli se mi ni zgodilo, da kdaj ne bi imela česa za obleči. Sobo sem si delila s sestro, mamo in očetom. Nikoli nisem bila osamljena, saj imam veliko družino, v hiši pa so živele kar tri generacije.

Moji prvi spomini, ki se jih spominjam še zdaj, segajo v čas, ko sem bila stara štiri leta. Takrat smo bili na morju. Moj oče je ujel veliko rakovico, ki smo jo dali v majhno posodo ter si z njo krajšali čas. Spominjam se tudi izpadanja zob in prvega šolskega dne.

Moji prvi prijatelj je bila moja sestra, do zdaj pa jih imam že veliko. Ko sem bila še majhna, sem bila bolj poredne sorte, zato sem bila takrat velikokrat kregana, tudi na račun drugih.

Ena najbolj smešnih zgodb, ki se mi je pripetila, pa je, da je moja teta zaradi mojega branja v drugem razredu rodila mojega bratranca prej, kot bi morala.

Pripravila: M. K.
Avtor slike: Matija Perko, 6. aZ

PAMETNI TELEFONI – PRIJATELJI ALI SOVRAŽNIKI?

Razmišljanje glede telefona, njihovega uporabljanja in aplikacij je med ljudmi z različnih koncev sveta zelo različno. Nekaterim se telefoni zdijo zelo uporabni, saj zbirajo informacije, ponuja jo spoznavanje in sporazumevanje z ljudmi z drugega konca sveta, hitro prenašanje informacij ... Seveda pa so tudi ljudje, katerim se telefoni zdijo le potrata denarja in »pranje možganov«. Ne zaupajo spletnim stranem (črna stran interneta) ter ljudem, ki lahko od tebe zahtevajo tvoje zasebne podatke, te izkoristijo.

Velikokrat ljudje, ki imajo zelo drage telefone znanih blagovnih znamk, menijo, da so boljši od ostalih. Vse več je denarnih stisk, katerih se otroci ne zavedajo. Socialna omrežja nam predstavljajo influencerje, ki imajo veliko denarja, imajo vse, kar bi si lahko kdor koli kdaj želel. Tako se začne tudi prepir, pomanjkanje denarja itd.

Pripravila: M. K.

MOJA MUCKA

Nekega dne sem šla na sprehod. Na travniku sem videla zelo lepe cvetlice in iz njih naredila šopek. Ko sem jih nabirala, sem v travi našla mucko. Bila je črno-bele barve. Mjavkala je in nisem je mogla pustiti same. Hitro sem stekla po odejo in jo zavila vanjo. Odnesla sem jo domov. Mamo sem vprašala, če jo lahko obdržim. Odgovorila je, da lahko.

Z mami sva jo odpeljali k veterinarju, ki jo je pregledal in povedal, da je z njo vse v redu. Vprašala sem ga, katerega spola je, in odgovoril je, da je mačka. Dala sem ji ime Tačka.

Ko sva prišli domov, sva jo z mami umili, ker je bila malce umazana. Dali sva ji mleko, a ni znala piti iz skodelice. Mami sem vprašala, če ji lahko kupiva stekleničko in jo hraniva po njej. Mami je odgovorila, da lahko. Lažje je pila iz stekleničke kot pa iz skodelice. Na podstrešju sem našla les ter žeblice in zgradila sem ji leseno hišico, na katero sem jo narisala in napisala njeno ime Tačka. Igračke sem ji naredila iz folije in vrvic. Veliko sva se igrali in zabavali.

Čez nekaj časa, ko je bila večja, je skotila mladičke in jih imela zelo rada. Od takrat naprej je to moja najljubša žival.

Pripravila: Teja Pintar, 6. aZ
Avtorica ilustracije: N. L.

PONOVNO ŠOLANJE NA DALJAVO

Iskreno povedano, če bi se zdaj lahko odločila med šolo na daljavo in navadno šolo, ne bi oklevala in bi takoj izbrala šolo na daljavo. Zakaj? Ker se lahko lažje skoncentriram in vse prej naredim. Res pa je, da v navadni šoli pridobimo veliko znanja, čeprav se tega morda sploh ne zavedamo. V šoli smo deležni učiteljeve razlage (imamo video konference in vse to, samo ni ravno enako) ter lahko spletno socialne stike. Mogoče ne zdaj, toda možno je, da bomo pozneje imeli pomanjkanje v znanju in socializaciji.

Nisem prepričana, če res pogrešam kaj iz »navadne šole«, toda če že kaj, so to le kakšne majhne malenkosti.

V glavnem, upam, da se vsi, tudi učitelji, držite OK in da se imate dobro.

Pripravila: Z. V.

Vir slike: <https://sio.si/wp-content/uploads/2020/03/izobra%C5%BEevanje-na-daljavo.png> (Dostopno: 30. 5. 2021)

IGRE MOJEGA OTROŠTVA

Ko sem bila še majhna, sem se najraje igrala z barbikami. Ta igra mi je bila zelo všeč, saj sem lahko iz vsakdanjih predmetov, kot so na primer robčki in skodelice, naredila stanovanje, v katerem je barbika imela svoje zabave.

Za moj 5. rojstni dan sem si zaželela barbiko, ki je imela 20 oblek, 5 parov čevljev in 4 torbice. Skupaj z mojo sestro sva se igrali celo dopoldne.

Najbolj pa je bilo zabavno, ko sva si s sestrlično menjali obleke ter čevlje.

delali nove pričeske in včasih tudi postrigli lase. Včasih smo se res zabavali, a četudi bi čas kdaj pa kdaj zavrteli nazaj, vemo, da to ni mogoče, zato pa imamo namesto tega spomine, ki jih nosimo v srcu.

Kot otrok sem se zelo rada igrala z lego kockami. Največkrat sem zgradila hiše, imela sem ogromno kompletov lego kock. Vsakič ko sem sestavila nekaj novega, sem se potem še cele dni igrala s tem. Poleg lego kock sem se zelo rada igrala tudi z barbi-kami. Imela sem kar 4 ogromne hiše in milijon oblekic, čevljičkov, torbic, hrane ...

Pogosto sem se tudi igrala, kot da sem kuhar. Najprej sem si zapisala, kaj gostje hočejo (mami, oči, babi, dedi, bratec so bile stranke), potem ko sem si vse zapisala, sem hitro pohitela v svojo mini kuhinjo in tam »kuhala«.

Ko sem bila majhna, sem se tudi zelo rada igrala s plastelinom. Iz njega sem delala ogromno stvari.

V otroštvu sem se igrala z igračami, večino so bile to lego kocke. Vsak dan sva se z mojo sestrico igrali z njimi.

Danes so otroci zelo asocialni in so večinoma časa na telefonih, tako da ne vem, s čim se igrajo.

Pripravili: učenci izbirnega predmeta šolsko novinarstvo
Avtorica ilustracije: N. L.

KJE SE VIDIM ČEZ 20 LET?

Iskreno povedano je to precej težko vprašanje. Težko se je usesti in dejansko razmisliti o prihodnosti. Kaj bom delala? Kje bom? Zakaj? Kako ...?

Možnosti je precej veliko in neskončno. Resnično preveč. Preveč praznine, nevednosti o tej temi. Preveč strahu, da ti v prihodnosti ne uspe in zdaj le hodiš naproti ogromnemu neuspehu. Toda ta strah nadomestijo pozitivne misli – pozitivne misli o uspehu, sreči in veselju, o polnem, srečnem življenju. Toda do tja moram še priti. Do uspeha, sreče in veselja. Do polnega, srečnega življenja. Čaka me še ogromno ovir, za katere ni nujno, da mi jih uspe vse premagati.

Zaradi tega imam tudi mnoge pomisleke. Mi bo uspelo premagati te ovire? Morda bom skozi življenjsko pot korakala z lahkoto, lahko pa da se bom morala ustaviti z vsakim korakom.

Toda nekaj vem zagotovo. Čez 20 let hočem, da se ne bom ozirala na svoj status v družbi in da bom živela življenje, kakršnega si želim.

Pripravila: Z. V.

Jaz se čez dvajset let vidim v avtomehanični delavnici. Takrat bom ponesen lastnik avtomobila znamke Golf GTI in motorja znamke Ninja Kawasaki, s katerim se bom vozil naokoli. Živel bom v veliki hiši.

Pripravil: N. K.

Vir slike: https://www.amzs.si/media/cache/resolve/news_big/uploads/Motorevija/mr_november_2018/volkswagen_golf_2%252C0_gti_performance/volkswagen_golf_gti_%281_of_17%29.jpg (Dostopno: 30. 5. 2021)

MINECRAFT

Z bratranci smo nekega dne želeli igrati Minecraft BE. Moj bratranec Aljaž je imel nek svet v igri, ki je vseboval najboljšo opremo. Nato sva se svetu pridružila jaz in moj bratranec Nejc.

Jaz sem vselil v hišo vaškega knjižničarja. Namesto stopnic sem namestil lestev. Šel sem čez veliko dizajnov. Prvi je bil lestev od pritličja do podstrešja in za shrambo ena dvojna skrinja na podstrešju ter razširjena soba in balkon z jagodičevjem. Nato sem spodaj uničil knjižne police in jih znova naredil ter jih postavil nazaj. Nato mi je Aljaž podaril mizo za čaranje ter prestavil knjižne police v pritličje, eno kocko pred njimi pa mizo za čaranje. Preuredil sem pritličje. Na levi strani je delal knjižničar, na desni strani pa je bila miza za čaranje. V nadstropju sem postavil posteljo ter za shrambo uporabil sode. Pod streho iz smrekovih hlodov sem jih postavil drugega ob drugem. Ker sem ugotovil, da prostoru nekaj manjka, sem dodal ognjišče in dimnik. Takrat sem imel ogromno težav z vaščani, ki so vedno plezali po lestvi. Z bratranci smo jih zmerjali, ker so vsi postali ribiči in so imeli obupne ponudbe. Takrat sem tudi naredil rudnik za kamen.

Nato sem se poigral z zamisljo o kleti, a sem to zamisel opustil. Že na začetku sem naredil majhen vrt, kjer sem gojil jagodičevje in krompir. Nato sem uničil jagodičevje za zdajšnji dizajn. Naredil sem funkcionalen balkon, prestavil posteljo, naredil vhod na zadnji strani, zamenjal sode s skrinjami ter preuredil vse potrebne stvari. Takrat mi je Aljaž delno olupil streho, kar sem nato sam dokončal. Povečal sem vrt, naredil vodnjak in izboljšal farmo jagodičevja.

Na začetku sem imel lesen kramp in kamnito orodje. Aljaž mi je dal 64 železnih palic, tako da sem imel polno železno opremo. Nato mi je zmanjkalo železa, a je Aljaž trgoval in nam priskrbel sekire, čelade, prsne oklepe in čevlje. Dobil sem tudi samostrel, ki je moja najljubše strelsko orožje v Minecraftu.

Pripravil: Tilen Ogrinc, 7. aZ

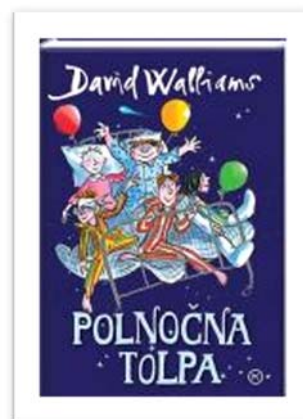
Vir slike: <https://images-na.ssl-images-amazon.com/images/I/510KWdgceEL.jpg> (Dostopno: 31. 5. 2021)

OCENA KNJIGE POLNOČNA TOLPA

Avtor knjige: David Walliams

Založba: Mladinska knjiga

Število strani: 474

Nekaj besed o avtorju knjige:

Britanski pisatelj David Walliams je s svojo precejšnjo zbirko knjig navdušil za branje predvsem otroke in mladostnike. Svoje humorne in nore zgodbe je tako rečeno vlil na papir in nastale so popolne knjige.

Kratek povzetek zgodbe:

11-letni Tomi je čisto običajen deček. Je osamljen, saj ni ima prijateljev, dokler ne pri-
stane v Bolnišnici grofa Funtka in spozna polnočno tolpo.

Nekega dne v šoli igrajo ragbi, ko Tomija v glavo zadene žoga. Odpeljejo ga v bolni-
šnico, kjer zdravniki ugotovijo, da ima na glavi veliko buško. Tam spozna najmlajšega
zdravnika v bolnišnici, gospoda Novljana, ki nasede vsaki laži. Tomija nato premesti-
ljo na otroški oddelek. Zanj skrbi gospa Matrona. Tam Tomi dobi nove prijatelje.

Prvo noč Tomi ni mogel zatisniti očesa, ker so otroci točno ob polnoči odhiteli z otro-
škega oddelka. Matrona je takrat na srečo spala. Tomi jim je hotel slediti. S Sanjo sta
se pogovarjala. Tomi se je res odločil, da jim sledi, in takrat se je začela šele prava
pustolovščina.

Moje mnenje o knjigi:

Mislim, da knjiga pritegne že samo zaradi naslova in humornih zgodb. Knjiga je vre-
dna branja in vsakega trenutka, ko jo bereš.

Pripravila: Ajda Strah, 6. aZ

Vir slike: <https://www.emka.si/wcsstore/MKCAS/img/catalog/9789610157809/646x1000/9789610157809.jpeg> (Dostopno: 30. 5. 2021)

OCENA KNJIGE MAGIČNE ŽIVALI

Avtor knjige: J. K. Rowling

Založba: Mladinska knjiga

Nekaj besed o avtorici knjige:

Knjiga Magične živali je prvi scenarij britanske pisateljice J.K. Rowling, ki je med bralci poznana predvsem po seriji knjig o Harryju Potterju.

Kratka vsebina knjige:

Obstaja čarobni svet, a ta svet ima posebna pravila. V ta svet vstopi tujec, ki želi pomagati svojemu prijatelju Franku. Kovček z magičnimi bitji po nesreči vzame nekdo drug. Živali pobegnejo po mestu in zgodba se prične zapletati.

Moje mnenje o knjigi:

Knjiga je dobra, zanimiva in skrivnostna. Všeč mi je, ker je vanjo vključen magični svet in ker v njej nastopajo čudne živali.

Pripravil: Matija Perko, 6. aZ

Vir slik: <https://www.emka.si/wcsstore/MKCAS/img/catalog/9789610154150/646x1000/9789610154150.jpeg>
(Dostopno: 30. 5. 2021)

<https://siol.net/media/img/4c/47/c5bbec65b0f07cb86a84-magicne-zivali-grindelwaldova-hudodelstva.jpeg> (Dostopno: 30. 5. 2021)

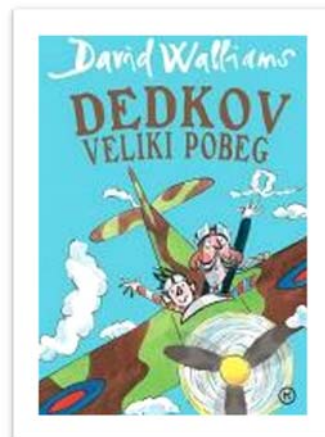
NAŠI UČENCI O ...

OCENA KNJIGE DEDKOV VELIKI POBEG

Avtor knjige: David Walliams

Založba: Mladinska knjiga

Število strani: 420

Nekaj besed o avtorju knjige:

Razvpiti britanski komik in pisatelj David Walliams je eden najbolj priljubljenih in plodnih pisateljev za otroke v Veliki Britaniji ta hip. Knjiga Dedkov veliki pobeg je ena tistih, ki jo otroci pogosto vzamemo v roke s knjižne police.

Kratka vsebina knjige:

Pred mnogimi leti, med drugo svetovno vojno, je bil dedek mojstrski pilot britanskega bojnega leta združenih kraljevskih sil. Na stara leta ga pošljejo v dom za ostarele. Mrčni grad, ki ga upravlja zlobna gospa Prašičnik. Dedek in njegov vnuk Jure se s tem ne sprijaznita. Izpeljeta drzen pobeg, poln napetih preobratov, ki se konča drugače, kot si je predstavljal Jure.

Moje mnenje o knjigi:

Knjiga je humorna, napeta in duhovita. V njej se lahko podamo v svet dogodivščin kot dedek in Jure ter rešujemo zanke in zaplete. Knjiga je priljubljena in jo močno priporočam za branje.

Pripravila: Lana Plut, 6. aZ

**Vir slike: <https://www.cangura.com/media/catalog/product/d/e/dedkov-veliki-pobeg.jpg>
(Dostopno: 30. 5. 2021)**

Taku so včasih živel' ...

IZDELOVANJE ZOBOTREBCEV

V zimskem času so se pri moji mami izdelovali zobotrebci. To je za mamino družino predstavljalo vir dohodka, bilo pa je tudi druženje. Zobotrebce se je izdelovalo iz leskovega lesa. Ata je opravil glavno delo, narezal palice in količke in cepil na tanjše letvice. Konice iz obeh strani so ostrili ostali člani družine. Med delom so se pogovarjali in peli. Najbolj jim je bilo všeč, ko jih je ata spustil za uro ali dve ven sankat. Ob sobotah se je zobotrebce povezovalo v butarice. Z zaslužkom so si neko zimo privoščili novo omaro in stensko uro.

TEPEŽKANJE

28. decembra so pri mamici otroci tepežkali odrasle. To je star običaj. Ata jim je iz vrbe naredil šibo, ki se ji je po domače reklo korobač. Ko so otroci tepežkali odrasle, so govorili: »Reši se, reši se!« Da so se odrasli rešili tepežkanja, so morali otrokom dati domače dobrote. Otroci so bili najbolj veseli, če so od odraslih dobili kakšen kovanec.

LIČKANJE KORUZE

Ličkanje koruze je star običaj. Takrat se je zbrala cela družina. Na pomoč so prišli tudi sosedi in prijatelji. Koruzne storže se je streslo na kup, vmes pa skrili bonbone. Med ličkanjem je bilo zabavno. Starši so pripovedovali svoje zgodbe iz otroštva. Vsak je bil vesel najdenega bonbona. Moški so povezovali zličkane storže koruze, ki se jih je dalo med late kozolca, da so se osušili. Mami mi vedno rada pove, da se je ličkanja vedno veselila, ker je bilo veliko zbranih ljudi in se je delo hitro opravilo. Takrat so se tudi zelo zabavali in nasmejali.

Pripravila: Lana Plut, 6. aZ

Vir slik:

http://www.ribnica24.eu/wp-content/uploads/izdelava_zobotrebcev.jpg (Dostopno: 30. 5. 2021)
https://www.rsg.si/www/wp-content/uploads/2015/12/Maksim-Gaspari-Tepezkanje_52599eb3118cf-300x220.jpg (Dostopno: 30. 5. 2021)

STOPINJA V SKALI - UČENCI 5. BZ SO RAZISKOVALI ZAGRADEC

Jeseni, pred korona časom, smo učenci 5. razreda raziskovali preteklost domačega kraja. Tako smo se sprehodili po Zagradcu in opazovali stare stavbe. Ugotavljali smo, od kod izhajata imeni Zagradec in Fužina. Obiskali in ogledali smo si HE. Veliko smo izvedeli o nekdanji železarni. Še več nam je o tem povedal zagraški gospod župnik, ko smo obiskali cerkev in si jo ogledali. Prav tako smo izvedeli za legendo o stopinji v skali. Skalo smo na pokopališču pred cerkvijo videli in res v njej opazili Marijino stopinjo. Pri tem obisku so se nam pridružili tudi četrtošolci.

Nato smo imeli športni dan po ostankih rimske ceste, ki je vodila do Valične vasi. Tam nas je počakala učiteljica Helena Kastelic in nam povedala vse o dveh najstarejših lipah v vasi, o kužnem znamenju, cerkvi sv. Jožefa v obliki štiriperesne deteljice, pokazala nam je še cerkev sv. Martina in umetno jezero pod cerkvico.

Četrtošolci in petošolci so raziskovali preteklost domačega kraja.

**Pripravili: Nina in Neli, 5. bZ
Fotografiji: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec**

PASTIRSKE IGRE V 4. RAZREDU

Četrty razred je na prvi junijski dan izvajal naravoslovni dan pod imenom Pastirske igre. Zjutraj smo se odpravili peš proti Drašči vasi, k rojstni hiši Ivanke Mestnik. Na poti do tja smo si nadeli rokavice, vzeli s sabo dve vrečki za smeti in ob cesti pobrali smeti.

Ko smo prišli v Draščo vas, nas je tam pričakala gospa Slavka Vidic. Odpeljala nas je do spominske sobe Ivanke Mestnik. Tam smo si lahko ogledali njena pisateljska dela in priznanja, ki jih je dobila tekom let. Razgledali smo si tudi preostanek hiše. Hiša je obnovljena v starinskem slogu, opremljena s pohištvom in pripomočki, ki so jih uporabljali naše babice in dedki. Učenci so bili navdušeni. V sosednjem prostoru smo si ogledali razstavo likovnega in literarnega natečaja, na katerem smo sodelovali tudi sami.

Po ogledu domačije smo si privoščili malico, nato pa smo se na vrtu domačije igrali stare pastirske igre, ki so se jih včasih igrali pastirci, medtem ko so pasli živino. Igrali smo se igre: ciljanje koze, nebesičaljska šola, balinanje koze in met obročkov. Vsi igralni pripomočki so bili iz lesa, prav taki, kot so jih včasih uporabljali pastirci. Učenci so uživali v igrah, čeprav nekatere niso bile enostavne.

Učenci 4. Z so si v okviru naravoslovnega dne ogledali spominsko sobo pisateljice Ivanke Mestnik, nato pa spoznavali stare pastirske igre.

Po igrah smo se zahvalili gostiteljici, da smo lahko dan preživeli na njeni domačiji. Odpravili smo se nazaj peš v šolo. Na poti do šole pa smo bili pozorni še na travniške rože in trave ter jih s pomočjo slikic in imen, ki smo jih imeli v roki, poskušali poimenovati.

Dan je hitro minil in čudovit sončen dan je poskrbel, da smo izvedeli in se naučili veliko novega.

Pripravila: Helena Barle, prof.
Fotografija: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

FOTO-UTRINKI S PASTIRSKIH IGER V 4. RAZREDU

Četrtošolci so se med drugim pomerili v ciljanju koze, balinanju koze in metu obročkov.

Učenci so uživali v igrah, čeprav nekatere niso bile enostavne.

**Pripravila: Helena Barle, prof.
Fotografiji: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec**

UČENCI 5. BZ SO SODELOVALI NA LIKOVNEM NATEČAJU »RIŠEM ZA PRIJATELJA«

Avtor slike: Aljaž Amon, 5. bZ

Avtorica slike: Marija Žgajnar, 5. bZ

Avtorica slike: Ajda Kastelic, 5. bZ

Avtorica slike: Neir Mušič Vadnov, 5. bZ

Avtor slike: Vasilij Zajc, 5. bZ

Avtorica slike: Monika Uršič, 5. bZ

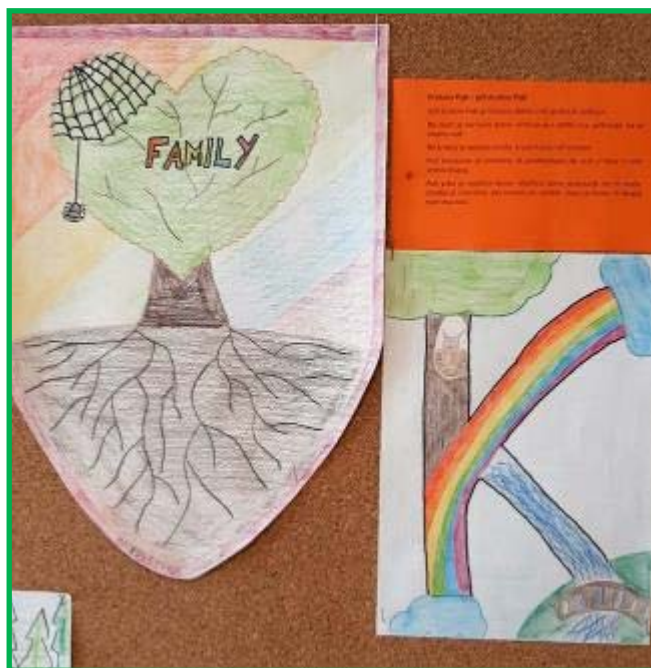
Avtorica slike: Ula Kremžar, 5. bZ

Avtorica slike: Kristina Pajk, 5. bZ

Mentorica: Mateja Jere Grmek, prof.

UČENCI 5. BZ SO RISALI DRUŽINSKE GRBE

GRB DRUŽINE PAJK

Grb družine Pajk je trikotne oblike, rob spodaj je zaobljen.

Na njem je narisano drevo. Krošnja je v obliki srca, prikazuje, da se imamo radi.

Na krošnji je pajkova mreža, ki ponazarja naš priimek.

Pod drevesom so korenine, ki predstavljajo, da smo si blizu in smo vedno skupaj.

Rob grba je vijolične barve. Vijolična barva ponazarja mir in srečo. Ozadje je mavrično, ker imamo vsi različen okus za hrano, ki skupaj tvori mavrico.

Avtorica grba in zapisa: Kristina Pajk, 5. bZ

GRB DRUŽINE MUŠIČ VADNOV

Naš grb predstavlja družino. Na grbu so štirje prostorčki. Vsak prostorček predstavlja delček našega življenja.

Na grbu je v prvem prostorčku narisana koala. Narisala sem jo, ker smo šli v Avstralijo in smo jo tam lahko božali in se slikali z njo.

Drugi prostor je zavel naš pes Odi, ker je na družino naredil velik vtis, a je ta na žalost že poginil.

Tretji prostorček pa je zapolnila tačka, kar pomeni, da smo ljubitelji živali in da smo radi v njihovi družbi. V četrtem prostorčku je morje in plaža. To pomeni, da veliko potujemo in se pri tem zelo zabavamo.

Avtorica grba: Neli Mušič Vadnov, 5. bZ

Mentorica: Mateja Jere Grmek, prof.

PROJEKT TRAJNOSTNA MOBILNOST

PROJEKT »TRAJNOSTNA MOBILNOST«: GREMO PEŠ S KOKOŠKO ROZI

V letošnjem šolskem letu 2020/2021 smo na PŠ Zagradec pričeli s projektom **»Trajnostna mobilnost«**. Za projektom stoji Ministrstvo za infrastrukturo RS ob podpori Evropske unije (Evropski kohezijski sklad, program Mehki ukrepi trajnostne mobilnosti).

OŠ Stična, PŠ Zagradec je v tem šolskem letu vključena v projekt »Trajnostna mobilnost«.

Namen projekta je ozavestiti učence in njihove starše ter skrbnike o pomenu hoje, kolesarjenja in uporabe javnega prevoza v vsakdanjem življenju. Cilj projekta, v katerem sodelujejo številne osnovne šole iz vse Slovenije, je vplivati na spreminjanje potovalnih navad prebivalcev Slovenije ter s tem pripomoči k izboljšanju pogojev bivanja za vse in hkrati k trajnostnemu razvoju. S spreminjanjem potovalnih navad učencev v smeri trajnostne mobilnosti se bo zmanjšal motorizirani promet v okolici šol, manj obremenjevalo okolje, spodbujalo gibanje otrok in hkrati krepilo njihovo zdravje.

V projektu sodelujejo učenci od 1. do 9. razreda. Učence vzpodbujamo, da za pot v šolo in na popoldanske dejavnosti izberejo enega od trajnostnih načinov mobilnosti. Namen je, da bodo tovrstni način mobilnosti uporabili čim večkrat še kasneje.

Kaj sploh je trajnostna mobilnost?

Trajnostna mobilnost pomeni možnost premikanja na enega od razpoložljivih potovalnih načinov, ki imajo majhen negativen vpliv na okolje, kot so **hoja, kolesarjenje, javni potniški promet, odgovorna uporaba avtomobila in uporaba okolju prijaznih vozil.**

V okviru tega projekta smo se učenci in učitelji 4.–9. razreda PŠ Zagradec »peš« podali na pot do Nordkappa. V spodnji preglednici je po razrednih zapisano, koliko kilometrov je prehodil posamezni razred in kakšno je število opravljenih kilometrov na učenca.

razred	št. pohodnikov	št. kilometrov	št.km/št.učencev
4.Z	9 (+ učiteljica)	209,7 km	23,3 km/učenca
6.a Z	19	599,6 km	31,6 km/učenca
6.b Z	21 (+ učiteljica)	695,5 km	33,1 km/učenca
7.a Z	22	514 km	23,4 km/učenca
7.b Z	19	446 km	23,5 km/učenca
8.a Z	18	537,1 km	29,8 km/učenca
8.b Z	15	670 km	44,7 km/učenca
9.a Z	18 (+učiteljica)	734 km	40,8 km/učenca
9.b Z	18	634,4 km	35,2 km/učenca

Glavna koordinatorica projekta je Tanja Pestotnik, učiteljica DSP.

Zapisala: Nataša Rebec Lukšič, prof.
Fotografija: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

INTERVJUVALI SMO ...

BOŠTJAN GORENC – PIŽAMA

Rodili ste se kot Boštjan Gorenc, a kmalu ste postali Pižama. Od kod vzdevek Pižama?

Vzdevek Pižama izvira iz prvega razreda. Bil sem tisti mali, nesocializirani, pridni mulc, zato sem bil pogosto tarča tistih bolj izzivalnih vrstnikov. Ko sem nekoč v šolo prišel v trenirki, se je nekdo spomnil, da je to pižama. Tam do kakšnega četrtega razreda sem se zaradi tega obremenjeval, potem pa sem se z vzdevkom enostavno sprijaznil.

Boštjan Gorenc – Pižama

Ste bili že od nekdaj navdušeni nad knjigami, literaturo, pripovedovanjem?

Knjige in zgodbe sem vzljubil že prej. Živel sem namreč na robu tovarniškega kompleksa in nisem imel otroške družbe. Pazila me je babica, ki mi je brala, nakar sem se te večšine urno priučil še sam in od tedaj požiram knjige na veliko. Četudi v zadnjih letih zanje ni toliko časa, kolikor bi si ga želel.

Na podlagi česa ste se kasneje odločili za študij in kasnejšo poklicno pot?

Poklicna pot se je pri meni odvijala precej sprotno. Zanimalo me je poučevanje in novinarsko delo in tako sem prvi dan študentskega staža dočakal kot AB študent angleščine in novinarstva. Nakar sem na uvodnem predavanju videl, da bi kot samostojni anglist imel na urniku precej več književnosti in sem naslednji dan nesel novo vpisnico v peto nadstopje Filozofske fakultete.

Slovenija Vas je najprej spoznala kot reperja, potem stand-up komika, zadnje čase pa Vas bolj poznamo kot pisatelja, prevajalca, urednika ... Ste si v otroških letih predstavljali, da boste nekega dne imeli takšno pomembno mesto na naši literarni sceni?

Niti pod razno. V mlajših letih sem vse svoje umetniške vzgibe usmerjal v rap, obenem pa sem se sprva še dokaj sramežljivo spoznaval z improvizacijskim gledališčem. Če bi mi kdo dejal, da bom čez dvajset let nastopal za osnovnošolce v klubu Cankarjevega doma in povezoval matineeje Glasbene mladine v Gallusovi dvorani, bi ga po vsej verjetnosti porogljivo pogledal izpod čela. Takrat sem sanjal o tem, da bi nekoč lahko prevajal Pratchettow Discworld v slovenščino, tako da bi me v tistih letih najbolj razveselila novica, da bom pri 43 res prevedel enega od romanov iz tega niza. Sicer ne iz glavnega toka, ampak iz serije za mlade bralce o čarovnici Tiffany Aching.

V življenju počnete marsikaj. Bili ste urednik izdaj knjig Harry Potter za Mladinsko knjigo, pa prevajalec serije Pesem ledu in ognja, prevedli pa ste tudi številna otroška in mladinska dela (med drugim tudi romana »Krive so zvezde« in »Čudo«). Katero od del, ki jih opravljate, Vam je najbližje? Raje pišete, prevajate ali urejate?

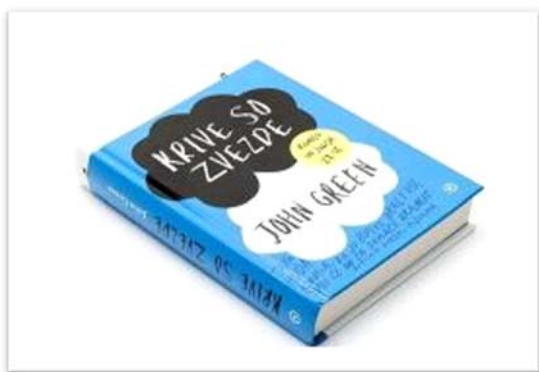
Vsaka od teh reči mi je zelo pri srcu. Rad prevajam in svojim prevodom dodajam svoj kreativen pridihi, pri pisanju pa se mi dogaja, da se ga težko lotim. Ko enkrat pričnem s pisanjem, pričnejo besede dobesedno leteti iz mene.

Poleg prevodov se je nabralo že cel kup Vaših avtorskih del. Najprej ste napisali Šnofijevo družčino, pravi bum na slovenski sceni pa je bila Vaša knjiga sLOL-venski klasiki 1, v kateri ste se klasičnih del slovenske književnosti lotil na moderen način, prek emojijev, sporočil ... Tudi Vaša knjiga »Moj lajf« (Cankar v stripu) in strip »Reformatorji v stripu« sta med mladimi bralci zelo priljubljeni. Ali pišete tudi za najmlajše bralce?

Da. Napisal sem tudi dve knjigi za najmlajše: »Kaj se skriva očku v bradi« in »Si že kdaj pokusil luno?«

Kaj sporočate našim učencem?

Raziskujte stvari, ki vas zanimajo. Dajte prosto pot domišljiji. Berite take zgodbe, v katerih uživate in ki vas osrečujejo.

Boštjan Gorenc – Pižama je prevedel knjigi »Krive so zvezde« in »Čudo«.

Pripravili: učenci šolskega novinarstva PŠ Zagradec
Vir slik: <https://siol.net/media/img/0c/1b/4ada146b1108058b148a.jpeg> (Dostopno: 1. 6. 2021)

RATEŠKI (ŠPRESAVI) KRAPI

Težavnost priprave jedi: 1 – pripravnik, **2 – kuhar**, 3 – master chef

Obrok: zajtrk, malica, **kosilo**, večerja

Vrsta obroka: Topla predjed, hladna predjed, juha, **glavna jed**, priloga, solata, sladica, drugo (enolončnice ...)

Čas priprave: 60 minut

Sestavine:

Testo:

- 2 jajci
- 0,5 kg kuhanega krompirja
- 1 kg ostre moke
- 12 dag masla
- sol

Sestavine za nadev:

- 0,5 kg skute
- 10 dag kuhane polente
- pehtran (po želji)
- drobnjak (po želji)
- 1 jajce
- ščepec soli
- ½ prepražene čebule

Postopek:

Kuhan krompir olupimo in pretlačimo. Dodamo moko, sol in jajca ter vse skupaj pregnetemo v nekoliko trše krompirjevo testo. Po potrebi dodamo še malo moke.

Skuto zmešamo s kuhano polento, soljo, jajcem in pehtrinom.

Krompirjevo testo razdelimo na manjše kose, ki jih oblikujemo v kroglice. Kroglice razvaljamo v kroge s premerom 10 cm. Na sredino vsakega damo nadev, testo na sredi prepognemo čez nadev in krape zapremo. Oblikujemo jih tako, da robove stisnemo, da na vrhu nastane petelinov grebenček. Krape počasi kuhamo v osoljenem kropu približno 20 minut.

Kuhane krape zabelimo s prepraženimi drobtinami, ali ocvirki, zaseko in postrežemo.

Dober tek!

Pripravila: Karmen Podlipnik, CŠOD Kranjska Gora
Fotografije postopka: Karmen Podlipnik

Predstavitev priprave krapov – kuhajo jih v gostilni v Ratečah

[Slovenska specialiteta, ki je lahko priloga, glavna jed ali sladica - Okusno.je](http://Okusno.je)

DEVETOŠOLCI SE POSLAVLJAJO ...

Na predaji ključa, ki bo potekala v petek, 11. junija 2021, bodo učenci 9. aZ predali šolski ključ ekipi osmošolcev, ki se bo najbolje odrezala pri nalogah.

Le kdo bo naslednji lastnik šolskega ključa PŠ Zagradec?

Letošnjo predajo ključa bodo pripravili in vodili učenci 9. aZ.

Po predaji ključa bo sledila slavnostna zaprisega novih lastnikov šolskega ključa.

**Pripravila: Nataša Rebec Lukšič, prof.
Fotografiji: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec**

ZA BISTRE GLAVE ...

1. BESEDA

1234
O=U

2. BESEDA

1234
O=A

3. BESEDA

123456
L=J
M=V

RESITEV: _ _ _ _ _

ODGOVOR POUK NA DALJAVO

LES

MAMA

BOLFI

L=B 1.2.3.4. F=H I=O

odgovor:

rešitev: PES MA BOLHO

MALO ZA ŠALO, MALO ZARES

KALKULATOR

Zakaj je kalkulator človekov najboljši prijatelj?

Ker nanj lahko vedno računaš.

UČITELJICA PRI NARAVOSLOVJU

UČITELJICA: »No, Janezek, povej, koliko kosti imaš v telesu.«

JANEZEK: »Najmanj 2500.«

UČITELJICA: »Zakaj pa me včeraj nisi poslušal, ko sem razložila, da je v telesu 2500 kosti?«

JANEZEK: »Saj sem, ampak sem danes zjutraj jedel sardine.«

JEŽ

Jež gre po puščavi, se zaleti v kaktus in vpraša: »Mama, si to ti?«

URA NARAVOSLOVJA

UČITELJ: »Janezek, naštej mi tri živali iz Afrike.«

JANEZEK: »Lev in dva krokodila.«

VREMENSKA NAPOVED MALO DRUGAČE

Tudej bo zmerno do pretežno klaudi, tumorou bo po vsej kančri, in d afternun bodo krajevne plohe, samvere nevihte. Na Primorskem vil bi vindi. Najnižje morning temperature vil be od 6 do 11 stopinj Celzija, mamsimum dnevne pa from 20 to 24 stopinj Celzija.

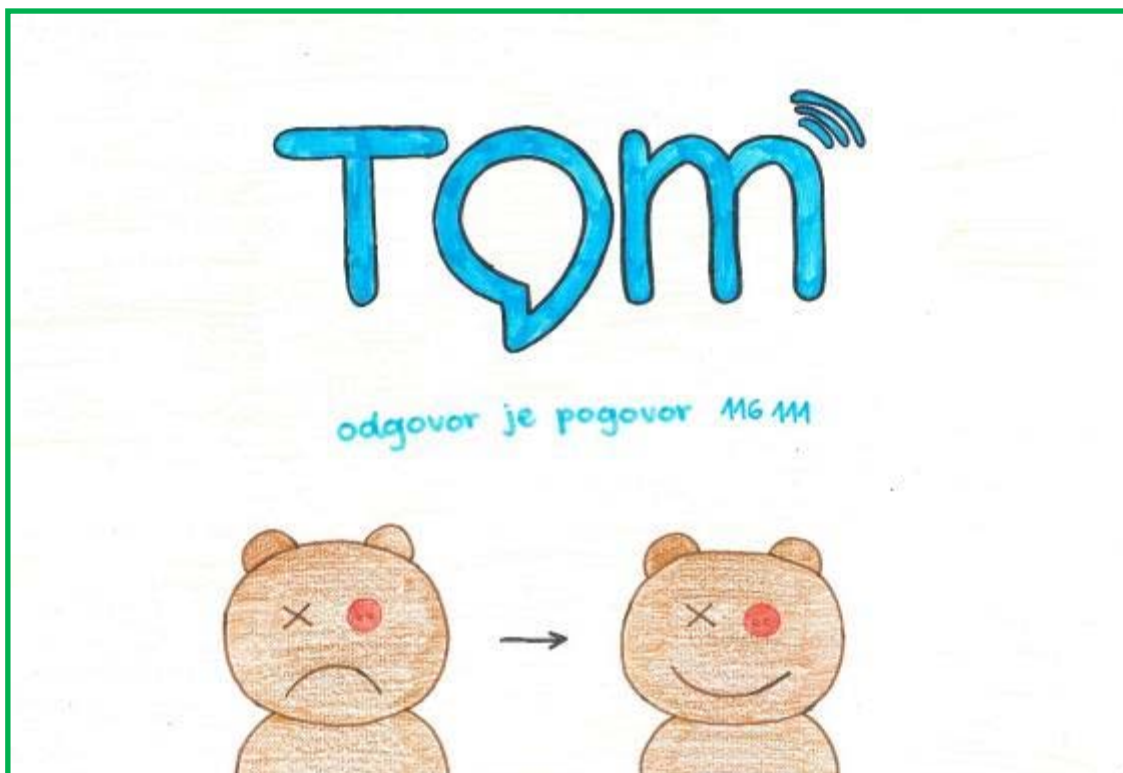
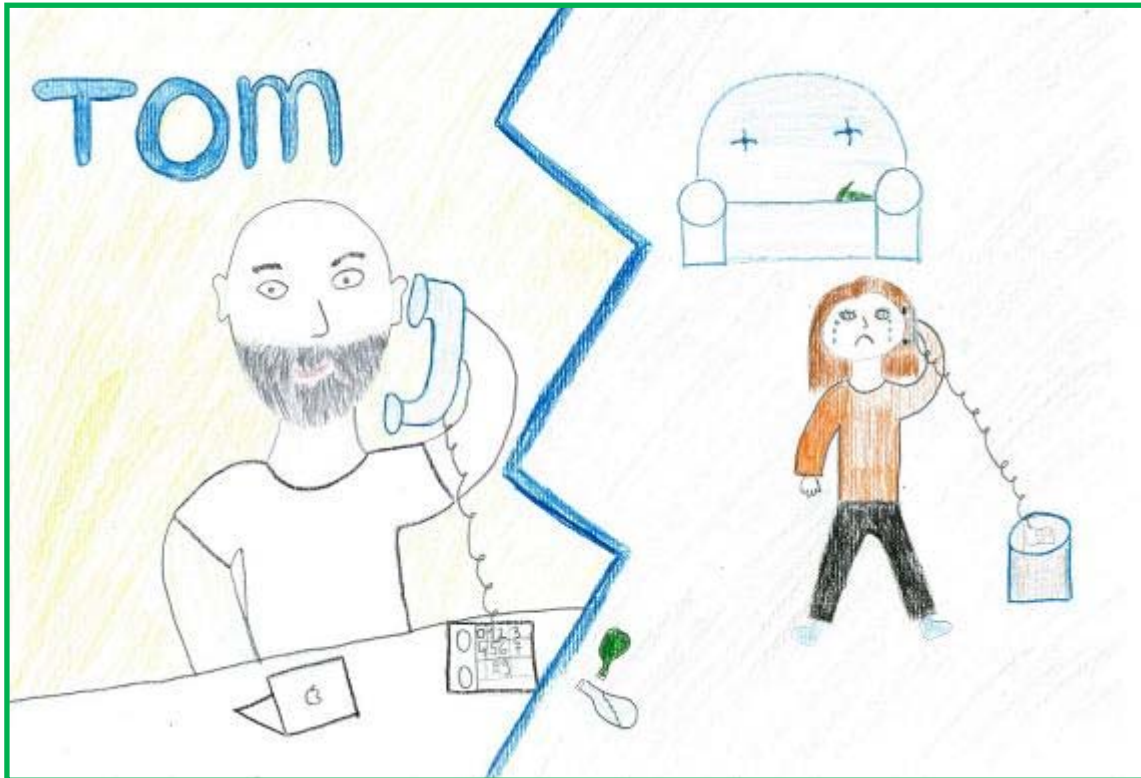
Tara Strajnar Zupanc, 9. bZ

Vir slike: http://onger.org/depo/mo/mig2010/gradivo/MIG2010_gradivo_vreme.pdf (Dostopno: 2. 6. 2021)

ČE SE ZNAJDEŠ V STISKI, POKLIČI TOM TELEFON!

Vsak izmed nas kdaj znajde v stiski. Če svojim težavam nisi kos, lahko pokličeš Tom telefon. Prijazno osebje ti bo zagotovo znalo pomagati.

Avtorji ilustracij: učenci OŠ Stična, PŠ Zagradec